ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون

شهید پیغام

ارگان نشراتی کمیته فرهنگی

Ahmad Shah Vahdat Yar

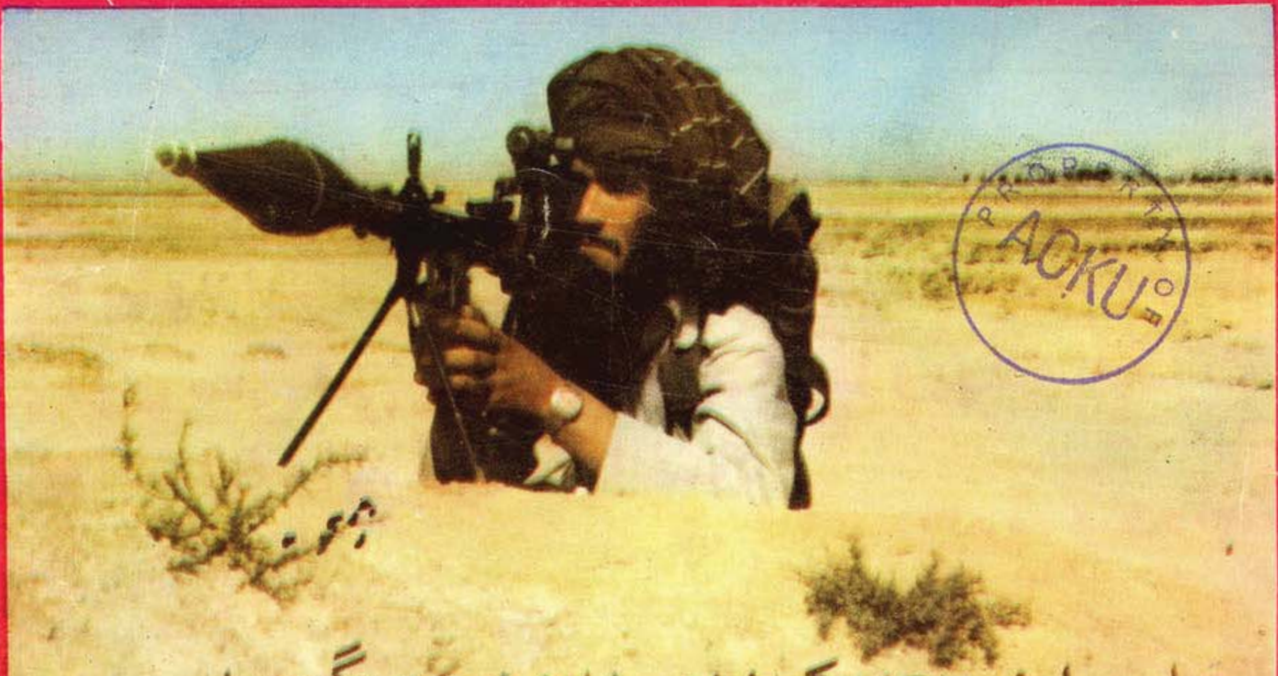

PROPERTY AOKU

جهاد در راه خدا (ج) یکی از اهداف زنده گی ما است

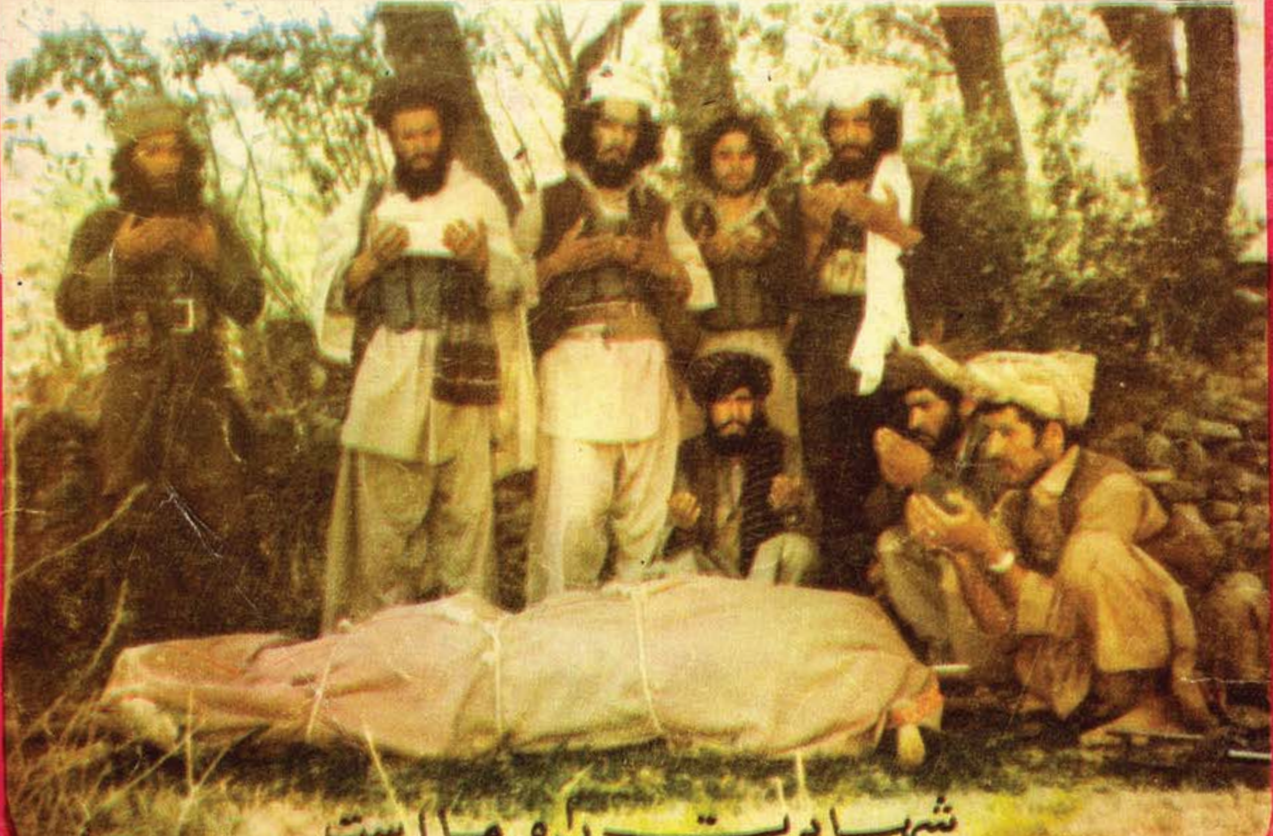

شهادت راه ما است

فرمان الهی

ومن الناس من يعجبك قوله فى الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما فى قلبه وهو الدالخصام ○ واذا تولى سعى فى الارض ليفسد فيها و يهلك الحرث والنسل ط والله لا يحب الفساد ○

(البقره : ٢٠٤-٢٠٥)

ترجمه : از جملهٔ مردمان هستند کسانی که به حیرت میآورد سخنان او ترا در امور دنیا (سخنان جذاب و لفاظی بیش از حد میکنند و هر عمل خود را ناشی از اسلام معرفی میکنند) و شاهد میآرند خدا را بر آنچه که در قلب شان است (ما فی الضمیر شان) در حالیکه از جملهٔ سخت ترین ستیزندگان اند (در مقابل حق برخلاف گفتار شان) و چون به ریاست و قدرت برسند در زمین فساد میکنند و باعث تباهی نسل ها و زراعت و مواشی میشوند، و خدا دوست ندارند فساد کننده گان را .

شرح پشتی :

۱ - عکس احمد ضیاء «اسد» شهید

۲ - عکس مجاهدیکه بسوی تانک دشمن نشانه گرفته است .

۳ - عکس شهید و چندتن مجاهدین

PROPERTY OF ACKU

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

زمونږ شعار

د خدای (ج) رضا سوهدف ، حضرت محمد (ص) مو رهبر ، قرآن کریم مو قانون ، فی سبیل الله جهاد مو لار ، د خدای (ج) په لارکی شهادت مو لوړه هیله، استقلال مو عزت، او شرعی حجاب مو ښت دی .

د ۱۴۰۵ ق هـ کال د جمادی الاوّل او جمادی الثانی میاشتی (۵ـ۶) گڼه، پرله پسی گڼه د ۲۹ ـ ۳۰

مطالب این شماره :

۱- خطریکه از عقب متوجه ما است
۲- د روسانو د کلتوری یرغلونو په مقابل کی جهاد
۳- نقش روس در تشکیل اسرائیل
۴- د مارکسیزم اشتباه
۵ - وحدت و یکپارچگی در تیوری و عمل
۶ - تنظیم او شخصیتونه
۷ - گنده تکبیر
۸ - د جهاد د سره سنگره شهیدان
۹ - شکست تاریخی و فکری مارکسیزم
۱۰ - نشانه ها و ملاکهای شخصیت در اسلام
۱۱ - خونین کفنان راه حق
۱۲ - اخبار جهاد

بسم الله الرحمن الرحیم

خطری که از عقب متوجه ماست

شاید زمانیکه روسها تصمیم تجاوز نظامی بر افغانستان را میگرفتند ، گمان نمیکردند که با این چنین مقاومت بی سابقهٔ ملت مسلمان افغانستان مواجه خواهند شد ؛ زیرا هضم خاک وسیع آسیای مرکزی و تجاوز نظامی برممالک اروپای شرق به آنها این جرأت را بخشیده بود ، حینیکه به عملی نمودن تصمیم خود اقدام ورزیدند ، دیدند که ملت افغانستان ملت دیگری است ، و اسیر ساختن این ملت کاری است بس دشوار . بناء روسها کوشیدند حیله ها و نیرنگهای مختلفی را بکار اندازند تا انقلاب اسلامی افغانستان را از عقب ضربه زنند .

وقتیکه ببرک این غلام بی خاصیت روسها توسط بادارانش به اریکه قدرت نشانده شد ، روسها به او دستور دادند تا عده یی از محبوسین سیاسی را از محبسها رها کنند . تا بدینگونه حکومت مزدور ببرک مورد پسند مردم واقع شود . ببرک این کار را کرد و

معدودی از محبوسین را غرض نمایش و جلب و جذب مردم از محبسها بیرون کشید ، ولی مفید و مثمر واقع نشد ، زیرا مردم چهره کثیف و کریه ببرک را میشناختند . محبوسین که مورد عفو (!) ببرک قرار گرفتند بعد از رهایی سلولهای محبس کمونیزم همه در جبهات جهاد افغانستان علیه اژدهای سرخ دست بجهاد مسلحانه زدند . بعد از ناکامی این قدمی از پلان مسکو ، رژیم ببرک به رنگ آمیزی و ترمیم مساجد شهر کابل پرداخت و این موضوع را هرلحظه از رادیو کابل (رادیو مسکو) اعلام میداشتند . در حالیکه تمام مساجد افغانستان و علمای دینی را بشهادت رساندند . ببرک هم به روی خود ماسک اسلام کشید و بیانیه های رادیو ـ تلویزیونی اش را که از طرف زمامداران مسکو برایش تهیه و ترتیب میشد به «بسم الله الرحمن الرحیم» آغاز میکرد و به «ومن الله التوفیق» خاتمه می داد و هنوز هم ازین خدعه کار میگیرد در حالیکه ببرک و بادارانش اصلاً برای از بین بردن بسم الله الرحمن الرحیم کمربسته‌اند و به همین منظور شب و روز بر مردم افغانستان باران مرمی و آتش میریزانند .

در قدم بعدی پلان محیلانهٔ شان بمردم نادار شهرها روغن و بوت و صابون روسی را توزیع کردند تا حسن نظر مردم را جلب نمایند ولی این کارهم سودی نبخشید .

بعد از طی این مراحل پلان سوم شان خلقیها و پرچمی های خود باخته و خود فروخته را به لباس مجاهدین ملبس میساختند و از آنها فیلمهای تلویزیونی تهیه میکردند و چنان وانمود میساختند که آنها مجاهدین اند و از طرف حکومت مزدور کابل دستگیر شده اند و با آنها مصاحبه های مصنوعی و فرمایشی مینمودند و آنها هم اعتراف میکردند که بلی ما مجاهدین هستیم و از طرف عناصر ضد انقلاب (!) مارکسیستی مجهز و مسلح شده ایم تا دست بتخریب بزنیم . همچنان یک عده از اشخاص فرمایشی شانرا در لباس مجاهد در حال تسلیم به حکومت مزدور ببرک و ندامت از اعمال قبلی که برضد کمونستها نموده بودند نشان میدادند . همچنان بر یک تعداد جهلا نام علمای دین را گذاشتند و از آنها به تأیید حکومت روسی ببرک اسناد گرفتند . جمعیت العلماء (جمعیت الجهلا) را تأسیس نمودند و بالاخره ریاست شؤون اسلامی را بمیان آوردند تا وانمود سازند که ما مخالف اسلام نیستیم در حالیکه در یک کشور اسلامی تأسیس ریاست شؤون اسلامی کاری است بس مضحک الحمد لله که این کار هم چهرهٔ جهنمی ببرک و رهروانش را تغییر نداد و روز بروز مقاومت ملت مسلمان افغانستان در برابر روس و حکومت مزدور ببرک شدت مییابد .

سرانجام چون تمام پلانهای پرتزویر و در پهلوی آن ظلم و فشار بی انتهای روسها که تاریخ بشر شاید کمتر مثال آنرا بیاد داشته باشد ، بناکامی انجامید بناء روسها پلان دیگری را روی دست گرفتند و آن این است که عناصر اجیر خود را در صفوف مجاهدین و حتی مراکز صفوف جهاد در کمپهای مهاجرین استخدام نمایند . این عناصر مزدور در کمپها بمنظور مغشوش ساختن اذهان مردم تبلیغات از هر آئین میکنند .

سپاهیان اسلام را بنام های این و آن تقبیح میکنند و بدینگونه میخواهند از جهاد اسلامی فقط یک نقطه تخریب و آدم کشی و مردم آزاری در ذهن مردم ترسیم نمایند و بدینگونه مردم را تشویق نمایند تا از جهاد دست بردارند و افغانستان اسلامی در شکم اژدهای سرخ سقوط کند . ازین عناصر بی حیثیت در مراکز صفوف جهاد نیز وجود دارد و بهروسیله ممکن دست بتخریبات میزنند و بنفع حکومت مزدور

بقیه در صفحهٔ (٦٧)

عبدالکریم محب

د روسانو د کلتوري جنایاتو په مقابل کې جهاد

له هغې ورځې نه چې د روسي وحشي پوځ زموږ په خاوره وسله وال برید کړی د خلکو په مقابل کې یې له هیڅ ډول وحشت او غیر انساني اعمالو او مظالمو څخه ډډه نه ده کړې. عام قتلونه، د ژوندي انسانانو سوزول، د پاکو شهیدانو مبارکو اجسادو ته اوراچول، د مسجدونو ویجاړول، کلیو او کورونو نړول او په بې دفاعو کلیوالو باندې د وحشتناکو او تباه کوونکو درنو بمونو غورځول، د کښتونو له منځه وړل، د څارویو د ټولو ډولونو نابودول او همدارنګه د کورونو لوټول، د خلکو د اړتیاوړ شیانو تالا کول، د مالونو او شتمنیو وړل او داسې نور له وحشته ډک غیر انساني اعمال د روسانو هغه جنایتونه دي چې د بشریت د نا خوالو په تاریخ کې هیڅ ساری نه لري. د دې جنایاتو هر مبحث زموږ د جهاد د تاریخ جلا فصلونه دي او د ډیرو څیړنو وړدي.

سربیره پردې د روسانو له خوا یو لړ نور اعمال هم سرته رسول کیږي چې انجام او نتیجه یې ډیره ترخه او حسرتناکه او اغیزه یې ډیره وحشتناکه او تباه کونکې ده. د دې ډول اعمالو هدف له اسلامي عقیدې او لیارې څخه د خلکو بې لیارې کول، زموږ د فکر او عقیدې غلامول پرموږ باندې د روسي کلتور تطبیق او تحمیلول دي. په حقیقت کې لومړی ډول جنایتونه د دویم ډول جنایتو د کامیابولو لپاره وسیله ده. د دې ټولو غایي هدف زموږ د خاورې نیول، زموږ غلامول او په یوه بې کلتوره بې دینه روسي ټولنه زموږ دولس بدلول دي.

که څه هم زموږ په هیواد کې دویم ډول جنایات له لومړي ډول څخه مخکې د روس فطرتو کمونستانو له خوا شروع شوي ؤ خو دا اعمال زموږ خاورې ته د روسي پوځ له ننوتلو سره ډیر سرعت ونیو، اوس دا جنایات هغه بحراني او حساسې مرحلې ته رسیدلي چې زیاتې قرباني غواړي. دا اعمال هم هماغسې ځواب ته ضرورت لري لکه چې یې پوځونو ته د جهاد په تودو سنګرونو کې په وسلو ورکوو.

هغوی په دې برخه کې د ملحدو ببرکي غلامانو په مرسته ټول شیطاني قدرت، شیطاني چالونه، شیطاني دسیسې او تخریبي فعالیتونه دیو منظم سنجول شوي الحادي فاسد پلان سره سم د خلکو د ایمان او عقیدې له منځه وړلو او زموږ په هیواد کې دیونوي بې عقیدې نسل روز لوته اړولي. ددې جنایت دتر سره کیدلو په لیاره کې دروسانو او روسي ببرکیانو لومړنی ګام په اداري دستګاه او دخپرونو په مؤسساتو او وسایلو باندې د کنټرول ټینګول و. څود خپروني دټولو وسایلو په واسطه یوازې هغه مطالب خپاره او خلکو ته وړاندې شي چې ددیني عقیدې د کمزورۍ کولو او دديني اخلاقو په مقابل کې دتمرد اوبې قیدۍ هدف ولري ځکه چې

دا اعمال د دوی له نهایی هدف سره مرسته کوی . د دی کار سرته رسولوته روسانو د ببرکیانو په مرسته دهو اداری واحد د پاسه د وزارت له مقام نه نیولی تر ډیری ټیټی اداری پوری د «کی جی بی» غړی د مشاورینو په نومونو په فعالیت وګمارل . د دی جاسوسانو واک او رسمی قدرت له هر ډول انتقاد ، کنترول ، تفتیش او محدودیتونو څخه لوړدی د اسلامی فرهنګ د کمزوری کولو او د هیواد د فرهنګ د روسی کولو لپاره هره ورځ پلانونه، دسیسی او لاری چاری سنجوی او ادارو ته یې د تطبیق لپاره د یو دستور العمل په ډول ورکوی . مطبوعات ، راډیو ، سینما او نور تبلیغاتی وسایل همدغو جنایاتو ته وقف شوی . په راډیو تلویزیون ، جرایدو ، ورځپاڼو او مجلو کی د خلکو د سلیمو افکارو د مغشوشولو لپاره داسی مطالب خبریږی چی واقعیتونه معکوسوی او خلک له اسلامی فرهنګ ، اسلامی عقیدی ، اسلامی معیشت ، اسلامی اخلاق او اسلامی پت څخه لیری کوی . په اوسنی مرحله کی د ټولو خپرونو هدف د اسلامی اخلاقو په ضد تمرد ته د خلکو را بلل او بیا په خلکو باندی د روسی فرهنګ تحمیل دی . د روسی جنایتکارانو او خاینو ببرکیانو هڅی دادی چی د خلکونه هغه اسلامی قهرمانان هیرکړی چی یې د اسلام لپاره خدمتونه کړی وو . هغه فاسدی او محکومی خپرونی زموږ دملی تاریخ په دغه توره مرحله کی هروخت له ټول توان سره دکمونیزم د الحاد او وحشت د مؤسسینو په ستایلو او هغوی ته د احترام په تلقین بوخت دی . اوس د هغوی په فاسدو موضوعاتوکی زموږ اسلامی افتخاراتو ته هیڅ ځای نشته ځکه چی روسی مسلک د دین او عقیدی دښمن مسلک دی .

مادی مسلک خوهسی هم تاریخ او تاریخی واقعیتونو ته غلط او غیر انسانی تعبیر ورکوی خو روسان او روسی فطرته ببرکیان زموږ په هیواد کی له دی نه هم له تاریخ‌نه زیاته هیله لری او غواړی چی په کمونستی مردود استدلال دیو عظیم ملت ملی او ایمانی واقعیتونه محوه کړی . دوی غواړی چی‌زموږ د خلکو ملی او اسلامی تشخص ته د اسلامی او اخلاق هویت په ځای دبی شعورو او سطحی منحرفو عناصرو د جذب او بلنی په منظور حیوانی او غریزی تعبیر اورنګ ورکړی . دوی ددی غیر انسانی او غیر اخلاق هڅی سره سم ټول ژوند او د ژوند هلی ځلی یوازی د مادی خوندونو د اکتساب وسیله او مادی او انسانی لذتونه دټولو هلوځلو غایی هدف ګڼی . ځرنګه چی مادی سفسطه چی دبی قیدی او غیر اخلاق اعمالویو لایسنس دی د روس له امپریالیزم سره په ټوله نړی‌کی ډیره مرسته کړی . د افغانستان پرمتدینو خلکویی هم له ډیر دهشت او بی رحمی سره تطبیقوی او دا فاسد خوبونه وینی چی دوی‌به‌په دغه ملت کی هم چی ټول خلک خپلی ټولی هستی له خپلی عقیدی څخه جاروی کامیابیدلی شی دوی او ددوی ببرکی غلامان پردی، مسلمان ولس هم دبی دینی تحمیل دعامو قتلونوله لیاری شروع کړی نوځکه که موږ د دوی دی کلتوری جنایتونوته ځواب زر تر زره ورنه کړو دهری ورځی په تیریدلوبه زموږکار سخت او زموږ د جهاد د کامیابو قربانیو لپاره به له سختیو څخه ډکه شی . زموږ په هیوادکی د کلتوری جنایاتو په لپاره‌کی دروسانو هر پل او هر ګام په حقیقت‌کی موږ له خپل هدف څخه په سوونو میله لیری کوی . موږ د خپلو خلکو پر دینی او مذهبی احساساتو او کلک ایمان و یاړو خوکه د دوی د ایمان په ضد روسانو او ببرکیانو د جنایاتو سره مقابلی ته سرعت ورنه

بخښل شي د خلکو ديني احساسات به له مشکل سره مخامخ شي.

دا يو څرګند حقيقت دی چې روس زموږ مجاهدولس دروسي جنايتکارانو او ببرکي ملحدانو سره په دوه ډوله سنګرونوکې دسختو او وحشيانه بريدونو سره مخامخ دی . زموږ ملت ږوس د ديني ، فرهنګي او ملي مشخصاتو او د مقدسو اسلامي معتقداتو ، اسلامي کلتور او اسلامي ژوند او افتخاراتو د ساتنې او څارنې لپاره دوه ډوله سنګرونو کې جګړې مخکې لري . يوه جګړه د ملحد دښمن دکوليو او بمونو په مقابل کې او بله د ملحد دښمن د الحاد د خپروني او په دې وسيله د هيواد د روسي کولوله جنايت سره جګړه ده . که دادوه ډوله جګړې د تخريبي اغيزې په لحاظ او دهغه اثر په احساس و څېړل شي چې د زمانو په اوږدوکې د تاريخ په پوړونو کې پرټولنې باندې لري دابه‌موږ ته جو ته شي چې سره ددې چې د روسانو دلومړي ډول جناياتو اثر د ډېرزيات شمېر اسلامي اتلانو دسملاسي شهادت او د کورونو، کښتونو شتمنيو د تباهي سبب دی خوبياهم دوخت په اوږدوکې د دوهم ډول جناياتو اثر ډېر مهلک ، ډېر ژور او د ابدي تباهي سبب دی . دا د روسانو هغه جنايت دی چې غواړي په دې وسيله زموږ مؤمن او مسلمان خلک د ايمان او اسلام نه محروم کړي له ديني اخلاقو او اخلاقي غيرت نه يې بې برخې کړي او د حيواني او غريزي لذتونو خواته يې راوبولي او په دې وسايلويې د خپلې جهان ګيرۍ په خدمت کې مريان او نوکران وګرځوي . په دې وسيله د دوی ټوله هڅه د هغو منظمو پروګرامونو له مخې چې يود بل پسې په افغانستان کې تطبيقيږي داده چې دخلکو ديني، اخلاقي او ملي احساسات او افغاني مشخصات محوه کړي او په خلکو د انساني اسلامي او اخلاقي تحرک په ځای ، دهشت ، وحشت جمود او خمود مسلط کړي اويوژوندي مسلمان ملت په يو دهشت وهلی روسي صفته قام بدل کړي .

دوی غواړي چې خلکو ته خصوصاً په اکثر ډول دکمو عمرونو خلکو او احساساتي او هيجاني ځوانانوته دتعقل ، تدبر او فکري تحليل په ځای مادي لذتونه وړاندې کړي او ژوندورته يوازې د اقتصادي هاوځلو مجموعه و ښيي څو هغه ټول فکري او اخلاقي صفات يې چې د يوې ټولنې دښه او هوسا ژوند تضمين او د ديني ، ملي او سياسي مکلفيتونو د فهم او ادراک اساسات دي له منځه يوسي . د دې پلانونو د تخريبي نتايجو ډېره څرګنده هنداره په منځنۍ اسياکې د امودسين د پوري غاړې نور و مسلمانو ملتونو او سني حالت دی چې دروسانو د تدريجي پلانونو دتطبيق او دهغوی دمذهبي احساساتو د ځپلو او غير اخلاقي عاداتو يا به بل‌عبارت‌غريزي لذتونو دغايي اهميت په نظر دکتلو په نتيجه کې ور په برخه شوې ټولې‌سيمې يې د مظلوميت او محکوميت ، فشار او دهشت په مصيبتونو کې اخته او د روسي نژادو کمونستانو له خواله مسکونه په مستقيم ډول‌تر تسلط لاندې دي . تاريخ شاهد دی چې داسيا هغو سيمو نړۍ ته په مختلفو عصورو او زمانوکې ډېرلوی مفکرين فيلسوفان ، پوهان او مخترعين وړاندې کړي وو او ډېر نامتو اسلامي مؤلفين او مصنفين يې هم خپله غيږه کې روزلي ووخونن هلته هغه مؤمن ملت او دهغه ملت ايماني قوت او فکري صلابت نه ليدل کيږي . هلته نورلوی پوهان ، نوابغ او مفکرين بيانه شي پيدا کيدلی . نه خو هلته په خلکوکې د اعتقاد جذبه ، علمي ابتکار او د فکري الکشاف امکان په اسانه توګه پيدا کيدلی شي او له هلته د ماضي تاريخ احساس شته . د ماوراءالنهر هغه ازاد

مؤمن او مدبر ویښ ملت د روس غلامان او ددوی دسیمو هغه روسی فاتحین چی ددوی په سیمو اوکوکی دمد هشو عامو قتلونو مرتکب گرځیدلی وواوس د او سنی بی خبره او بی شعوره نسل قهرمانان گنبل کیږی .

چیرته چی ایمانی قوت نه وی هلته اسلامی اخلاق وده نه شی کولی او چیرته چی اسلامی اخلاق نه وی هلته ژوند د حیوانی لذت دوسیلی نه پرته د خلکو په اذهانو کی کوم بل مفهوم نه شی پیدا کولی . که د جهاد په دی سنگرکی د روسی جنایاتو په ضد زموږ جهادی فعالیت ډیر غښتلی او پیاوړی نه شی نو روسان او روسی فطر ته برکی ملحدان چی د اسلامی غیرت او همت دښمنان دی زموږ اسلامی خاوره به د مادی مفاسد و روز نتون وگر ځوی او زموږ دهیواد مؤمن خلک به له دینی اخلاق او ایمانی غیرت نه محروم کړی . زموږ مدرسی به دبخارا، مرواو خوارزم د علمی مرکزونو غوندی دبی دینی دتدریس موسسی او د فساد تیاترونه شی. دروسانو هدف د روسی تسلط دټینګولو له پاره د اسلامی اخلاقو او احساساتو محوه کول او د هغو په ځای د غریزی صفاتوورانډی کول دی .

اوس په هغو سیمو کی ایمانی قوت او دایمانی قوت په پلوشوکی د اخلاقو و ده وجود نه لری. اوس له هغو خلکو ځخه د روسی جنایت له کبله چی د هغوی تاریخ ی ورته په هغه شان چی لازم ؤ نه دی ښودلی خپله غلازده ماضی ، لوی نوابغ او مفکرین تر ډیری اندازی پوری هیر دی . روسان د خپل استعماری کمونیستی مسلک په اساس تاریخ د طبقاتی ضدیت او طبقاتی ژوند په اساس تحلیلوی چی دا ډول تحلیل ډول قهرمان منکرین او پوهان د طبقاتی شخړو رهبران گنبی او بس. روسان او روس فطرته برکیان چی له اسلامی اخلاق او اسلامی پت ځخه بی برخی دی غواړی چی زموږ خاوره هم د مادی مفاسدو مرکز او زموږ مؤمن خلک له اخلاق صفاتو ځخه محروم کړی او په داسی یوه ټولنه بی بدله کړی چی پرته له غریزی احساس ځخه چی د ځاروو یوه مشخصه ده نور هیڅ صفت ونه لری . دوی دا هڅه کوی چی افغانستان چی د اسلامی تاریخ په اوږدوکی یومجاهد ملت او د اسلامی عقیدی د خپرونی علمبردار پاتی شوی دی په یو بی روحه ، بی احساسه ، بی فرهنگه روسی ټولنه بدله کړی . ببرکیان د خپلو روسی بادارانو دی فاسد هدف ته او د نړی د روسی امپراتوری د جوړولو لپاره تردی حده پوری ایثار او خدمت کوی‌چی روسیی ته د الحادی تربیی اخیستلو لپاره د کوچنیو نجونو او هلکانو لیږلوکی یو له بل سره مسابقه کوی .

روسیی ته د کوچنیو نجونو او هلکانو د لیږلو هدف د روسی فرهنگ سره سم د هغوی روزنه او د افغانستان د تاریخ او معتقداتو او د تاریخ او معتقداتو زده کړی ځخه د هغوی محرومول دی .

ببرکیان د روسیی د کاتوری جنایاتو سره او د روسیی د خلکو د عامو قتلونو او تعذیب سره په افراطی ډول مرسته کوی . دوی د روسی جنایتکارانو په څنگ کی زموږ د هیواد د مظلومو خلکو په ځنسی تعذیب او ځورولو کی برخی اخلی چی د ټولی نړی د ملی خیانتونو په تاریخ کی ساری نلری دوی زموږ دمسلمان ملت دمومنو متدینو اوعابدو خلکوپه‌ربړولو اوتعذیب‌کی هم‌په زندانونوکی اوهم د روسانو په‌هڅو اداروکی چی د اسلامی فداکارو مړونو او غیرتی ښځو د ربړولو او تعذیب د پاره دی او د (خاد) په نامه نومول شوی له هیڅ ډول فشار او ظلم نه ډډه نه کوی .

هغه پروبلمونه چې زموږ خلک ورسره د خپل تاریخ په دې حساسه مرحله کې د روسانو د جنایي خصلت او جنایي پالیسیوله کبله مخامخ دي د نړۍ د اکثرو ملتونو د هغو پروبلمونونه سخت او هدهش دي چې په نورو هیوادونوکې د روس او د روسي مکتب د پیروانو له خوا تخلیق شوي. زموږ هیواد هغه هیواد دی چې د شلمې پیړۍ په همد غوورځو، میاشتو او کلونوکې چې روسي مکاران د نړۍ د خلکو د ذهنیتونو داړولو لپاره د دیتانت، د وسلو کمولو او د زړوي وسلو د مخنیوي درواغ غږونه پورته کوي د همدغو روسانو د مستقیم تجاوز سره او د دوی د ټولو حربي، جنايي او تخریبي فعالیتونو سره مخامخ دی. موږ په دغه عصر او دغه مرحله کې د نړۍ د داسې یو وحشي صفته قوم له ضرباتو سره مخامخ یو چې د خپلو امپریالیستي اهدافو د ترلاسه کولو له پاره د انسانانو د ژوندانه د حقوقو او د انسانانو د دیني عقاید و او فرهنگي معیارونو په محوه کولو کې هیڅ ډول عاطفه او د انساني اخلاقو معیار نه پیژني. زموږ هغه کونډې او یتیمان چې د روسي جنایاتو د جنایت او تظلم ښکار ګرځیدلي د دوی له وحشیانه بمبارو څخه خلاص نه دي.

دا زموږ د اسلامي مجاهداتو د تاریخ یوه حساسه مرحله ده. موږ د داسې یو دښمن سره مخامخ یو چې زموږ د بدنونو په ضد خپلې ګولۍ او راکټونه او زموږ د دیني عقیدې او اسلامي فکر په ضد خپله مردوده سفسطه د یو فاسد باند په واسطه استعمالوي. زموږ تاریخ زموږ دین او زموږ عقیده له موږ نه دا غواړي چې د جنایتکارو په ضد توپک او قلم دواړه خپلو لاسونو کې ولرو. موږ جهاد الاصغر او جهاد الاکبر کې په یو واحد وخت او یوه حساسه تاریخي مرحله کې اخته یو. زموږ جهاد حق دی او خدای حق ته بري ورکوي.

هماغسې چې د متجاوز و جنایتکارانو د توپو، ټانکونو اوالو تکو ګوليو او بمونو ته مو خپلې هغه سینې سپر نیولې چې د خدای له مینې نه پرته بل څه پکې نه ځائیږي باید چې د دښمن د فرهنګي جنایاتو مقابله هم په لوړ متانت وکړو. په کاتوري سنګر کې زموږ د امتحان شیبې زموږ د اعتقادي تاریخ ډیرې حساسې شیبې دي. زموږ دین او زموږ اعتقاد له موږ نه د زیات شهامت هیله کوي. موږ باید په هیڅ صورت دې ته چمتونه شو چې د روسي کاتور چې بې له اخلاقي بې قیدۍ او غیر انساني تمایلاتو او علمي استعدادونو له وژنې څخه پرته او د دهشت، تعذیب او محدود یتونوله را منځ ته کولو نه غیر بل هیڅ مفهوم نه لري زموږ پر دیني او فرهنګي مفاخرو برې ومومي. که زموږ ایمان او زموږ اعتقاد کې ټینګوالی موجود وي د روس هیڅ ډول تجاوز او جنایت موږ مغلوبولی نه شي. په حقیقت کې د روسي جنایاتو د انواعو او اقسامو بیا بیا یادونه هغه د رسونه دی چې د منځنۍ آسیا د نورو اسلامي هیوادونو له نتایجو نه مو اخیستی. که په دې مقدس اسلامي جهاد کې چې زموږ د بقا او تاریخي فنا دوه مهم سوالونه یې رامنځ ته کړي دي که د روسي شیطانانو تخریبي پلانونو ته ځیر نه شونو موږ به بې له شکه له خپلې عقیدې سره، له خپل فرهنګ سره، له خپل تاریخ سره او له خپل هیواد سره جفا کړې وي. روسان زموږ په مقابل کې له خپلو ټولو امکاناتو وسایلو، تخریباتو او سیاسي چالونو او شیطاني دسیسو نه کار اخلي زموږ فرهنګي جهاد د روس د هغه تجاوز په مقابل کې چې زموږ د اعتقاد د کمزوري کولو او زموږ د هیواد د کاتوري او

بقیه در صفحهٔ (۶۸)

نقش روس در تشکیل اسرائیل

«سید رسول»

بعد از اندکی مدتی ثابت گردید که روسیه قادر نیست به اعراب کدام نفعی بر ساند زیرا در چند باری که روسیه مسودهٔ فیصله نامه را که باید شورای امنیت ملل متحد صادر نماید پیشنهاد نمود به تصویب نرسید و اسرائیل حاضر نبود به این فیصله نامه ها کدام اعتباری دهد لذا هر دو (ابر قدرت) مجبور گردیدند به یکی از دو مسوده که یکی از طرف نهضت عدم انسلاک و دیگری از طرف ممالک آمریکای لاتین پیشنهاد گردیده بود، رای بدهند. پیشنهاد A/L. 523/Rev-30July 1967 از طرف نهضت عدم انسلاک و پیشنهاد A/L. 523/Rev 30 July 1967 از طرف گروهی از ممالک آمریکای لاتین به شورای امنیت ملل متحد تقدیم گردیده بود. روسها از پیشنهاد اولی و ایالات متحده از پیشنهاد دومی طرفداری کردند که هیچکدام آنها قادر به بدست آوردن دو سوم آرای مجمع عمومی ملل متحد نگردیدند لذا قضیه لاینحل باقی ماند.

بعد از آنکه روس ها از فعالیت های شان در ملل متحد کدام نتیجه‌ ی بدست نیاوردند به اقدامات دیگری متوسل شدند تا بتوانند حیثیت از دست رفته مسکو را دوباره بدست آرند. در اواخر جون و اوایل جولای نیکولای پودگورنی به همراهی شخصیت های عالی رتبهٔ حزبی و نظامی روسیه به قاهره سفر نمودند تا موضوع دوباره مسلح ساختن قوای نظامی مصر را بررسی نمایند. این بار روسها به عنوان اینکه سلاح کافی در اختیار مصری‌ها قرار داشت (!) اما افراد نظامی آن بصورت صحیح تربیت نگردیده بودند عدهٔ کثیری از مشاورین (!) نظامی روسی را بر مصر گسیل داشتند تا افسران و افراد نظامی آنرا بصورت درست(!) تربیت و رهنمائی کنند.(۱) لذا مارشال زخاروف M. V. Zakharov که به همراهی پودگورنی آمده بود مؤظف این کار گردید. مارشال مذکور به عنوان اینکه عدهٔ کثیری از صاحب منصبان مصری وظیفه وطن دوستی شانرا ادا ننموده علاوتاً باعث شکست مصر گردیده بودند از وظایف شان برکنار و به عوض آنها صاحب منصبان روسی مقرر گردیدند تا این وظیفهٔ وطن دوستی ... را انجام دهند. به این ترتیب روسها توانستند در اولین مرحله به تعداد ۱۵۰۰ صاحب منصب روسی را که همه از رتبه brigade بالا بودند در مراکز عمدهٔ قوای نظامی مقرر و نظارت کامل بر آن برقرار نمایند(۲).

1. Soviet Foreign Policy since World War (II), Joseph L. No gee Robert H. Donaldson, Pergaman Press P. 157.
2. Soviet Forelgn Policy towards Egypt P. 45.

کمک های اقتصادی هم به مصر نمودند تا بتوانند از سرنگونی رژیم ناصر جلوگیری بعمل آرد. همچنان روس ها با ارسال سلاح به سوریه از سقوط رژیم جناح افراطی حزب بعث جلوگیری بعمل آوردند.

در اول جولای، حینیکه پود گورنی مشغول دیدن از مصر بود اسرائیل بخاطر اظهار خشم وتنفرش درین مورد، بر مواضع مصری حمله نموده با استعمال توپ، تانک و طیارات جنگی به قصد پیشرفت به آنسوی سویز بحرکت در آمد. این تهدیدات اسرائیل، روسیه را به لرزه انداخت. لذا به سفیرش در واشنگتن، اناتولی دوبرینین Anatoli Dobrinin وظیفه داد تا با ایالات متحده در تماس شده راه حلی جستجو نماید. دوبرینین در هجدهم جولای با گولد برگ A. Gldberg نمایندهٔ ایالات متحده در ملل متحد در تماس شده اظهار رضایت نمود که روسیه حاضر است مسودهٔ پیشنهادی ممالک امریکای لاتین را بپذیرد. فردای آن روز گرومیکو با گولد برگ ملاقات نموده با سفارش شفاهی راجع به بعضی تغییرات پیشنهاد ممالک امریکای لاتین حاضر شدآن طرح را بپذیرد. در واقع روس ها حاضر شدند شکست شانرا بپذیرند. مگر حکومتهای مصر وسوریه حاضرنشدند به آن طرح تن دهند. به این ترتیب تمام تلاش های (دو ابر قدرت) با باد فنا رفت. لذا البته اسرائیل از این وضع خیلی زیاد خرسند بود.

شورای امنیت ملل متحد بار دیگر در ۲٤ اکتوبر تشکیل جلسه داد که بجز از گفت و شنید های نمایندگان طرفین متخاصم به کدام نتیجه نرسید. در هفتم نوبمر ۱۹۶۷ بار دیگر جلسه شورای امنیت به شکست مواجه شد.

بالاخره در بیست و دوم نوبمبر ۱۹۶۷ مسودهٔ فیصله نامهٔ که از طرف انگلستان پیشنهاد گردیده بود از طرف شورای امنیت ملل متحدتصویب و از طرف روس، ایالات متحده، انگلستان و فرانسه تائید گردید. به اساس این فیصله نامه باید:

صلح عادلانه (!) و دایمی در شرق میانه با در نظر داشت دو اصل ذیل برقرار گردد:

۱- بیرون رفتن تمام قوای مسلح اسرائیل از نواحی اشغال شده عربی در جنگ اخیر؛

۲- خاتمه دادن به ادعا های ارضی هر یک از جانبین نسبت به دیگری، احترام و پذیرش حاکمیت ملی هر دو جانب، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی تمام ممالک منطقه و اعطای حق زندگی به اوشان در فضای صلح و آرامش در حدود سرحدات مصئون و بر سمیت شناخته شده خالی از هر گونه تهدید و خطر.

نکته دومی فیصله نامه مذکور بر موضوعات ذیل تأکید می نمود:

(الف) تضمین آزادی کشتی رانی در آبهای بین المللی منطقه.

(ب) حل عادلانه مسئله مهاجرین.

(ج) تضمین عدم تجاوز بر استقلال ارضی و سیاسی تمام ممالک منطقه به طرق لازم به شمول بوجود آوردن مناطق غیر نظامی فی ما بین ممالک(۱).

با آنکه در فیصله نامهٔ مذکور کلمهٔ عادلانه به کثرت ذکر گردیده اما این فیصله نامه اساساً غیر عادلانه و خلاف واقعیت ها بود. این فیصله نامه که سراسر به نفع دولت غاصب و ضامن منافع آن بود، حقوق اساسی ملت آوارهٔ فلسطین را نا دیده گرفته آنها را مجبور به شناخت دولت غاصب می

1. Souiet Foreign Policy, 1962-73 Robin Edmounds P. 60-61.

نمود . با همه این بی عدالتی ها ، فیصله نامهٔ مذکور از طرف دول عربی که تحت فشار اقتصای و نظامی قرار داشت طوعاً و کرهاً قبول گردید اما دولت متجاوز با وضع شرایط قبلی از قبول آن سر باز زد .

یهود ها با نادیده گرفتن فیصله های شورای به اصطلاح امنیت ملل متحد به حملات گاهگاهی شان بر مواضع مصری دردو طرف کانال ادامه دادند . به اینصورت (تمام) ملل جهان نتوانستند فیصله شانرا بر (یک) مملکت غاصب که از پشتیبانی بلاقید و شرط ایالات متحده و متحدین غربی اش برخوردار بود ، بقبولانند .

دولت متجاوز اسرائیل با اشغال سرزمین های عربی در حدود یک و نیم ملیون عرب را زیر سلطهٔ خود در آورد . در حالیکه اعراب بخاطر بدست آوردن سرزمین های اصلی شان به شمول فلسطین مبارزه می نمودند ، روسیه شوروی (!) به اتفاق سایر دول که حق ویتودر ملل متحد داشتند از فیصله نامه ۲٤۲ طرفداری نمود . این فیصله نامه که بار دیگر موجودیت اسرائیل را تائید و استحکام می بخشید ، با خواسته اعراب مخالف بود و اهداف اساسی اعراب (برقراری صلح) تنگین نبوده بلکه آنها میکوشدند وطن غصب شدهٔ شانرا از چنگال استعمار آزاد سازند لذا روسیه که خود را دوست اعراب معرفی می نمود باید برای تحقق این آرمان اعراب تلاش میکرد ، در حالیکه وضع برعکس بود .

یکی از رویداد های مهم که روس ها را بیشتر به سهم گیری در دیپلوماسی شرق میانه علاقمند ساخت استعمال نفت بحیث یک سلاح مهم (اقتصادی) در مقابل غرب بود . از این به بعد روس ها میکو شیدند در شرق میانه هوا دارانی داشته باشند تا بتوانندبه همکاری آنها ازین سلاح در مقابل غرب استفاده بعمل آرند گرچه روسیه ذخایر بزرگ نفت و گز را دارا می باشد اما استفاده از آن نیز به سرمایه های عظیم ضرورت دارد همچنان روس ها بعد از جنگ جهانی دوم مسؤلیت تهیه نفت وگاز ممالک اروپای شرق را عهده دار گردیده بودند که نمیتوانستند در بدل آن پول نقد بدست آرند لذا حکمرانان کرملین در پی آن شدند که مایحتاج نفتی اقمار روسیه را از شرق میانه تهیه نموده تولیدات خود را در بدل ارز خارجی بفروش برسانند .

بهمان اندازه که شرق میانه از نگاه اقتصادی برای روس ها مهم جلوگر شد ، از نگاه سیاسی هم حایزا همیت گردید . در این وقت انگلیس ها اعلان نمودند که تا سال (۱۹۷۰) پایگاه های نظامی شانرا از شرق کانال سویز بیرون خواهند نمود . روس ها باشنیدن این خبر تصمیم گرفتند این خلاء را اشغال نمایند لذا با وعده های میان خالی (ارسال سلاح و کمک های اقتصادی) به مصر و تقویت شورشیان سارکسستیمن خود را با آن ممالک نزدیک ساختند تا بتواند دراثنای بیرون رفتن انگلیس ها از منطقه ، آن جا ها را اشغال نمایند .

آیا ممکن بود روس ها قوای نظامی شانرا بمنظور اشغال جای انگلیس ها ارسال دارند ؟ در این مقطع زمان که روس ها به اصطلاح از مبارزات ضد استعماری ملل پشیتبانی می نمودند اقدام به این کار غیر محتمل بنظر می رسید بلکه خواستند با بکار بردن نیرنگ های استعمار نوین این هدف را تامین نمایند .

درین وقت روس ها ساحه تعهدات شانرا با اعراب توسعه بخشیدند نصب موشک های زمین به هوای (سام ۳ـ SAM3) روسی توسط کارشناسان نظامی آن مملکت ، ارسال طیارات جنگی (مگ ۲۱) که ذریعه پیلوتهای روسی به پرواز در می آمدند ، حضور روس ها را در منطقه از دیاد بخشید . روس

ها توانستند تحت عنوان مشاورین نظامی به تعداد بیست هزار افراد نظامی شانرا در مراکز مهم ستراتیژیکی مصر جابجا نمایند. (۱)

گرچه کرملین توانست در شرق میانه جای پای پیدا نماید اما از اینکه مبادا روزی با مخالفت رویا روی ایالات متحده مواجه شود، خوف داشت لذا جهت رفع این خطر، روس ها راه دوستی و آشتی را با ایالات متحده در پیش گرفتند و در اگست ۱۹۷۰ با پیشنهاد آتش بس بین اعراب و اسرائیل که از طرف ایالات متحده صورت گرفت موافقه نمود.

چون اعراب برای رفع خطرات همیشگی یعنی نابودی اسرائیل می جنگیدند و حاضر نبودند بایک غاصب صلح و مذاکره نمایند، جنگهای شدیدی در جریان بود. حملات دلیرانه فلسطینی ها بر مواضع اسرائیل غاصب دوام داشت و تشنج در منطقه روز بروز شدت می یافت. روس ها عوض اینکه از مبارزات اعراب پشتیبانی نمایند اعمال آنها را تروریستی (!) خواندند و بر آنها فشار می آوردند که از اعمال مخاصمت آمیزشان در برابر اسرائیل دست کشیده کرملین را وکیل مدافع شان انتخاب نمایند.

وضع پر تشنج شرق میانه بعد از مرگ ناصر در دسمبر ۱۹۷۰ رو به وخامت بیشتر گذاشت و جانشین ناصر (سادات) خود را بیشتر در معرض خطر می دید لذا در پی آن شد که با کمک ایالات متحده به حل موقت قضیه بپردازد. سادات به خاطر جلب توجه امریکائی ها عدهٔ از طرفدار نزدیک روسیه را از کابینه دور ساخت که از آن جمله یکی هم (علی صابری) رفیق وفادار روس ها را میتوان نام برد.

این اقدامات سادات روس ها را وار خطا ساخت لذا پود گورنی در راس هیئت عالیرتبه روسی مرکب از شخصیت های برجستهٔ حزبی، حکومتی و

1. Soviet Foreign Policy since world war II P. 158

نظامی در بیست و پنجم می ۱۹۷۱ به مصر سفر نموده بعد از دو روز مذاکره با رژیم جدید مصر معاهدهٔ دوستی و همکاری پانزده ساله را امضاء نمود. این معاهده موافق با خطوط قرار داد های بود که روسیه با اقمار اروپای شرق اش امضاء نموده بود. به اساس این قرار داد باید روس ها به رژیم مصر کمک های لازم نموده به آن رژیم قدرت مقابله با اسرائیل را می داد.

سادات به امید دریافت همکاری های روس در جولای ۱۹۷۱ به مردم مصر اطمینان داد که امسال سال فیصله کن با اسرائیل می باشد. اما چون سادات از پیروزی کودتای کمونستی در سودان در ۱۹ جولای این سال جلوگیری بعمل آورد، روابط کرملین با قاهره رو به تیره‌گی گذاشت زیرا امکانیات نفوذ بیشتر روس ها را در منطقه از بین برد.

این اقدام سادات بیشتر به خاطری بود که به روس ها بفهماند او با سیاست (سوسیالیزم عربی) ناصر موافق نبوده حاضر نیست به کمونیزم اجازه دهد در ممالک تازه به استقلال رسیدهٔ آسیا و آفریقا شایع گردد.

درین وقت که سادات میخواست روابطش با ایالات متحده نیز عادی گردد روس ها بیشتر به خشم آمدند زیرا آنها میخواستند روابط خارجی مصر را بصورت یک جانبه به نفع خود عیار سازند. چون سادات در مضیقه شدید نظامی و سیاسی قرار داشت در (۱۹۷۲) دو بار به روسیه سفر نمود تا تعهدات محکمتری از روس ها بدست آورده خود را آماده مقابله با اسرائیل سازد اما روس ها آماده نبودند وعده همکاری های قاطع به مصر نمایند. چون رژیم مصر از همکاری های صریح روسیه مطمئن نبود در هجدهم جولای ۱۹۷۲ شبکه نظامی روسیه را بصورت کامل از مصر خارج نمود.

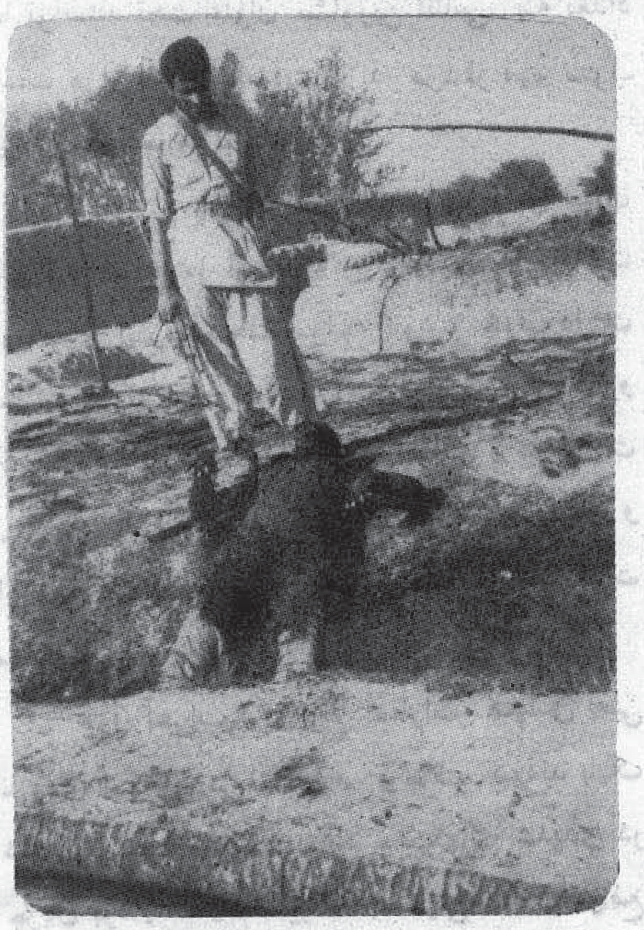

روس ها علی الفور بعد از این شکست تاریخی در پی دوستی و همکاری نزدیک با رژیم های بعثی عراق و سوریه گردیدند. قرار داد های به اصطلاح دوستی و تمدید کمک های ناچیز نظامی و اقتصادی روسیه به عراق و سوریه از اخراج کلی روس ها از شرق میانه جلوگیری بعمل آورد.

گر چه تقریباً تمام دست آورد های سیاسی و نظامی روس ها در مصر به باد فنا رفت با آنهم نمیخواستند روابط شانرا با قاهره کاملاً قطع نمایند. روابط سیاسی مصر و روسیه بعد از چند ماه تیره-گی دوباره روبه بهبود گذاشت. در اوایل اکتوبر ۱۹۷۲ سفرای مملکتین دوباره برسر وظایف شان برگشتند و به تعقیب آن عزیز صدیقی صدر اعظم مصر به مسکو رفت تا راجع به عادی ساختن بیشتر روابط مملکتین با نظامیان کرملینی مذاکره نماید. مذاکرات موفق آمیز بود. سلاح و افراد فنی روسی دوباره به قاهره رسید. در آپریل ۱۹۷۳ سادات

اعلان نمود که : من کاملاً متقین هستم که روس ها حالا به ماهر چه در توان شان باشد تهیه خواهند نمود .

در جون ۱۹۷۳ برژنف با نکسن در سان - کلیمنت ملاقات نموده معاهدهٔ جلو گیری از جنگ هستوی را امضاء نمود . به تعقیب آن روس ها از حافظ اسمعیل ، مشاور (امنیت ملی) سادات دعوت بعمل آورد تا او را از صورت موافقه که با ایالات - متحده نموده بودند ، آگاه سازند . حافظ اسمعیل دریافت که روس ها در پی عادی ساختن بیشتر روابط با ایالات متحده اند و دریافت کمک های معتنابه از روس ها ممکن نیست . بهمین علت بود که سادات بر خلاف بیانات قبلی اش روابط روس و مصر را در ین وقت پر تشنج خواند .

به تاریخ ششم اکتوبر ۱۹۷۳ حمله مشترک مصر و سوریه بر مواضع اسرائیلی آغاز یافت . پیشروی سوری ها در ارتفاعات اشغالی جولان و از مصری ها در امتداد خط (بار لیف - Bar Lev) واقع ساحل شرق کانال سویز یک حادثه فوق العاده در تاریخ مبارزات اعراب برضد اسرائیل بود . در اثنایکه یهود ها ایام تعطیل روز شنبه (یاوم کیپور - Yom Kippur) را سوری می نمودند مورد حمله ناگهانی اعراب قرارگرفتند . این بار اول بود که قوای نظامی اسرائیل به شکست مواجه شده افسانه شکست نا پذیری قوای نظامی اسرائیل برعکس ثابت شد .

فقط شش ساعت از آغاز جنگ گذشته بود که (وینوگرادوف Vinogradov) سفیر روسیه در قاهره از سادات خواهش بعمل آورد که باید پیشنهاد آتش بس را که سوریه نموده بود قبول نماید . اما سادات این اقدام را جعلی و روسی خوانده اعلان نمود که سوری ها این پیشنهاد را ننموده است . بلکه برعکس این نظر روس ها است که باید جنگ متوقف گردد تا عواقب آن بر دیتانت که تازه به توافق رسیده اثر نگذارد .

فردای آنروز ، برژنف در پیغامی که عنوانی نکسن مخابره نمود به این موضوع اشاره کرد که جنگ اعراب و اسرائیل نباید بر دیتانت روس و امریکا تا ثیر نماید .

مگر ایالات متحده که حیات اسرائیل را تضمین نموده بود حوصلهٔ مشاهدهٔ شکست یهود را بدست اعراب نداشت ، لذا سلاح های موثری که در دیپو های نا تو ذخیره شده بود - بصورت عاجل به اسرائیل فرستاده شدو این امر باعث انتقاد شدید ممالک مذکور نسبت به ایالات متحده گردید . علاوتاً طیارات ترانسپورتی ایالات متحده مقادیر هنگفت سلاح و مهمات از ایالات متحده به اسرائیل انتقال داد . این اقدام ایالات متحده با عکس العمل شدید اعراب مواجه گردیدوان مملکت را حامی مستقیم اسرائیل خواندند . زیر اطیارات امریکائی عوض اینکه سلاح های جدید را به پایتخت اسرائیل انتقال دهند ، مستقیماً در جبهه جنگ به اسرائیل تحویل داده می شد .

پیروزی های اعراب زود گذر بود . رسیدن سلاح های جدید امریکائی بار دیگر به اسرائیل توان تجاوز را داد . از دهم اکتوبر به بعد اعراب به عقب نشینی مجبور گردیدند . در شانز دهم اکتوبر ، حیفیکه یهود ها بار دیگر تا سواحل غربی کانال سویز رسیده بودند ، کاسگین بهمصر آمده رژیم سادات را مجبور به قبول آتش بس ساخت . در نزدهم اکتوبر سادات موافقه نمود که روس ها پیشنهاد آتش بس را در ملل متحد نمایند . در بیست و دوم اکتوبر سازمان ملل متحد اعلان آتش بس داد . اما اسرائیل این فیصلهٔ سازمان ملل را قبول ننموده در بیست و -

چهارم اکتوبر لشکر نمبرسه مصر را در جنوب جزیره نمای سینا خلع سلاح نمود.

شکست های پی هم اعراب در دو جبهه سوری و مصری مایه نگرانی شدید روس ها گردیده آنها را وادار نمود بر آمریکا فشار وارد نماید که اسرائیل را به قبول آتش بس مجبور سازد. بعضی مانور های زمینی و بحری روس ها به استعمار گران کاخ سفید فهماند. که جنگ منطقوی به بر خورد های بین ـ المللی منجر میگردد؛ لذا هردو محور استعمار در پی بر قراری صلح و جلوگیری از توسعه جنگ شدند.

در ٢٤ اکتوبر شورای امینت ملل متحد اعلان نمود که باید تمام جوانب متخاصم از جنگ دست بکشند. این فیصله از طرف روسیه و ایالات متحده و سایر اعضای دایمی سازمان تائید گردید.

در یازدهم نومبر بین مصر و اسرائیل معاهدهٔ شش فقرهٔ به امضاء رسید. از طرف مصر جنرال محمد الغمازی و از طرف اسرائیل جنرال ارون یاریف (Ahron Yariv) با میانجی گری کیسنجر این معاهده را امضاء نمودند که به اساس آن باید قوای اسرائیل تا نواحی اشغالی در ٢٢ اکتوبر یعنی اولین اعلان آتش بس عقب کشیده شو د به مصری ها اجازه تماس ورسا نیدن خوار و بار به لشکر سوم داده شود.

شکست مصر و سوریه در ١٩٧٣ برای سوـ مین بار باعث شد روس ها اعتبار سیاسی و نظامی شانرا در شرق میانه از دست بدهند و از این به بعد این فکر برای سادات پیدا شد که با نزدیکی با روسیه اعراب قادر نخواهد بود اسرائیل را از منطقه خارج سازند. در این وقت امکانیات عملی این هدف هم از بین رفته بود؛ زیرا اسرائیل که در مرحلهٔ اول با همکاری هر دو سرد مدار استعمار نوین پا به عرصهٔ حیات گذاشت به کمک مستقیم غرب موقف نظامی و سیاسی اش را استحکام بخشید که نا بودی آن ناممکن جلوه گرشد.

ژریم سادات با این عقیده که آمریکائی ها یگانه کسانی اند که می توانند بر اسرائیل فشار وارد نمایند تا از تجاوزات شان بر اعراب دست کشیده مناطق اشغالی را تخلیه نمایند لذا با برقراری روابط نیک و حسنه با الایات متحده نقش روس را در مصر به صفر تقلیل داد.

نزدیکی سادات با غرب باعث شد کیسنجر نقش مهم را در سیاست منطقه بعهده گیرد. وی در سال ١٩٧٤ به شرق میانه سفر نموده بعد از چند بار رفت و آمد بین فلسطین اشغالی و قاهره توانست اولین قدم در راه آشتی مصر و اسرائیل بردارد. درهجدهم جنوری قرارداد آزاد سازی مناطق اشغالی در جنگ ١٩٧٣ در شبه جزیره سینابین اسرائیل غاصب و رژیم سادات به امضاء رسید. به اساس این قرارداد اسرائیلی ها به فاصلهٔ بیست میل از ساحل کا نال سویز عقب رفتند.

از این به بعد سادات با غرب نزد یکتر شد و خواست مخاصمت های مصر و اسرائیل وهم مشکلات اقتصادی مصر را تنها به همکاری ایالات ـ متحده حل و فصل نماید. تفصیل این موضوع در ـ ینجا مورد ندارد.

در چهارم سپتمبر ١٩٧٥ قرار داد نمبرد و سینا بین مصر و اسرائیل به امضاء رسید. این قرارداد مکمل قرارداد اولی آزاد سازی مناطق اشغالی بود. به اساس این قرار داد اسرائیلی ها تامعابر (متلا ـ Mitla وجهدی Gidi) عقب رفته و مصری ها متعهد شدند کشتی های حامل مواد غیر نظامی اسرائیل را از کا نال سویز اجازهٔ عبور دهند.

په تیربسی
«نسیم ستانیزی»

د مارکسیزم اشتباه

لاندی واقع شی او دویم هغه چی د خپلی کوتی بریښنا روښانه کړی د دی لپاره چی یو کتاب ولولی بیایې نو دیته پام کیږی چی باید کتاب وپرانیزی او په داسی توګه کینی چی په اسانه ئې ولوستلی شي . انسان د ښکلا لپاره په خپله لټه کی تل له خپل ځان سره برابر وی نودارښتیا ده چی هم انسانی فرد او هم انسانی ټولنه او موږ بخپله د فرد او ټولنی د نژدی ورته والی سره اشنا یو ، هماغسی چی یو انسانی فرد یو شعور لری په هماغه ډول بشری ټولنه هم یو شعور لری او په د واړو صورتونو کی د شعور هغه داده چی له زیات نه د زیاتی ښکلا په لټه کی شی د یوه فرد ځینی غړی په هغه چاپیریال کی چی دی غواړی ځینی تغیرات را ولی او نور غړی ئې یا دا چی په عمومی ډول همدغه انسان او یا نور افراد او یا په عمومی ډول ټولنه دی تغیراتو سره ځان ته توافق ورکوی مارکس دغه توافق «د تولیدی روابطو» یو داسی تغیر بولی چی د «تولیدی قواو» سره سمون او توافق پیدا کړی . نوی تولیدی قواوی او نوی تولیدی روابط د واړه د ټولنی تخلیقات او زیږنده دی چی دواړه د انسانی ټولنی په هماغه غیر شعوری خو ځواکمنه هڅه کی خپل اساس لری چی هدف ئې دادی چی په هر څه کی زیاته ښکلا ترلاسه کړی . د چاپیریال هر یو بدلون د تولیدی قواو هره نوی وده چی انسان ئې راسینځته کوی یائې منی د دی لپاره دی چی د خپلی ښکلا غوښتنی هڅه په زیاته اندازه اقناع کړی . کله چی یوه ټولنه یو تغییر را مینځته کوی یا له یوه تغییر سره توافق کوی په دی صورت کی موږ د تولیدی روابطو یو جلا نوعیت لرو او لکه چی د تولیدی روابطو یو بل تغییر را مینځته کړی او له هغه سره ځانته توافق ورکړی بیانو موږ د داسی روابطو یو بل نوعیت لرو .

د ټولنی بدلون د تولید له یوه حالت څخه بل حالت ته د ټولنی د عمومی ارادی او غوښتنی د نتیجی په ډول مینځته راځی البته بی له شکه ځینی خلکوته به دا ډیره ګرانه وی چی د هغه راز یو بدلون سره چی د دوی د هغو ورونو په واسطه مینځته راوړل کیږی چی تر زیاتی اندازی پوری د هغوی د تخیلی تهور په واسطه مینځته راځی ځان برابر کړی مګر څرنګه چی دا تغییر ډیر د انسانی طبعیت لپاره چی په هر څه کی د ښکلا غوښتونکی او لټوونکی دی د منلو وړ دی نو په دی توګه ټولنه په عمومی‌ډول د دغه راز تغییر هرکلی کوی اوځینی مخالفین‌ئې بیا مخه نشی نیولی تولیدی روابط په عمومی ډول د ټولنی له ارادی څخه جلا ندی سره له دی چی ښایي دا روابط د ځینی افرادو له ارادی څخه په موقتی ډول جلا او مستقل وی .

انسان په خپل چاپیریال کی یا بدلون روالی اویا رواستل شوی بدلون منی په دی شرط چی دا بدلون د ده د ښکلا غوښتنی له هیلی‌سره توافق‌ولری

او که توافق ونلري نود بدلون په وړاندي خنډ کیږي.

مارکس ویلي وو چي «د انسانانو شخصیت د خپلو تولیدي قواو دیوي معیني او مشخصي ودي په واسطه تاکل کیږي» .

او تولیدي روابط «د دوی له ارادي څخه مستقل او جلا دي»

خو دا مسي ښکاري چي وروستني کمونیستي فلسفه په د دي نظريي پر اساس خپلي دا رنګه وینا وي په دي توګه بدلي کړي چي حقایقوته ئې نژدي کړي. د مارکسستي نومي Atcnt book of Marxist (Philosophy کتاب لیکوالان لیکلي چي .«مارکس د اجتماعي جوړښت او د اقتصادي و دي د مرحلي تر اغیزي لاندي دي خو د هغه په واسطه تاکل شوی ندی» (۲۱ مخ) .

دوی بیا هم لیکلي : «انسان تر یوي اندازي پوري او یا قسما د خپل چاپیریال په واسطه تاکل کیږي. خو د ده روابط له خپل چاپیریال سره یو ډول ساکن او ثابت روابط ندي لومړي دا چي چاپیریال پخپله هم هاغو مره د انسان تخلیق دي څومره چي انسان د چاپریال تخلیق دی» . خپل مینځي عمل او عکس العمل یو دایمي جریان دی . هغه تغییرات چي انسان مینځته رواړي پخپله په انسان باندي هم اغیزه کوی او بیا انسان نور هم د نورو تغییراتو د مینځته راوړلو په هڅه کي مخ په وړاندي ځي» .

که د دي جملو هدف داوي چي چاپیریال انسان ته تغییر ورکوي سره له دي چي انسان هغوته تغییر ورکوی نو دا جملي غلطي دي . کله چي د چاپیریال تغییر پر انسان ناوړه اغیزه ولري نو مخه ئې نیسي ، مخالفت ور سره کوي او ناوړي اغیزي ئې تر خپلي وسي پوري کموي هڅه کوي چي ځانته د تغییر ورکولو په ځای چاپیریال ته تغییر ورکړي .

انسان په مداوم ډول دیته چمتو کیږي چي هغه ډول تغییرات ومني چي د ده له هیلو سره توافق لري او هغه تغییرات رد کړي او مخالفت ئې وکړي چي له ده سره توافق نلري. دی چاپیریال ته تغییر ورکوي خو د ده د خپل طبعیت هیلي یو نه بدلیدونکي او مشخص کرکتر لري او دا هاغه هیلي دي چي له انسان نه هغه څه جوړ وي لکه څنګه چي دی . موږ د اهیلی په ډیره زیاته اندازه اوپه ښه توګه ترلاسه کولای او اقناع کولای شو خو بدلولای ئې نشو کله چي موږ ته دا څرګنده شي چي انسان د چاپیریال د بدلون له کبله بدلون موندلی ،

نوهغه څه چې حقیقتاً را پیښې شوې دادې چې یا خو د چاپیریال بدلون ورته غوره او مناسب ؤاو دایې غوښتلې چې د خپلونه بدلیدونکو هیلو د بشپړې اقناع لپاره ترینه ګټه واخلي اویا خو د چاپیریال نوموړې بدلون ده ته ناوړه ښکاره شوې او دې په دې پوه شوې چې د چاپیریال د هغې مداخلې او لاسوهنې په وړاندې په بریالۍ ډول مقاومت وکړي چې د ده د هیلو د اقناع په وړاندې خنډ شویدي . په دغو د واړو صورتونوکې انسان خپل ځانته په اساسي ډول تغییر ندی ورکړی د انسان ارتباط د ده له چاپیریال سره هیڅکله ساکن او ثابت ندی او دا ځکه ثابت ندی چې د ده د ښکلا غوښتنې هیله اقناع کیدونکې نده او دې پخپله ډینامیک (متحرک) او د پر مختګ په حال کې دی .

د انسان «شعور» د اقتصادي شرایطو نتیجه نده له بل خوانه دا تل د انسان «شعور» دی چې د ده د اقتصادي شرایطو د ماهیت مسؤلیت لري !

که په لنډ ډول وویل شي نو زموږ د غوښتنو تدریجي زیاتوالی د هغو وسایلو سره چې د دې غوښتنو د اقناع سبب ګرځي او همدارنګه له دینه لاسته راتلونکې بدلونونه چې د تولید په طرز کې رامینځته کیږي زموږ د دې هیلې له کبله دې چې په زیاته اندازه د ژوند په طرز کې د ښکلا څرګندونه وشي او د دې لپاره دی چې په زیاته اندازه ارتیستیک ژوند وکړي څرنګه چې ارتیستیکې تخیلات په معموله توګه په تدریجي ډول زموږ د پوهې له و دې سره سم وده کوي باید د شعور په اصطلاح کې داخل وګڼل شي چې مارکس ئې استعمالوي . د دې نتیجه داده چې زموږ د « اجتماعي موجودیت» او «مادي ژوند» یوه زیاته برخه چې د مارکس دوینا له مخې زموږ «شعور» تاکې په خپله زموږ د شعور په واسط ټاکل کیږي ، انسان چې له یوه محض حیوان سره ئې

توپیر کیږي په حقیقت کې پخپله د خپل «شعور» ممثل دی . یاد ښکلا لپاره د هغې هیلې ممثل دی چې د آرټ په ټولو اقسامو یعنې د تمدن آرټ د مورال، مذهب ، فلسفي او ساینس په بڼه مشتمل دی که چیرې له انسان نه «شعور» لیرې کړونو له حیوان نه پر ته نور هیڅ نه پاته کیږي په دې کې شک نشته چې دی به بیاهم د خوراک څښاک او کور پیدا کولو هڅه وکړي او خپلې نورې غریزي غوښتنې به هم د خپل ضرورت تر حده اقناع کړي ، خو دا هاغه څه دي چې حیوانات ئې هم کوي . نه یوازې دا چې دی به مذهب ونلري ، سیاست او فلسفه به ونلري بلکه همدارنګه د دې توان به هم ونلري چې کوم څیز تولید او جوړ کړي ، ټول تولیدات او بیا جوړونې چې د انساني ژوند په هرې دورې پورې مربوطې وې د انسان د «شعور» یاد ده د ښکلا غوښتنې له اصله دي چې په دې ښکلا غوښتنه کې ئې هنري ذوق له ټولو اقسامو سره شامل دی .

وروستنې علمي اخطراعات د مادي په نسبت «شعور» په زیاته اندازه د یوه وروستنې واقعیت په حیث مني .

د مارکس اساسي اشتباه چې وائې دا د انسان اقتصادي ژوند دی چې د هغه «شعور» ټاکې بر سیره پر دې چې د انسان د طبعیت له حقایقو سره توافق نلري دا هم ترینه جوته کیږي چې ماده د نړۍ د واقیعتونو روح دی .

مګر د فزیک او بیولوژۍ په جهان کې نوو پرمختګونو ساینسي پوهان دیته رابللي چې د دې فرضي سمون ته په جدي توګه ګوته ونیسي دی پرمختګونو داسې نتیجې رامینځته کړي چې د مادي په نسبت فکر د کائیناتو د وروستنې واقعیت په ډول ښي. په دې توګه د دې پیړۍ په و دې علمي څیړنې

مارکیسزم د مارکسیزم د فلسفې له بنسټ نه بې برخې کوي .

په دې کې شک نشته چې مارکسیستان لا هم هڅه کوي چې د خپل استاد فلسفه په داسې ډول له سره تفسیر کړي چې د معاصر فزیک له واقعیتونو او مطالبو سره سمون پیدا کړي خو د دوی دا هڅې چې په خاصه توګه د دې اختراعاتو د اهمیت د کمولو لپاره کیږي ناکامې دي . په لنډه توګه د مارکس دا نظریه (چې د هغه د فلسفې اساس او بنسټ دی چې د انسان «شعور» د هغه په عقایدو، ایډیالونو ، ساینس ، فلسفې ، قانون ، مذهب ، اخلاق ، سیاست ، هنر او داسې نورو مشتمل دی) صحیح کیدلای نشي ځکه چې موږ د خپلو تجاربو له مخې په دې پوهیږو چې انسان دیته چمتو کیږي چې خپلې اقتصادي غوښتنې او حتی خپل ژوند د خپل دین او هدف او یا له خپل ایډیال نه قربان کړي . د دې نه دا نتیجه لاسته راځي چې کله چې دې خپل اقتصادي غوښتنې لپاره هڅه کوي په حقیقت کې دا هڅې د خپل ایډیال لپاره تر سره کوي ځکه چې د ایډیال غوښتنه ئې داده چې باید ژوند وکړي کله چې مارکسیستان دا هڅه کوي چې د نورو عقیدې محوه کړي او د هغو پر ځای د خپلې عقیدې د خپرولو لپاره تبلیغ وکړي په حقیقت کې پخپله د خپلو نظریاتو مخالفت کوي داد دوی د ننني مننه ده چې د امنې چې عقیدې «بې له شکه» د اقتصادي شرایطو تاکونکې دي انسان په عملي ژوند کې هیڅکله په د رواغو باندې متکي نشي پاتې کیدلای دلته دا سوال پیدا کیږي چې که ایډیالونه د اقتصادي شرایطو نتیجه وي بیانو مارکسیستان د څه لپاره د استونزې زغمې چې انسانانو ته د بې دینې درس ورکړي . د دوی په فکر مذهبي مفکوري ځکه څه نشي کولای چې د پیښو د رامینځته کیدو سبب نه ګرځي او دا مفکوري په هغو اقتصادي شرایطو باندې ، چې مارکسیستان یې رامینځته کول غواړي هیڅ ډول اغیزه نلري له بلې خوانه د دوی په نظر دا اقتصادي شرایط دي چې دیني اویا مادي عقیدې ایجاد وي نو پر دې اساس ټول هغه څه چې موږ ئې د تر سره کولو لپاره ضرورت لرو هغه دادې چې په کراره کینو د غوره اقتصادي شرایطو راتلو ته انتظار وباسو یا دا هڅه وکړو چې موږ ئې رامینځته کړو خو په عین حال کې موږ باید په دې هکله محتاط و اوسو چې داسې فکرو نکړو چې دغه راز اقتصادي شرایط موږ په خپلو پلان شو و افکارو سره رامینځته کوو . مارکسیستان خپله فلسفه په استدلال مبني ګڼي خو که دانسان استدلال دا وظیفه ولري چې داسې یوه لاره ونیسي چې د موجودو اقتصادي شرایطو له خوا پرې تحمیل شوي وي بیانو دا استدلال خپله ذاتي ورتیا او ارځښت نلري او موږ د ریښتینولي د کشف لوري ته نشي بیولای بیانو د مارکس د فلسفې دا ادعا چې په معقولیت او استدلال کوي ریښتونې نده په دې صورت کې نو مارکسیستان د خپلې فلسفې د تبلیغ په برخه کې په حقه ندي ارټ چې د ژوند د طریقې د بنکلا اظهار هم پکې شامل دي زموږ د غوښتنو د توسعې او پیچلتیا او د تولید د مراحلو د تدریجي تکامل سبب هم دې په دې توګه داد تولید د یوې مرحلې نتیجه نشي ګرځید لای .

د مارکسیستي فلسفې په دغه اساس فرضیه کې دا نتیجه هم شامله ده چې د نړۍ وروستنی واقعیت «ماده» ده په دې کې شک نشته چې دا نتیجه د مارکس د وخت د ساینس یو اصل وخو ساینس له هغې ورځې راهیسې په ډیر چټکۍ سره پر مختګ کړیدی اوس ساینس پوهان داسې نظر لري چې د نړۍ واقعیت «فکر» دی نه ماده .

وحدت و یکپارچگی در تیوری و عمل

محمد معروف «فروغگر»

بهره برادری دشمنان اسلام از فاصله بین تیوری و عمل

همهٔ ما پذیرفته ایم ومیپذیریم و چیزی پذیرفته شده است که دین مقدس اسلام ، دین عقیده و عمل است ؛ دینی است که دنیا را با آخرت و ماده را با شعور پیوند میدهد و از شیرازه این «پیوند» برتری عقیده و ایمان را در همه شؤون زندهگی و انمود میسازد .

احکام این دین در چهار دیواری مسجد ، محوطهٔ قبرستانها و محافل نکاح و طلاق خلاصه نمی شود بلکه ساحهٔ آن به اندازهٔ بی وسیع است که هیچ میدان زندهگی از «همه گیری» آن باقی نمیماند ؛ از احکام مربوط به فرد گرفته تا احکام مربوط به جامعه چه در ساحه سیاست و اقتصاد ، جامعه شناسی و تاریخ ، اصول نظامی و حکومت ، مکافات و مجازات ، مسایل روانی و جسمانی ، تربیتی وآموزشی و . . . همه و همه ، یکایک درآن به اسلوب خیلی روشن و صریح بیان گردیده و حکومت عملی از خود بیادگر گذاشته است که تا اکبای آدم ماندگار است در فرد سازی و جامعه سازی مرهون کارنامه های جاویدان آن خواهد بود . رهبانیت و علاقه نگرفتن به جامعه و مرد مداری و حکومتمندی و سیاست ...

از خاصیت این دین نیست و علاوه بر اینکه درکیان آن ، این خواص سراغ شده نمیتواند ، شدیداً از آن تنفر دارد و پیروانش را از آن بر حذر میدارد .

دین مقدس اسلام که موضوع آن توحید ویکتا- پرستی ، غرض آن کاینات و انسان و غایه آن نجات انسان است ؛ دینی نیست که فقط جنبه فکری داشته باشد و بیرون از محیطفکر وجود نداشته باشد ؛ بلکه آیینی است که نظر و عمل ، فکرو «کرده» درآن چنان به‌بافت یافته است که جدای‌یکی ازآن دو به‌مرگ هردو تمام میشود این به معنی که اگر اسلام هست «عقیده و عمل» است واگرنه عقیدهٔ بی عمل و عمل بی عقیده منحیث اسلام پذیرفته نشده و نه تنها عقیده و یا عمل را اسلام میتوان نامید . استاد سید قطب شهید ؛ آن‌بزرگمردعوت و جهاد اسلامی که اندرین راه جان به جان آفرین سپرده به مرتبهٔ شهادت نایل گردید،مینویسد: «اسلام دین یگانگی ووحدت بین تمام نیروهای جهان است ، پس مسلماً آن ، دین «توحید» است ، توحید خدا (ج) و توحید همهٔ ادیان دربرابر دین خدا (ج) و توحید پیامبران در بشارت دادن به این دین یگانه ، از بد و پیدایش حیات «ان هذه امتکم‌امة واحدة واناربکم فاعبدون» (مسلماً این امت شما است ، یک امت و‌من خدای شما هستم ، پس

مرا عبادت کنید : (قرآن کریم سوره انبیاء آیه ۹۲)

اسلام دین وحدت بین عبادت و معامله و عقیده و روش و رو-یات و مادیات و ارزشهای اقتصادی و معنوی و دنیا و آخرت و زمین و آسمان میباشد و از همان وحدت بزرگ قوانین و فرایض و مبانی و حدود و نظریات او درباره سیاست ، حکومت ومال ودرباره پخش سود و زیان ، و در باب حقوق و واجبات ؛ صادر میگردد و سایر جزئیات و تفاصیل هم در همان اصل بزرگ (عقیده و عمل) مندرج است.»(۱)

دین مقدس اسلام ، بر نامه یی مبهم و مجهول نیست که طبق مذاق خود کامگان در ادوار زندگی به راه افتد و هرکسی حسب خواهشش در آن تأویل و تفسیر و دست آویزی بسازد ؛ بلکه اصول این‌دین آنقدر روشن است که تاریخ زنده یی بر آن مرتب گردیده و داعیان بنیانگذاری تمدن ، خود آگاه و نا خود آگاه شاگردان آن مکتب زنده‌ٔ تاریخ‌اسلامی بشمارمی آیند ؛ اینکه امروز دشمنان اسلام تهمتهایی بر اسلام می بندند و تبلیغات زهراگینی به را می اندازند ، نتیجه‌ٔ فاصله بین عقیده و عمل مسلمانان است نه چیزی دیگری ؛ زیرا دشمنان اسلام فقط جای «انگشتی انتقاد» را در عمال مسلمانان جستجو میکنند و حال آنکه ، اکنون گپ از «انگشت» گذشته است و تاحدی از «عمل» فاصله گرفته ایم که تقریباً موجودیت اعتقادی ما در معرض «انکار» است و شگاف عمیقی بین عقیده و عمل ما ایجاد شده است که سخن از «انگشتی انتقاد» به جاده های انتقاد کشیده است .

نتیجه‌ٔ فاصله بین عقیده و عمل ما است که دشمنان اسلام در خطابه ها ، نوشته ها ، بحثها ، کتب ، جرائد و رساله های گروهی شان از قبیل رادیو و تلویزیون . . . ادعا میکنند که دین از سیاست جدا است ؟ دین را بازندگی چه کار ؟ دین مربوط به دل است . دین فقط مجموعه یی از عبادات است ؟ که در چهار دیوار کلیسا و مسجد اجرا میشود وبیرون از آن باخود و جامعه کاری ندارد!! دین «چیزی نیست بجز سنت رواجی پدران ما ، که بما به ارث رسیده است !!

این گفته ها را از کمونستهای وطنی مان که در مجموع باندهای «خلق ، پرچم ، شعله‌ٔ جاوید ، افغان ملتیها ، ستمیها ، مساواتیها . . . » را شامل میگردند ، بسیار شنیده ایم وخیلی اتفاق میافتاد که هنگام جر و بحث با ایشان ، آنها قبل از اینکه وارد بحث شوند و استدلال کنند و مسأله را تعقیب وتحقیق نمایند، میگفتند : «حساب دین را یکسوبگذار دین را در طاقچه گذاشته ، علماً موضوع رادنبال کن و یا از راهی با من بیش آمد کن که جهان و تمدن امروز تقاضای آن را دارد ؛ دین از علم و سیاست چیزی مجزا است ، «ملا» سیاست را چه میداند ؟ و . . .

آنها ملامت نبودند ؛ زیرا آنها طوطی وار چیزی را یاد میگرفتند و از جاییکه ترزیق شده‌بودند و قسمیکه فهمانده شده بودند ، سخن میگفتند ، در حقیقت آنها از استادان بی ملسک شان این درسها را میآموختند و چون «گدی گک های کوکی» هر قسم که کوک میگرفتند همانطور میرقصیدند !!

باید فراموش نکرد که در پشت این سخن‌ها و خیال بافیها ؛ منظر بس خطرناک موجود است؛ «خطر تلقین» ، «خطر تقلید های کور کورانه»» ، «خطر بی اعتمادی جوانان نسبت به دین» ، «خطر بی اهمیت جلوه دادن ارزشهای دین در نظر عامه» و سر انجام خطر تردد و شک در دلهای نسل جوان که البته

۱- عدالت اجتماعی ص (۸۱ - ۸۲)

میتوان به نگرشی ژرف از اوضاع سیاسی و اجتماعی کشور مان که امروز عبرتگاه جهانیان از جهان بلعیدن اژدهای کمونیزم روس ! است ،» به عمق موضوع رسید و تحقق این پس منظر خطرناک را به تمام جوارح لمس کرد . این حربه های سیاسی ناشی از مکتب الحاد، که کاری افتاد و منتج به کشتار های بزرگ دسته جمعی ، به زندان کشیدنها و دار آویختن ها و زنده بگور نمودنهای مردم بلا دیده و ستمکشیده و رنجبرما گردیده ؛ گذاری بود که سایه شوم کمونیزم بین فاصلهٔ نظر و عمل ما رخنه کرد و ما را به سرحدی رسانید که اگر روح جنبش اسلامی در پیکر توده میلونی مستضعف ما نمی دمید امکان آن میرفت که حساب اسلام در افغانستان پایان مییافت و تا ابد الآبد مهر ذلت و غلامی بر پیشانی هریکی ما «داغ» میشد .

گفتیم که اسلام را نمیتوان در چهار چو به مسجد خلاصه کرد منظور ما از این گفته این بود که اگر طبق خواسته های دین اسلام نظر اسلامی ما در عمل اسلامی تجسم مییافت ونمونه های متحرک و زنده یی از اسلام میداشتیم ، جامعه ما پر میشد و از خلاهای فقر ایدیولوژی و قحط الرجالی رهبری و زعامت غنی میگردید ، آنگاه جوانان و پیران وسن خوردگان ما با تقلید های کور کورانه اجنبی احساس ضرورت نمیکردند و بوزینه وار از هرکس و ناکس تقلید نمیکردند :

موشگافان ادبیات کلاسیک در این مورد داستانی دارند ؟

روزی شکاری یی به دنبال شکارش به کوه پایه های نزدیک دهکده اش رفت؛ آهوان بزرگی را سراغ داشت که در اصطلاح عامه به «آهوان غاری» شهرت دارند ، و آن آهوان عادت دارند که روز را

در غار سپری نموده ، شب به چراگاه میبرایند ، شکاری تا شام آن روز ـ درکوه ماند و دست به شکار آهوی یافت و آهو را شکار کرد؛ خیلی خسته و گرسنه شده بود ، و آن آهو را پوست کرد و پارچه اش نمود و درسیخ تفنگ با روتی اش پارچه های گوشت را زده و بر آتشی که از چوبهای کوهی افروخته بود گرفت، مصروف کباب کردن گوشت بودو آهسته آهسته مرچ و نمک بر آن میپاشید که ناگهان سایه یی را جلو چشمش دید و متوجه شد ، دید که جانور بسیار بزرگ جسه یی است که در برابر وی «بردمش» نشته است و نگران حرکات شکاری است شکاری که با جانوران و شکار آنها عادت کرده بود ، جزئیترین تردد ی را بخود راه نداد و با استقامت تام تفنگش را بر زانوماند و جانور را نگران شد ـ چیز عجیبی که شکاری را نیز در تعجب انداخت این بود که هرچه او میکرد ، جانور نیز میکرد و از حرکات شکاری موبمو «تقلید» مینمود ، چون حرکات شکاری روی هدفی استوار بودو شعوراً عمل میکردو جانور وحشی ، «تقلید کور کورانه» مینمود ـ جانور را به مضیقه یی کشاند که انجامش سوختن و خاکستر شدن و مرگ بود .

شکاری از تیل دانی اش کمی تیل گرفت و بر خود پاشید و چوب افروخته یی را از دور بطرف خود متوجه ساخت- جانور که از شکاری «تقلید» میکرد، نیز دست به - تیل دانی برده و تمام تیل آن تیل دانی را برخود ریخت و چوب نسبتاً بزرگی را که آتش ازآن زبانه میزد گرفت و برخود نزدیک ساخت، بمجرد نزدیک شدن آتش، جانور آتش گرفت و درشعله های آتش راه فرار در پیش گرفته و تا آنگاه سوخت که کاملاً سوخت!! این است نتیجهٔ تقلید های کور کورانه، که جوانان ما را نیز طعمهٔ حریق خود ساخت و به اثر گازهای بدبوی آن ما به چنین سر نوشتی گرفتار شدیم که حاجت به بیان ندارد!

اگر بینش اسلامی میداشتیم و با شناخت و بصیرت کامل از مفهوم انقلاب اسلامی چیزی میدانستیم و ایدیولوژی واقعاً اسلامی را، مشعل راه خود قرار میدادیم، اگر اسلام را از هر حیث میپذیرفتیم و احکام ارزندهٔ ان را از دل و جان دوست داشته تحرک آن را در خود زنده میکردیم. و اگر خلای زندهگی ما را قوانین امپر یالستی شرق و غرب پر نمیکرد و محل تطبیقات مانورهای دشمن قرار نمیگرفتیم؛ هنگامیکه گهیخُها و داکتر عمرها و نیازیها و حبیب الرحمنها را به شهادت رساندند؛ مهر سکوت برلب نمی نهادیم و دیگر از افتاء وقضای خاندانیکه بقول داکتر عمر شهید. بیوگراف ننگین و سوابق پر از جنایت ایشان که مشحون از قتل و کشتار وحشیانه هم چون بخاک و خون کشانیدن مردم مسلمان قندهار، بجرم اسلام خواهی و مبارزه علیه سیاست فرهنگی، فرهنگی مآبانه رژیم مطلقه آن وقت - نفاق افگنی و حمله بر مسلمانان سمت شرق افغانستان- و صدها فاجعهٔ دیگر، تحمیل اصول بیکاری بر ملت - دیکتا توری و استبداد در همه موارد مربوط به خلق مسلمان کشور - (و دور نگهداشتن مردم از فرهنگ و دانش اسلامی) عریان ساختن - عورات نسوان به زور و نیرنگ، اساس گذاری باندهای و طنفروش و مرتد، دامن زدن - فحشاء و فساد و به زندان کشیدن اشخاص آگاه و متدین و ترور همه زمینه های حقوق سیاسی وهزاران خیانت و تباهکاریهای دیگر میباشد» کناره میگرفتیم و علیه آن لجام گسیخته گان بیدین با تمام قوای مان قیام میکردیم و این دیوهای افسانوی را چون افسانه ها در دل زمانه ها و مردم - چون داستان ارواح خبیثه درج مینمودیم و آنها را تحویل زباله- دان تاریخ نموده بر ویرانه های استبداد ایشان که در آنها سالهای سال برحیات همه جانبهٔ ما و هموطنان بیدفاع و دور از دانش ما بازی شده بود؛ کاخ زیبای عدالت اسلامی را با بر افراشتن لوای توحید اعمارمینمودیم و دیگر نمیگذاشتیم شیطانان عصر در عرصهٔ زندهگی ما رخنه کنند.

اگر افکار بیگانه برچشمان ما پرده‌نمی‌کشید با تحمل چهل سال‌بی‌عدالتی‌چهل‌سال نموی فحشاء، چهل سال استبداد وبه ثمر رساندن الحاد، چهل سال پروردن بر مسلکان عیاش چهل سال مدارا باکمونیزم جهانخوار ما چهل سال سرسازشها باکرملین نشینان مرتد و بالاخره چهل سال بی مهاری و طغیان از خدا و رسولش که همه و همه در مجسمه «پر ظاهر شاه این سپاهی چوبدار وشلاقنواز و چاقو کش و تفنگ زن «کرملین» و «واشنگتن» که هر دوی شان در تخریب اسلام و اسلامیان در صف متحدی ایستاده اند، کار دشواری بود که مسلمان واقعی لحظه و طرفه یی هم نمیتواند در مقابل آن بی تفاوت بماند: استاد سید قطب شهید با استناد از حدیث شریف

«من مشى مع الظالم ليقويه ، وهو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام» گوید : «و آنهاییکه خیال میکنند که مسلمانند ولی با ستمگیرها و بیدادگریهای «بیداد گران» نمی جنگند و از حقوق همه رنجدیده گان و ستمکشان جهان دفاع نمیکنند) چه د سو به این که از حقوق خود شان و برادران مسلمان شان دفاع کنند ،ما یا اشتباه کرده اند و یا «منافق» اند و یا از اسلام چیزی نفهمیده اند».

حضرت علی کرم الله وجهه از رسول خدا(ص) روایت کرده‌است : هرگز پاکیزه و سعادتمند نمی شود آن جمعیتی که حقوق ضعفارا از زور مندان ، بدون تردید و تأمل نگیرد !

امام ابو یوسف (رح) گوید : اسماعیل بن ابی خالد از قیس روایت کرده که ابوبکر صدیق (رض) ضمن خطابه یی پس از حمدو ثنا فرمود : «ای مردم ! همانا شما این آیه شریفه را تلاوت میکنید : «یا ایها الذین آمنوا علیکم انفسکم لا یضرکم من ضل اذا هدیتم» و از پیغمبر اکرم (ص) شنیدم که فرمود : اگر مردم منکری را ـ بنگرند و آن را تغییر ندهند یقیناً خداوند (ج) در عقاب این عمل آنها را کور خواهد نمود (۱)

عصیان ما از فرامین خدا و پیروی و تقلید ما، قوانین‌وفرمانهای بیگانه مارا کورساخت وچنان کوریکه «انسانی باغی از اسلام» را ما فوق قانون دانسته و مقام الوهیت را «العیاذ بالله» ! برایش قایل شدیم و بر این قائلیت» ، شواری ما که عده‌یی از داعیان برحق اسلام نیز درآن شرکت داشتند مهر صحه گذاشته و بحیث «قانون اساسی» علامش نمودند.

آیا این بهره برداری دشمن نبود که از جدایی گفتار و کردار و عقیده و عمل ما نمود ؟ حتماً ایا ما خود فضای زنده‌گی مان و احتیاجات و نیاز-

مندیهای آن را با وارد نمودن افکارو قوانین بیگانه پر نساختیم ؟! آری :

«خیالتی که ما بر عقیده سهم‌اسلامی خودکردیم و گمان بدیکه یا از روی جهالت ویا از روی غرض نسبت به اسلام نموده ایم، این است که : عقیده اسلامی نمیتواند ، ما را برای زنده‌گی کردن در این عصر اماده سازد ! «و قادر نیست (!!) مشکلات عمومی زنده‌گی مخصوصاً مشکلات اجتماعی و بین‌المللی مارا رفع نماید»!! آیا مشکلات زنده‌گی عمومی ما را دیموکراسی بی محتوای شرق و یا غربی میتوانست حل کندکه مسلمان نماهای ما در شورای کشور بکمال بی شرمی آن را تصویب نمودند ـ این امر را اگر بیگانگی از اسلام و آشنایی با دشمنان اسلام در مجموع گفتار وتقلیدهای کورکورانه و فاصله گیری عقیده و عمل ، نگوییم ، چه گوییم؟

---

(۱) کتاب الخراج تالیف امام ابو یوسف «رح» ترجمهٔ میر علی اصغر شعاع مرحوم.

تنظیم او شخصیتونه

تنظیم ته ضرورت

په نړۍ کی هیڅ موجود هیڅ قضیه هیڅ حالت نشته چی هغه په ځانګړی ډول خپل موجودیت وپالی او یا هغه خپل ځانګړی موجودیت د نورو د تعاون له بی پروا کړی لوی او حکیم خدای (ج) دنیا او دنیائی ژوند د همدی متقابلی همکاری په اساس او بدلی. نبات ، حیوان ، ټول موجودات ، قضایا مسائل ، حالات او شرائط او د هغو ایجاد او فنا دلته ټول د یو تنظیم شوی نظام لاندی لیدل کیږی او د طرحه شوی نظم لاندی و ده کوي او بیا له منځه ځی .

د یو کوچنی نبات نه نیولی تر لوی مزرعی پوری او د یو کوچنی حشری نه نیولی ترټولو نه لوی ، حیوان پوری او د اتم د کوچنی زری نه نیولی د کاهکشانو او کائناتو د لوی او عظیم عالم پوری .. دا ټول موجودات د نظم او ضوابطو لاندی خپل موجودیت پالی او هغه‌ته اد اسه ور کوی ځکه ددی ټولو د خلقت هدف او اثر نورو سره په تعاون او متبادله همکاري کی نغښتی دی دا تعاون او پیوستون له داچی خپله د ضوابطو او نظم په غیاب کی خاپه مطلوبه نتیجه نه شی ترلاسه کولای بلکی سملاسی د ګډوډی او فنا کندی ته سقوط کوی د همدی ځایه انسان کولای شی درک کړی چی په دنیا کی هر څه تنظیمی ژوند لری او چیری چی مشکل غیر مطلوب حالت وینی معنائی داده چی هلته به دي نظم صد مه‌لیدلی وی د همدی مقدسی په رڼا کی ویلی شو چی انسان د کومه ځایه چی خپل ژوند په مطلوب ډول پـه ځانګړی توګـه نشی عیارولی او هغه د نـورو انسانی افرادو کومک اومرستی ته محتاج دی د هر څه‌نه مخکی هغه دنورو سره د متبادلی مرستی د ضرورت په بنأ تنظیم ته محتاج دی او څومره چی یو انسانی وګړی دغه احتیاج ښه درک او دهمدی احتیاج له مخی خپل کړه وړه د نورو سره ښه انجام کړی په همغه اندازه به هغه د ځان او نورو د پاره د خیر او صلاح فرصتونه زیات برابر کړی وی او څومره چی د دی احتیاج په هکله د چا تشخیص کمزوری او د نورو انسانی وګړو سره د ضوابطو له مخی ژوند نشی عیارولی په همغه اندازه بـه د هغه نصیبت هم لوی وی .

مطلب انسان د انسان مرستی ته محتاج دی یوقوم د بل قوم ملاتړ ته محتاج دی . . . همداسی ټـول انسانیت پـه‌خپل منځـکی همدردی او تعاون ته اړه لری . . اما ممکنه نه ده چی څوک دی د تعاون ډیرکارونه دي چی باید انسان‌ئی سرته ور سوی اما

هیڅوک په ځانګړی ډول نشی کولای هغه سرته ورسوی . . . هر څوک امکان لری د تجاوز او تیری هدف وګرځی اما د هر چا دفاع په ځانګړی ډول مؤثره نه ده . . . همداسی ټول ژوند او د ژوند مثبت بدلونونه یوازی او یوازی د انسانانو په منځکی د تعاون او لاس نیونی د لاری عیاریدی‌شی ولی هیڅوک نشی کولی چی دا تعاون . . . . لاس نیونی او لاس ورکونی . . د یونظام‌او قراردادنه پرته ایجاد، تعقیب او د هغه نه مطلوبه نتیجه واخلی .

د همدی ځایه تعاون او همدردی ته محتاج انسان د همدی تعاون په رابطه د ټولونه د مخه تنظیم د تعهد پاسولو او پاللوته اړه لری ترڅو نوموړی تعاون - ګډکار او د تعاون په سیوری کی لوی انسانی حرکت ته وده اورشد ورکړی .

څنګه تنظیم ؟

تنظیم چی هغه ته انسان او د انسانانو خپل منځی پیوستون او تعاون محتاج دی د ټولو نه د مخه باید هغه‌وکولای شی دغه تعاون اولاس نیونو ته استحکام ، وده اورشد ورکړی او بیا د همدی مستحکم تعاون په نتیجه کی هغه وګړی د نظم او تعاون د ښه او مثبت رول په هکله قانع او د همدی قناعت په لړکی د انسانی افرادو فکر ، روحیه او ټول ژوند . د مثبت بدلون په جهت کی وپالی د همدی تکی د اهمیت له کبله ویلی شو هغه نظم او تنظیم چی د انسانانو په منځکی تعاون او روابط ښه وپالی او ښه ئی مستحکم کړی او د استحکام په نتیجه کی په انسان او انسانی ژوند کی مثبت بدلون راولی هغه مطلوب تنظیم دی او د دغسی یو نظم تشکیل او تشخیص په حقیقت کی انسان او تعاون ته وده ورکړی ، وی پالی د دووخواوو د بحث وړدی :

١ - د مرام له مخی

٢ - د قیادت له مخی

(١) د مرام له مخی :

مطلوب او کامیاب تنظیم چی د مرام او هدف په رابطه باید د همدی تعاون او همدردی په جهت جوړ اوکار وکړی لاندی عمده ځانګړ تیاوی لری :

١ - مرام باید عام او مفتوح وی .

٢ - عملی او واقعی وی .

٣ - واضح او څرګند وی .

٤ - د موجوده قضا یا ؤ په هکله عملی حل وړاندی کړی .

٥ - عملی او سنجیدلی ستراژی ولری .

(١) مرام باید عام او مفتوح وی :

په تنظیمی ژوندکی مهم تکی د تنظیم مرام او بیا په هغه کی د توجه وړ مطلب دادی چی هغه د بی ځایه شرائطو او ظروفو نه ازاد مفتوح . . . او د ژوندانه مسائلو ته شامل وي څکه څومره چی د تنظیم مرام او اصول عام اوشامله وی په همغه اندازه په هغه کی د زیاتو انسانانو د جذب او تعاون امکانات برابریږی او په هغه اندازه د تنظیم په چوکاټ کی روان پیوستون او تعاون د انسانیت په خدمت کی د کتلی د استحکام دلاری کارولی شی . مرام او اهداف باید د محیط ، عنعنو ، روحی حساسیتونو د ټپل شویو ملحوظاتو ازاد او پخپل وار د زیات انسجام په لارکی د نوموړو ملحوظاتو بی اساسه موانع او خنډ ونه لیری کړی .

د تنظیم مرام او اهداف (ولو په تلمیحی توګه وي) د اسی ځانګړ تیاوی و نلری چی د تنظیم افراد ، حلقی او قیادت په طویل المدت کی د انحصار او محدودیت خوا ته راکاږی په دی معناچی د تنظیم اهداف او مرام باید د هر ډول ګروپیکو قومی ، قبیلوی ، نژادی ، منطقوی محدود

و ځانګړ تياوته ليری ، افراد او وګړي په يو بنيادی نظرياتی ماحول کی را ټول او هغوي د دغو ځانګړ تياوو د منفي اغيزود کمزورويو په جهت کی عيار کړي . په هغه صورت کی چی مرام مفتوح او عام نوی طبيعی ده چی تنظيم د داخل نه د انحصار او د بيرون نه د نه پټيلی احتکاک سره مخامخ کيږی د ټداون او لاس نيو د پاره جوړ شوی تنظيم د تکر او تخريب په جهت کی مصروفيږی د تنظيم مرام او اهداف بايد د اسی واضح عموميتونه او پراختياوی ولری چی د بيرون نه ورسره تکر کی پراته افراد او تنظيمونه کله چی د هغه په نسبت تجديد نظريا تغير نظر کوی د تعهد په هکله ئی موانع او حقارتونه موجود نوی . همداسی هغه وګړی چی د ځيني جالبی او عملی خاصو ملحوظاتو په خاطر تنظيم ته شا کوی هغوی هم و نشی کولای د تنظيم د پراخ او مفتوح هدف له مخی د تنظيم سره د بيا همکاری او همدردی تصميم ونلوی .

(٢) مرام بايد عملی او واقعی وی :

د اخود شکه وتلی خبر ده چی انسان نه خپلو ټولو هدفونو ته رسيدلی شی او نه خپلی ټولی ارزوګانی تر لاسه کولی شی همداسی کتمت د هر تنظيم مرام او هدف ممکنه نه ده چی سل په سلوکی دی عملی شی اماکوم شی چی د دی عنوان او خصوصيت په رابطه مهم دی هغه دادی چی د تنظيم مرام او اهداف بايد ديوی خوا مثبت د خلکو په ګټه وی او دبلی خوا هغه په طويل المدت کی د تطبيق او عمل کولو وړ وی .

د شعار په مرحله کی خوهسی انسان په فطری ډول د خيال په زانګو ګانوکی په تشوتاليو خوښ وی اما دا چی شعار او هدف عملی ساحی ته لير دول کيږي دا هغه مرحله ده چی ډيرو قيادتونو د هغه په وړاندی د ناکامی کندی او ډيرو افرادو د هغه په لړکی د سقوط لار انتخاب کړی ده .

د غير عملی مرام لاندی را ټول شوی خلک د مرام او اهدافو سره د نه تطابق او فاصلی له کبله په داسی جدلی او جنجالی فضا کی لويږی، چی بالاخره هغه تنظيم چی د هغوی په منځکی د ګډ تعاون ، مطلوب پيوستون ميدان بايد وی هغه د يو او بل د وهلو، را پر زولو په ارکاره بدليږی د عملی او واقعی مرام نه هدف دا نه دی چی هغه بايد هرو مرو په دی او هغه موده کی عملی او يادی بايد هغه حتماً عملی شی بلکی هدف دادی چی د تنظيم او مرام شاته و لاړ وګړی د هغه د عملی کولو لياقت او تصميم ولری عملاً وکړ وته د دی اثبات ورکړی چی هغوی د تنظيم او مرام په لارکی واقعاً روانيدونکی دی

د تنظيم په سروی او مطالعه کی دا خبره ډيره ضروری ده چی بايد د تعهد په خوا ليږديدونکی انسان د تنظيم د مرام او اهدافو په مطالعه ديته متوجه وی چی هغه واضح او څرګند وی څکه مبهم ګونګک او غير مشخص مرام ديوی خواد افراد و اووګړو ذهنيت په واحد او نژادی مسيرکی ساتلی نشی او دبلی خوا امکان شته چی د دغسی ګنګ او مبهم مرام په چوکاټ کی روان تنظيم د حالاتو او شرائطو په بدلون کی خپله لاره او جهت بدل کړی .

د حالاتو ، شرائطو ، ورځنيو مسائلو ، بشری کتلو د غوښتنو په رابطه بايد د تنظيم مرام او طرحه د پوره وظاحت نه برخمن وی تر څو د انتخاب په د رشل کی ولاړ انسان د تنظيم سره د تعهد په رابطه خپل هدف ، غوښتني، رول ځکی له مخکی اټکل

کړای شي او دا یوازې د همدې
لارې کیدای شي چې د یوې
خوا تعهدته هوسیدونکي وګړي
د تنظیم د مرام په مطالعه کې
دقیق او دبلې خواد تنظیم مرام
باید واضح او څرګند وي سبهم
او ګونګ اهداف د تنظیم په
جذب او انتخاب کې منفي اثر
لري آن جذب شوي افراد هم د
خپل کار او فعالیت په رابطه
اشباع شوي روحي قناعت له لاسه
ورکوي د وقت او مسائلو د
حساسوالی په صورت کې د هغوي
ارتباط او اعتماد کمزوري
کیږي ، بخپلو منځوکې د ډیرو
غلطفهمیو او اختلافاتو سره
مخامخ کیږي .

د وقت دعمده قضا یاؤ د حمائی اوحل د پاره طرحه و لري:

زمانه او وقت همیشه په سمئیزه
اونړ یواله سطحه د ځان سره یوه
یا څو عمده قضا یا ساتي چې
نومورې قضایاوې په طبیعي
ډول انساني ضمیر او وجدان
مصروف ساتي او هر څوک د
دغسې ، قضایاؤ دحل او حمائی
په برخه کې د ځان سره بیل بیل
نظر لري د همدې ځایه چې
داسې قضې د هر انساني وګړي
په ژوند ، په فکر کې ځانګړې اثر
پریږدي باید د یو تنظیم او
نهضت موقف او پالیسي د هغو
د حمائی او تائید د پاره مشخص
ټکي و لري تر څو دیوې خوا د
قضایاؤ په هکله د وګړو
نظریات انسجام او دبلې خواد
دې عمده قضایاؤ په رابطه دبې
طرحې اوبې موقفي له کبله
تنظیم د وګړو ، کیتلو د سوړ
ارتباط سره مخامخ نه شي څکه
عام او عوام خلک د ځان او
مستقبل په ارتباط د وقت د تودو
قضایاؤ د طرحې او ملاتړ له مخې
ګوندي او ډلئیز ژوند ته هڅیږي
د همدې ځایه ویلی شوچې د
وقت حساسي قضایاوې د وګړوپه
فکر او روحیه کې اساسي رول لري
کوم تنظیم چې په دې هکله تود
او معقول موقف نلري په طبیعي
ډول هغه د خلکو د تائید او ملاتړ
نه هم بې برخې کیږي او د
جذب شو یو وګړو حماس او
دلچسپي نه شي پاللی څکه
موجود ذهنیت د همدې تودو
قضایاؤ په جهت کې رنګ او
جهت نیسي او دهمدې قضایاؤ په
رابطه ډلئیز ژوند خوا ته را
کښل کیږي .

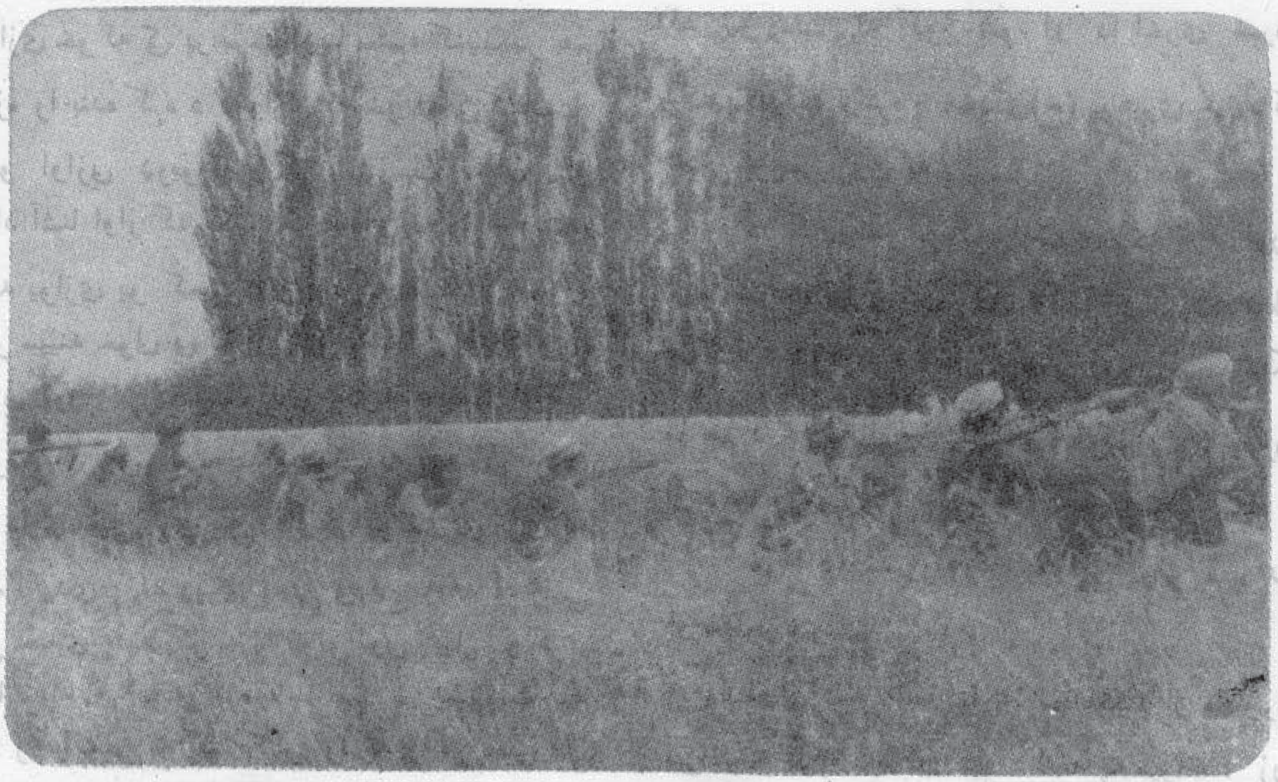

فضل مولا «لټون»

کنډیکټر

د ژمي سختي يخني شپې و رځې وې ، هر څوک به د سهار يخني داسې رېږ داوه لکه د پيپل پاڼه ، خلکو له ځانه تاوده څادرونه تاو کړي وو ، تاوده ورين بنينونه يې اغوستي وو ، ځينو مالدارو پکې له يخنۍ نه د ځان سا تلو په خاطر توري د سټکې په لاسو کړيوي ، ما هم په خپل ګرم څادر کې ځان تر سپږمو نغښتي و ، د هشتنغري. په چوک کې. د ښاري بس په انتظار ولاړ وم چې يو سپين ټورسټ د نوي اډې له لورې چوک ته را ورسيد . زمانه لې وړاندې ودرېد . کنډيکټر نا رې کړې : هله فردوس ، کابلي ، صدر ، بورډ ، تا کال والا ، بورډ ، تا کال صدر کابلي !

د کنډيکټر او از را باندې د کوم اشنا سږې ولګيده خوا ته يې ورغلم ، را ته وويل شو راځي چې سيټونه خالي دي ، ټورسټ ته و ختم ، د درو ازې خو له کې پر سيټ کښېنا ستم ، کنډيکټر هم دروازه را بنده کړه د دروازې په خو له کې کېناست، د چلو اوازيې ډريورته ورکړ ، ټورسټ روان شو خوماد آشنا اواز کنډيکټر خيره ځاى ته را نه وسته، د هغه يوازې يو کميس او پرتوګ په تن کې وو ، پر سر سپينه خولۍ يې له ګريسو نه خيرې زياتې وې، مخ يې تور غوړيخن غوندې ښکاريده ، تور اورمير او توره ږيره يې سره نه بيليده . په پښو يې زړې پنجه دارې څپلۍ وې چې چاودې پوندې يې ترې په ځمکه لګيدې ، له ډيرې يخنۍ يې ډچ واهه ، ژامې يې ګړ ځيدې ، په کرايه را ټولو لويې پيل وکړ . هر چا خپله کرايه ورکړه ، ما هم د لسونوټ له جيبه را وکيښې ، کنډيکټر را ته وويل خير دی استاده ته يې مه را کوه ، خو ما ټينګار وکړ کرايه مې ورکړه . لدې سره سره زه لا په فکر کې ډوب يم چې دا به څوک وي .

پر لاره څپرلی بدليدې را بدليدې چې له تا کل سره يو په جامه ښکلي ځوان را .و خوت ، . اصيله ملتاني لونګی يې په سروه ، د قيمتي آيرش جا مې يې اغوستي وې، باټا بوټان په پښو او د مجاهدينو شين جمپر يې په تن کې و . په يوه لاس کې دفتري بکس او به بل کې يې فيشني تسپيح په کلار کلار اړولی- وه مې پيژانده چې څوک و خو ځان مې نا خبره کړ .

له يو څو تم ځايونو چې تير شو ځوان کنډيکټر ته د شونډو لاندې وويل هلکه ! زه کوزيږم ، د هغه له فکره وواته که هر څه وو خو يو څو ګامه له خپل اصلي ځايه مخکې ولاړ ، په ډيره تنده لهجه يې کنډيکټر ته وويل . بد بخته درته وه مې نه ويل چې زه کوزيږم ؟ کنډيکټر ورته وويل خير دي څه کيږي که يو څوقدمه پياده ولاړې ، د کنډيکټر او ځوان تر منځ خبرې ګرمې شوې ، د کنډيکټر سسته او د ځوان چسته خو اخر ځوان له ټو رست له کوز شو او دا اخرې خبره يې کنډيکټر ته وکړه : «خداى(ج) پوهيږي چې د کوم خلقي پرچمي زوی به يې» .

د کنډيکټر رنګ لدې خبرې سره نورهم تور شو ، سترګې يې ډکې ډکې شوې وې وېل : هوکنه ! خود به د خلقي پرچمي زوی يم . کنډيکټر ما هم د غه مهال و پيژانده چې څوک و ، د چا زوی او د چا ورور و .

هو ! د هغه ور ور ما څه چې ټولو مجاهدينو او مهاجر پيژانده .

نه ! هغه نه يوازې مجاهدينو او مهاجرينو پيژانده ، بلکه دښمنان هم د هغه په ميړانه ، زړور

توب ، جرئت ، شجاعت ، ایمانداري او کلک عزم سترګی نشي پټولای .

د کنډیکټر ورور چې ژوندی و ، چا به قهرمان قوماندان باله ، چا به په کنفرانسونو کی پسی زنده باد ناري وهلی ، چا به یې د فتحی او بري را پورونه په ډک کومی اعلامول، او د کیمپونو د مهاجرینو او مجاهدینو تر منځ خو به یې د جهاد ستاینه . . . .

خو چې کله شهید شو د نړی له را ډیو ګانو نه پری بیلا بیلی تبصری و شوی . کمیټی او دفتری فاتحی یې واخستل شوی ، په مجلو او اخبارونو کی د) . . . . . . سر درو د ګربت خطاب ورکړای‌شو ، عکسو نه یې غم ځپلو مهاجرینو د یادګار په توګه وساتل ، کوډنی ته یې نمایشي تعزیت نامی ورکړی شوی .

هو ! د هغه سپیڅلو او قهرمانو وینو ، نه یوازی د افغانستان د دښتو او غرونو زمری د دښمن پر خلاف را وپارول ، بلکه د لته یې هم په ییله

جامه ډیر په وینو خړوب او خار به شو ! ! !

* * *

روح الله «حبیبی»

د وصال لمن

تا د لـور ځنګ او د قتـال لمنـــه ونیـوه
ما د حبـل الله د متین تـال لمنـــه ونیـوه
تا د استکبـار د غلامـی کړی په غاړه کـړه
مـا د حـریت دا د جـلال لمـنـــه ونیـوه
ته د خپل بادار په غیږ کی پریوتی اسیر شولی
ما تـوره په لاس د ذوالجلال لمنـه ونیـوه
ټینګ نشوی میدان کی ګوره تښتی دمسکو په لور
ما چې سر په لاس کی د وصال لمنـه ونیـوه
تا چې د روسانو په قدم باندی قـدم کیښود
ځانتـه دی بخپله د ګـودال لمنـــه ونیـوه
زه د حق په لاره یم روان د خپل منزل په لور
تا د شرموونکی پوچ ایډیـال لمنـه ونیـوه
ګوره «حبیبی» توره او ډال لاس کی نیولی دی
تا چې ئي اوس پسی د جـال لمنـــه ونیـوه

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا ط بل احياء عند ربهم يرزقون

د جهاد د سره سنگر شهيدان

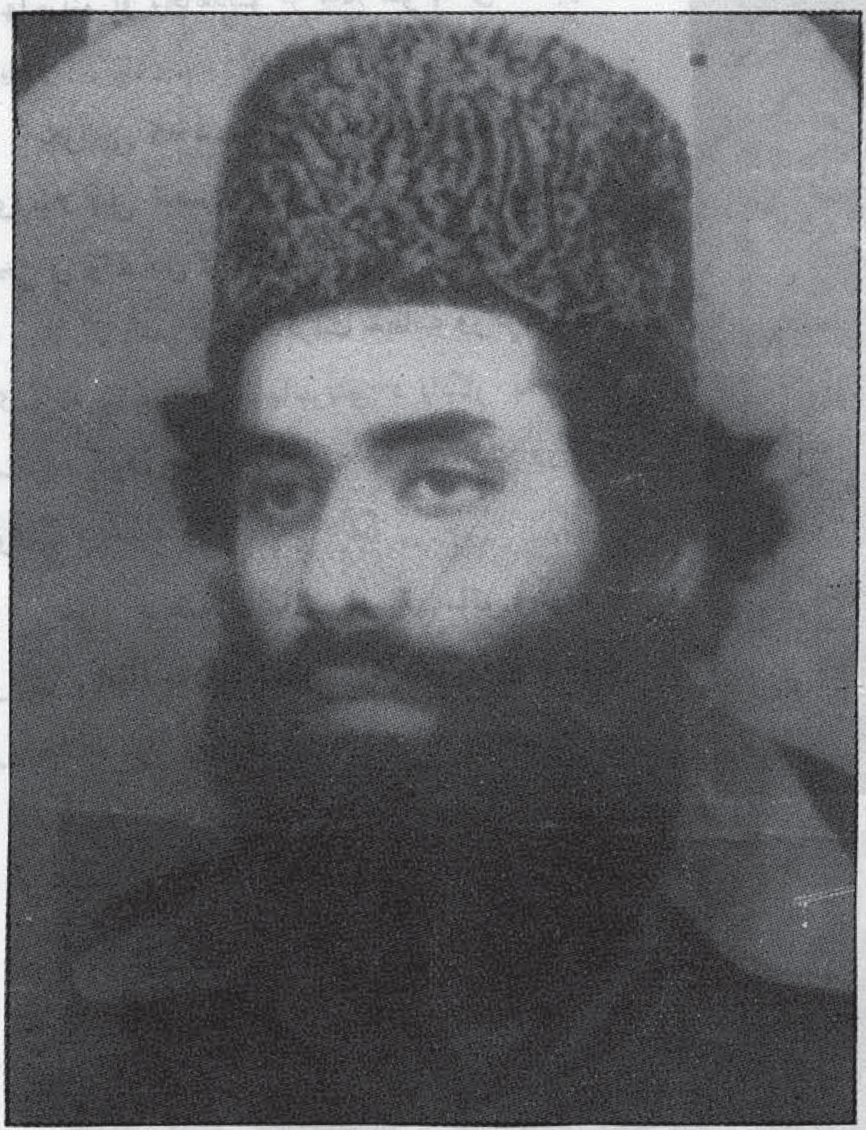

غلام محی الدين «انجنير محمد قاسم»

★ ★ ★

«چې پيدا شوې تا ژړل خلکو خندل .
داسې مړشه چې ته خاندې خلک ژاړي . »

په اسلامي غيرت ، شجاعت ، پت ، همت ، عزت او ميړانه مين زلمی غلام محی الدين جلال زاده د جلال الدين مرحوم زوی مشهور په انجنير محمد قاسم د افغانستان د اسلامي انقلاب د شهدا وو د لړی له سالارانو نه يو دی چې خپل خوږ ژوندی د سپيڅلی عقيدې د برې به هيله قربانی کړ . زموږ شهيد ورور په ختيځ تاجک د ننگرهار ولايت د خوش گنبد په کلي کې په ۱۳۳۰ ه ش کال په يوه ديندار او اسلام مينه کورنی کی زيږيدلی دی ، لومړنی زده کړه يې د عبدالوکيل په ښوونځي کی او ثانوي زده کړه يې د ننگرهار ليسه کی په ۱۳۵۲ کال کی سرته و رسوله ، د ځلي تعليم په جريان کې يې د اسلامی زده کړې او وياړلي مبارزی روحيه له مولوی محمد ابراهيم «حميم» صاحب نه واخيسته او په دې لارکې يې د خپلو مبارزو ملگرو سره زياتي هلې ځلې وکړې .

د ملحد رژيم په منځ ته راتلو سره په ۱۳۵۷-۷-۱۵ ه ش نيټه له خپلو ملگرو سره پاکستان ته مهاجر شو ، او په ۱۳۵۸-۲-۱۰ ه ش نيټه يې له شهيد آدم خان سره يو ځای د ملحد رژيم پر ضد پر مقدس وسله وال جهاد پيل

وکړ. د خدای (ج) ورکړي جرئت او ایمانداری له کبله د خپلو مجاهدو ورنو په منځ کی د ښه شهرت خاوند شو او کله یې چې د خپل لاس پر جوړ شوي مین د دښمن ټانګ منفجر کړ نود شهید رسول خان له خوا ورته د انجنیر لقب ورکړ شو. لږ موده وروسته د شیر زادو د علاقه داری د قوماندان په صفت وټاکل شو، د هغې علاقه داری له فتحې وروسته یې په سره رود کی د خپلو مجاهد و ورونو سره یو ځای د دښمن پر خلاف په زیاتو جنګو کی برخه واخیسته د مرحوم شهید آدم خان تر شهادت وروسته د ځینو اختلافاتو په اساس د جمعیت اسلامی په تنظیم کی عضویت قبول کړ. لږه موده وروسته یې د همدې تنظیم له لاری په مقدس وسله وال جهاد پیل کړ په ۱۵-۸-۱۳۶۳ ه ش نیټه په هغه جګړه کی چې له روسانو سره و نښته زموږ ور ورو وروسته له زیاتې میړانی او غیرت نه چې څو کسه ملحدین یې د جهنم کندې ته واړول د خپل یوه ملګری محمد وارث سره د شهادت لوړې هیلې ته ورسید.

انا لله و انا الیه راجعون.

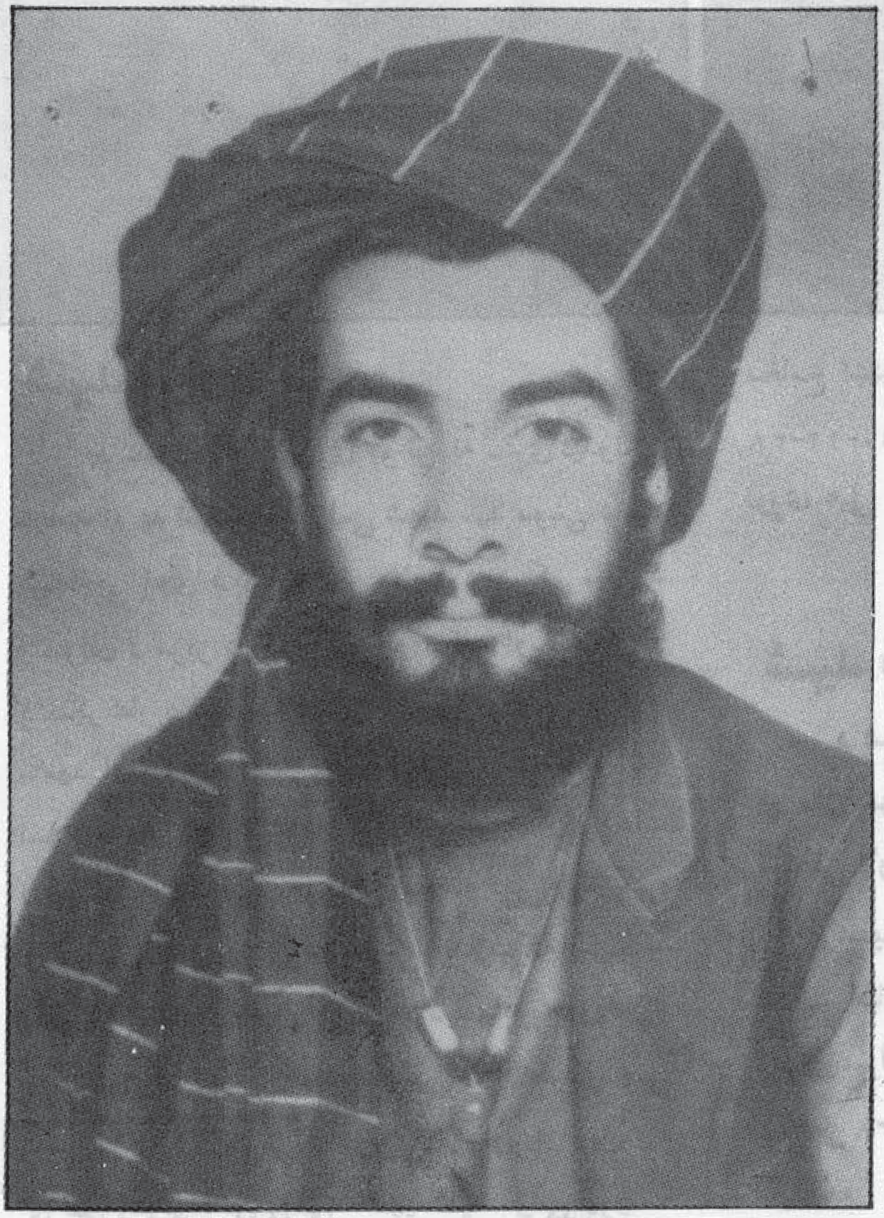

غازی سید ضیاء الدین شهید د سید محمد تاج آقا زوی او د الحاج سید محمد دین آقا لمسی د کندهار ولایت د پنجوایي ولسوالی او سیدونګی په ۱۳۵۹ ه ش کال یې د کفر او الحاد پر ضد خپل اتلواله مبارزه پیل کړه. په خپل مقدس جهاد کی ملحد رژیم ته سخت زیانونه واړول بالاخره په ۱۳۶۳ ه ش کال د لړم په لومړۍ نیټه د شهادت لوړې هیلې ته ورسید.

انا لله و انا الیه راجعون.

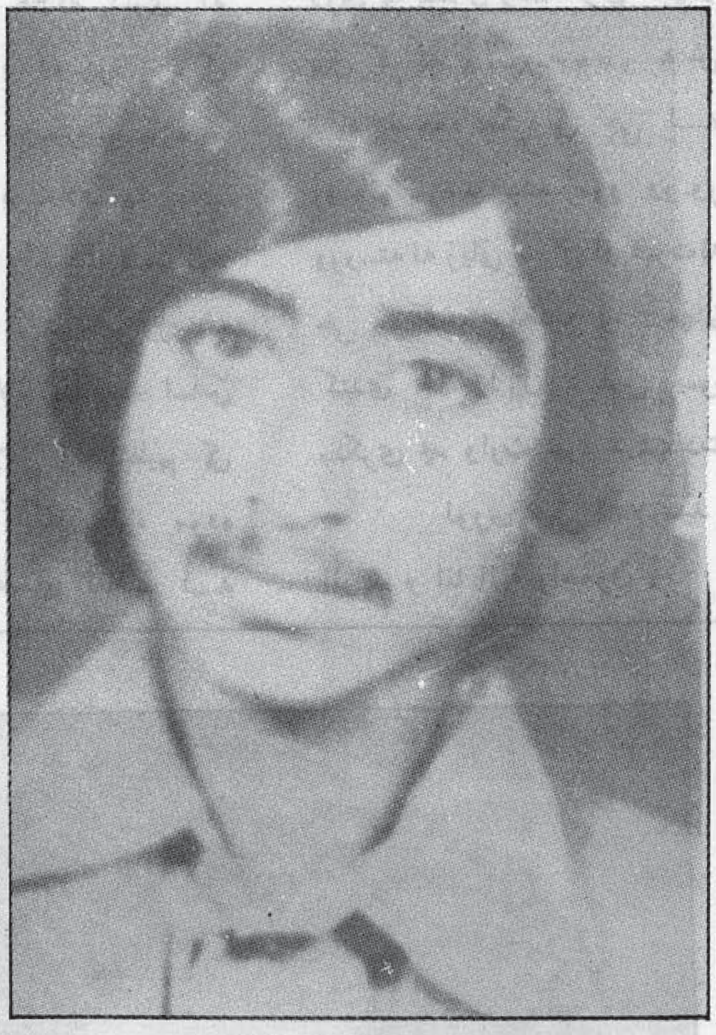

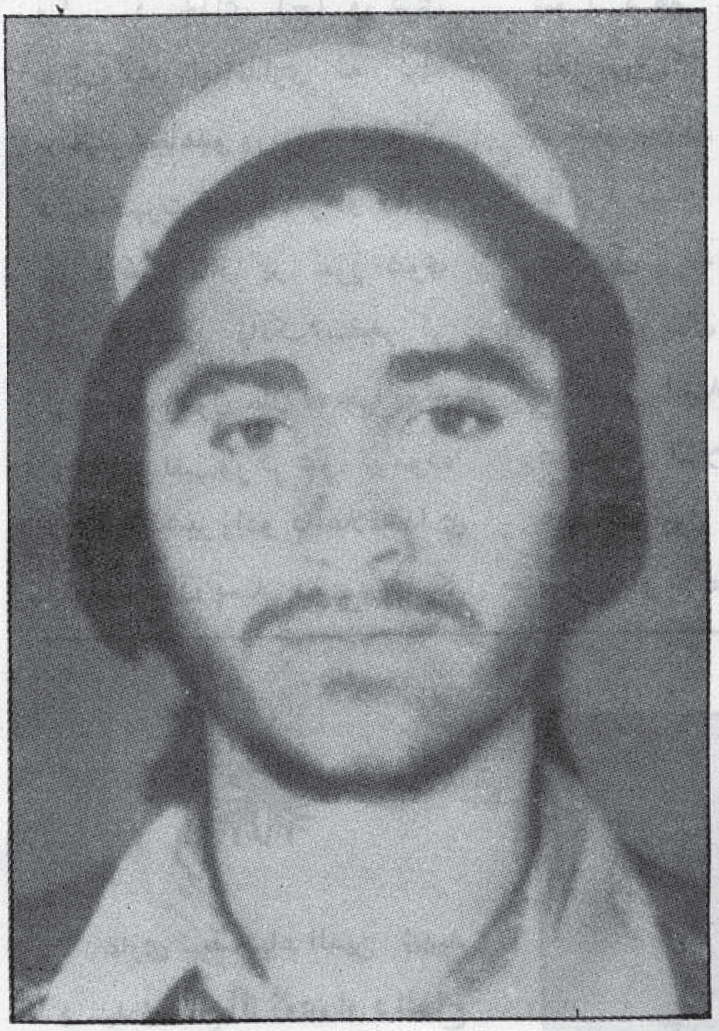

شهید سید موسی :

د خدای (ج) د لاری یو تن نه ستړی کیدونکی مجاهد او په اسلام مین زلمی شهید سید موسی د سید عبدالحی زوی د ننگـر هار ولایت د هسکی مینی د ولسوالی د مریز د کوټو میرانو د کلی اوسیدونکی او ذ ننگر هار د جنـوب شـرق د جبهی یـو پیـاوړی ، متعهد او زړور مجاهدؤ . لـه ورکتوب څخـه یې لـه اسلام سره یې کچې مینه په گوکل کی غوړځنگونه وهل، لدی کبله یې د دینی علما وو څخـه دینی زده کـړه وکړه په افغانستان کی د اسلامی انقلاب له پیل څخه په وسلوال جهاد لاس پوری کړ ، د جهاد په اوږدو کی یې ددښمن ډیرسنگر و نـه فتح کړل ، ان تردی چې دښمن به د سید موسی د توپک غږ واورید ویل به یې چې زمونږ قاتل راغی ، شهید سید موسی وروسته لەډیرو فتوحاتو څخه له سرو قطبی خرسالو سره په یوه مخامخ لښته کې دروداتو ولسوالی د صدر په کلی په ۲۸-۱۲-۱۳۶۰ نیټه د شل کلو په عمر د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید سید عبدالناصر:

د شهید روزونکی سید عبدالحی پاچا بل زوی قهرمان شهید سید عبدالناصر هم د خـدای (ج) پـه سپیڅلی لاره کی قربانی شو .

شهید سید عبدالناصر د سید عـبدالحی زوی د ننگـر هـار ولایت د هسکی مینی ولسوالی د مریز د کوټو میرانو د کلی په متدینه او شهید روزونکی کورنی کی پـه ۱۳۳۸ هـ ش کال کی سترگی د دنیا پرمخ و غړولی .

شهید ورور عبدالناصر خپله دینی زده کړه د

سیمی لـه علما وو څخه شروع اوددی تسرڅنګ د (ده بالا) په لیسه خپل تحصیل ته ادامه ورکوله .

د اسلام جذبه یی له ورکتوب څخه په زړه کی لرله څکه دتحصیل په جریان کی داسلامی تحریک له ورونو سره یوځای دکمونستانو پرضد مبارزه پیل کړه او دتومورړی لیسی څخه‌یی یوشمیر کمونستان دمتعهدو ورونو په مرسته وشړل ، د اسلامی انقلاب لـه پیل څخه یی په وسلوال جهاد لاس پوری کړ ، د جهاد په اوږدوکی یی ډیری فتحی په نصیب شوی ، د شهید عبدالناصر اسلامی جذبه د شهید موسی له شهادت‌سره لا زیاته شوه او په ۱۳۶۱-۱-۹ نیته د روسانو سره د مړینو د شیخ میدان دغونډی په سر د روسانو سره سپرانی‌په نښته کی دډیری له ښوولو څخه وروسته د۲۲ کلو په عمر د شهادت‌عالی مقام ته ورسید اوپخپلو وینو یی‌خپل دورورشهید موسی لارروښانه کړه. دخدای(ج) رحمت دی وی د دوی په شهید روزونکی کورنی .

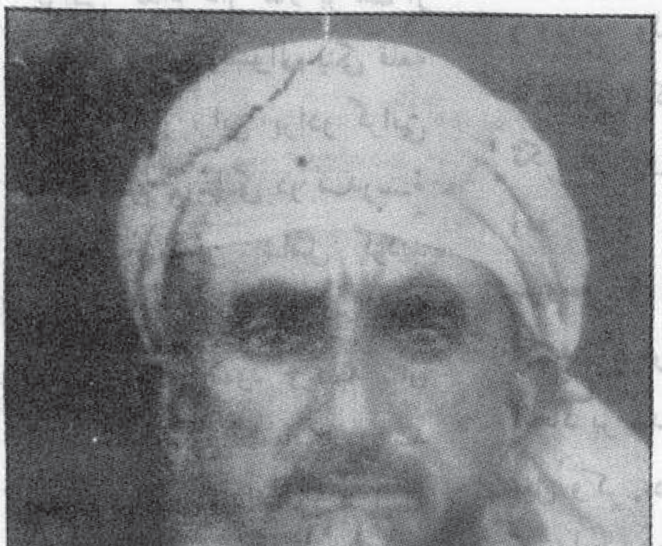

مولانا بابه جان (صدیقی) شهید

مولانا بابه جان شهید فرزند مولوی عبدالرحیم «صدیقی» در سال (   ) در فامیل متدینی واقع قریه ترنگ چار باغ ولایت لغمان متولـد و در سن هفت سالگی شامل مکتب ابتدائیه چار باغ لغمان گردید او در پهلوی دروس مکتب نزد علمای دینی شروع به آموختن علوم‌دینی نمود و درین‌راه موفقیت های‌شایانی‌نصیب شان شد. بعد از فراغت از مکتب ابتدائیه شامل مکتب ننگرهار گردید ، بعد از فراغت از آن شامل مدرسه دینی چار باغ شد و بـا موفقیت‌ازمدرسه‌مذکور فارغ التحصیل وبعدهابه صفت مامور در دستگاه دولت مقرر گردیـد ، او بحیث یک خدمتگار وطن در اکثر ولایات کشور وظایف متعددی را با کمال ایمانداری به پیش می برد . بـا روی کار آمدن رژیم داؤد وظیفه در دستگاه دولت را ترک نمود و خانه نشین شد ، با وقوع کودتای منحوس ثـور ، فعالیت ضد الحادی خود را تشدید بخشید و در بـرج سرطان سال ۱۳۵۷ بغرض گرفتن دستور عازم مرکز رهبری جهاد گردید و بعد از گذشت مدتی چند دوباره بوطن برگشت و شروع به تنظیم برادران مجاهدنمود، بالاخره در شب ۲۲ برج قوس سال ۱۳۵۷ درمحاصرهٔ قوای ملحـد دولت قرار گرفت و دستگیر شد که بعد از سپری نمودن شکنجه های گوناگون در محبس پلچرخی به شهادت رسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

منیر احمد شهید : فرزند گرامی گدام دار ملا برکت از قریهٔ لاله گذر ولسوالی ینگی قلعه ولایت تخار ، این برادر گرامی ما به سن ۸ سالگی در مدرسهٔ خواجه بو الدین شامل گردید و مدت شش سال را در همین مدرسه سپری نمود و همه سال به درجهٔ اعلیٰ کامیاب می شد بعد از فراغت ابدائیه به لیسهٔ ینگی قلع به صنف هفتم شامل گردید برادر شهید در همان وقت که در صنف هفتم بود به فعالیت اسلامی در منطقهٔ خویش آغاز نمود و مدت پنج سال در لیسهٔ ینگی قلع تحصیل نمود ، بعد از به میان آمدن حکومت ملحد در افغانستان تحصیلات خود را ترک گفته و به جهاد مسلحانه آغاز نمود . بعد از فتح ولسوالی منحیث قوماندان ولسوالی ینگی قلع ایفای وظیفه نمود . وی در ماه رمضان در یک برخورد رویا۔ روی به درجهٔ رفیع شهادت نایل آمد . انالله و انا الیه راجعون .

احسان الله شهید : د سید عمر زوی د ننگرهارولایت د رو داتو ولسوالی د کوټ دری د ډوانو د کلي او سیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . لومړنی زده کړی د کوټ په منځنی ښوونځی کی سر ته ورسولی او په ۱۳۵۸ ه ش کال یې د کفر او الحاد پر ضد په وسله وال جهاد پیل وکړ . د خپل جهاد په جریان کی ملحد رژیم ته زیات زیانو نه واړول بالاخره له دښمن سره په یوه مخامخ نښته کی په ۲۸-۹-۱۳٦۳ نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله و انا الیه راجعون .

. امین محمد خان شهید : نوموړی ور ور د اسلام د لیاری ډیر پیاوړی او تکړه مجاهدو د خپل جهاد په جریان کی ملحد رژیم ته زیات زیانو نه واړول . بالاخره په یوه مخامخ نښته کی د دښمن له خوا د شهادت پر لوړه هیله بریالی شو .

انا لله و انا الیه راجعون .

ـ عبدالجلیل شهید فرزند محمد قادر باشندهٔ چهاد.هی ولسوالی غوربند ولایت پروان که در سال ۱۳۵۹ ه.ش به اثر بمباران طیارات قوای کفر به شهادت رسید .

شهید محمد نواز فرزند ثمر ۔ الدین مسکونهٔ قریهٔ هارون خیل دریک خانواده متدین دیده به

جهان کشود این مجاهد دلیرمدت
شش سال جهاد مسلحانهٔ خویش
را تداوم بخشید بالاخره در یک
نبرد رویا روی با روسهای
خون آشام به تاریخ ۱-۸-۱۳۶۳
به سن (۲۲) سالگی به درجهٔ
رفیع شهادت نائل گردید .
انالله وانا الیه راجعون .

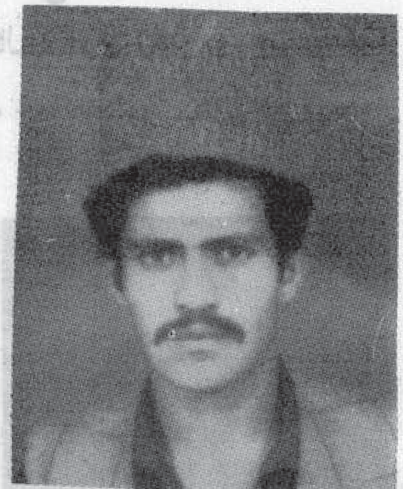

قابل شاه شهید د اکبر
شاه زوی د پکتیا ولایت دخاځیو
د هاشمخیلو او سیدونکی دیر
تکړه او زړور مجاهدو د خپل
جهاد په جریان کی د هری رژیم ته
زیات تاوانونه واړول او
بالاخره په یوه مخامخ نښته کی
په ۲۷ -۸- ۱۳۶۳ هش نیټه د
شهادت لوړی هیلی ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

گل عالیم خان شهید : د
حاجی عبدالمنان زوی د ننگرهار
ولایت د بړو د سنگر کلی
او سیدونکی دیر تکړه او زړور
مجاهدو . د خپل جهاد په جریان

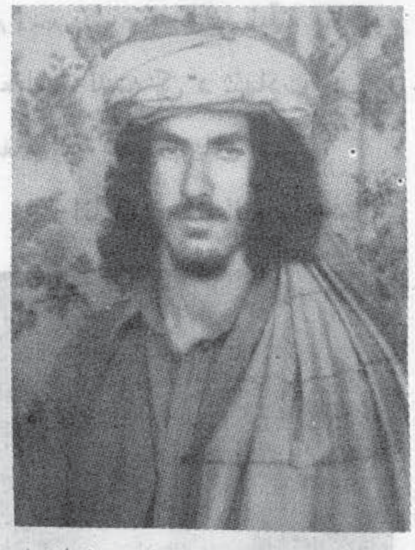

کی ملحد رژیم ته زیات زیانونه
واړول او زیاته میړانه ښکاره کړه په
لږه موده کی د مجاهدینو په منځ کی
په نیکو اخلاقو او میړانو مشهور
شو او د جبهی د مسؤل له
خواورته د وحدت د گروپ
قوماندانی و سپارل شوه ، د ملحد
رژیم پر خلاف جگړو کی زیاتی
سوبی په برخه شوی بالاخره په
یوه مخامخ نښته کی په
۲۷-۹-۱۹۶۳ هـ ش نیټه د
شهادت لوړی هیلی ته ورسید .
انا لله و انا الیه راجعون .

غلام حیدر شهید ولد

امام قل مسکونه قریه بهارک
ولایت تخار مجاهد دلیر وانقلابی
بود و در جریان جهاد خویش
ملحدین زیاد را به جهنم فرستاد.
بالاخره در یک نبر د رویا روی
با دشمن به تاریخ ۲۸ - ۴ -
۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت
نایل آمد .
انا لله وانا الیه راجعون .

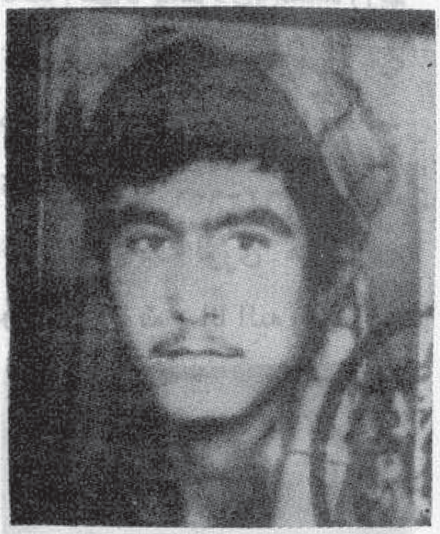

محمد نوروز شهید : د حاجی
سرور خان زوی د پکتیا ولایت
د سید کرم ولسوالی د میرز که
او سیدونکی دیر تکړه او زړور
مجاهدو د خپل مقدس جهاد په
جریان کی ملحد رژیم ته زیات
زیانونه واړول بالاخره په یوه
مخامخ نښته کی په۱۸-۸-۱۳۶۰
هـ ش نیټه د شهادت لوړی هیا
ته ورسید. انا لله و انا الیه‌راجعو

جانو شهید د خیالی گل ز
د لوگر ولایت د ازری ولسوالی
د ببرو د خوشال کلی او سیدونکی

دیـر تکـړه او زړور مجاهد ؤ
دخپل جهاد په‌جریان‌کی‌ملحد رژیم
تـه زیات زیانونه واړول بالاخره
د ملحد دښمن سره په یوه مخامخ
نښته کی په ٦-٦-١٣٦٣ ه ش
نیټه د شهادت لوړی هیلی تـه
ورسید . انا لله و انا الیه راجعون .

محمد یعقوب شهید: د محمد ایوب
خان زوی د پکتیا ولایت د سید
کرم په ولسوالی کی په ١٣٣٧
ه ش کال زیږیدلی دی . د ملحد
رژیم په منځ ته راتلو سره یې په
مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ
د خپل جهاد په جریان کی ملحد
رژیم ته زیات تاوانونه واړول په

١٨-٨-١٣٦٠ ه ش نیټه په یوه
مخامخ نښته کی د شهادت د لوړ
مقام پر گټلو بریالی شو .
انا لله و انا الیه راجعون .

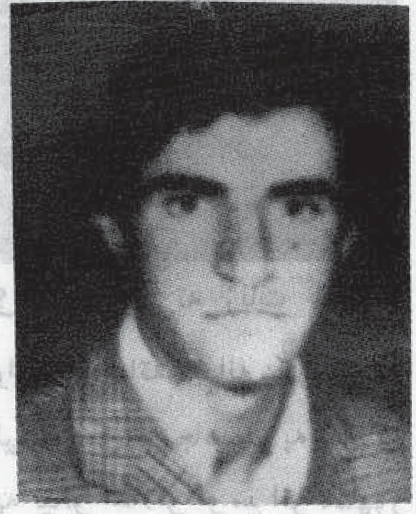

فیض محمد شهید : د حاجی
عبدالرحمن زوی د پکتیا ولایت
د سید کرم ولسوالی د انډوام
په کلی کی په ١٣٣٥ ه ش کال
زیږیدلی دی ، د گردیز د روحانی
دارالعلوم تحصیل یافته ؤ د ښه
اسلامی روح خاوند ؤ . د ملحد
رژیم د منځ ته راتلو سره سم
یې په مقدس وسله وال جهاد پیل
وکړ . بالاخره په ١٨-٨-١٣٦٠
ه ش نیټه د شهادت لوړ مقام ته
ورسید . انا لله و انا الیه راجعون .

بخته خان شهید : د مرزا
خان زوی په فاروق جان مشهور
د لوگر ولایت د برکی برک
د ولسوالی او سیدونکی ډیر تکړه
او زړور مجاهدؤ د خپل جهاد
په جریان کی ملحد رژیم ته زیات
زیانونه واړول، بالاخره په یوه
مخامخ نښته کی په (١٣٦٣)
کال د لوی اختر په لومړی ورځ
د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .
انا لله و انا الیه راجعون .

رحمت الله شهید : د مهر
زوی د لوگر ولایت
د دوبندی کلي او سیدونکی ډیر
تکړه او زړور مجاهدؤ د خپل
جهاد په جریان کی ملحد رژیم
ته زیات زیانونه واړول . بالاخره
په یوه مخامخ نښته کی له دښمن
سره د شهادت لوړی هیلی تـه
ورسید . انا لله و انا الیه راجعون.

- اول شیر شهید : د شاه زمین
خان زوی د کنړ ولایت د سرکانو

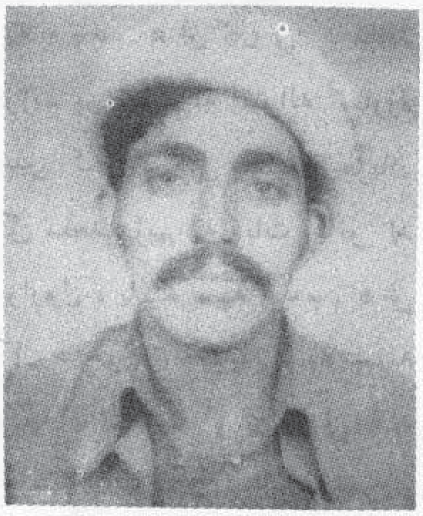

ولسوالی د گنجگل په کلي کې
(۱۳۳۸) ه ش کال وزیږید. د سره
استعمار د منځ ته راتلو سره سم
یې په مقدس وسله وال جهاد پیل
وکړ. د خپل جهاد په جریان کې
ملحد رژیم ته زیات زیانونه
واړول بالاخره په یوه یو مخامخ
نښته کې په ۱۳٦۳-۹-۲۱ ه ش
نیټه د شهادت لوړې هیلې ته
ورسید. انا لله و انا الیه راجعون.

- سردار خان شهید: د مدار-
خان زوی د کنړ ولایت د سرکانو
ولسوالی د مټیني په کلي کې په
۱۳٤۰ ه ش کال وزیږید. د اوو
کالو په عمر یې په لومړنی زده-
کړه پیل وکړ له شپږ کاله زده-
کړې وروسته یې د خپلو کورنیو
چارو په سمبالښت کې مصروف
شو. د تره کي د ملحد رژیم
په منځ ته راتلو سره سم یې په
مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ.
د دښمن پر خلاف له زیاتو جګړو
وروسته په ۱۳٦۳-۹-۲۷ ه ش
نیټه په یوه مخامخ نښته کې
د شهادت لوړې هیلې ته ورسید.
انا لله و انا الیه راجعون.

سید محمد شهید: د سلطان محمد
زوی د کابل ولایت د قره باغ
ولسوالی او سیدونکی ډیر تکړه
او زړور مجاهد ؤ د خپل جهاد
په جریان کې ملحد رژیم ته زیات
زیانونه واړول بالاخره په یوه
مخامخ نښته کې دښمن سره په
۱۳٦۳-٥-۱۸ نیټه د شهادت
لوړې هیلې ته ورسید.
انا لله و انا الیه راجعون.

شهید سید مسعود د سید محمد
نبي آغا زوی او د سید لعل محمد آغا
لمسی د کندهار ولایت د دامان

ولسوالی د میا نور محمد د منادی
کلي او سیدونکی په ۱۳٦۱ ه ش
کال یې د ملحد دښمن پر ضد
اسلامي جهاد پیل کړ او په ډیر
شجاعت او شهامت د ملحد دښمن
پر ضد جنګیده. بالاخر په
۱۳٦۳-۷-۲۳ نیټه د هرات
د دوازی د بالدی په نوی ښارکی
د هندوستان پخوانی قونسلګری
په پوسته بالدی له یوی سختی
نښتی وروسته د شهادت لوړی
هیلی ته ورسید.
انا لله و انا لیه راجعون.

- محمد موسی خان شهید: د

عبدالله جان زوی د منګو موسی
خیلو او سیدونکی ډیر تکړه او
زړور مجاهد ؤ د خپل جهاد په
جریان کی ملحد رژیم ته زیات
تاوانو نه واړول او ډیر ملحدان
یې د دوزخ ابدی کندی ته ولیږل
بالاخره په یوه مخامخ نښته کی
په ۱۳۶۳ هـ ش کال د لوی اختر
په ورځ د شهادت هیلی ته ورسید.
انا لله و انا الیه راجعون

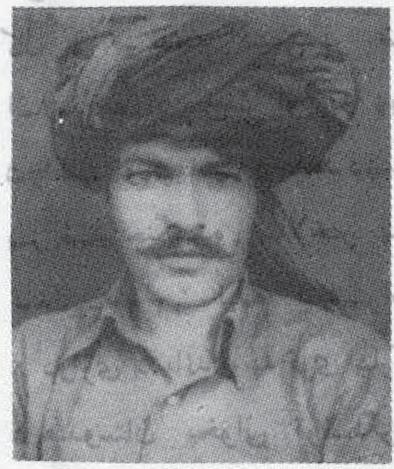

خیال ګل خان شهید: د خانی
زوی د اسلام د مقدسی لاری
ډیر زړور اوپیاوړی مجاهدو،
د ملحد دولت پر خلاف یې
د خپلو مجاهدو ورولو سره په
ډیر و جګړوکی برخه واخیسته
تر څو له دښمن سره په یوه
مخامخ نښته کی د ۶-۶-۱۹۷۹ع
نیټه د شهادت لوړی هیلی ته
ورسید. انا لله و انا الیه راجعون.

عبدالطیف شهید؛ د لالکو
زوی د کنړ ولایت د مروری
علاقداری او سیدونکی په قوم

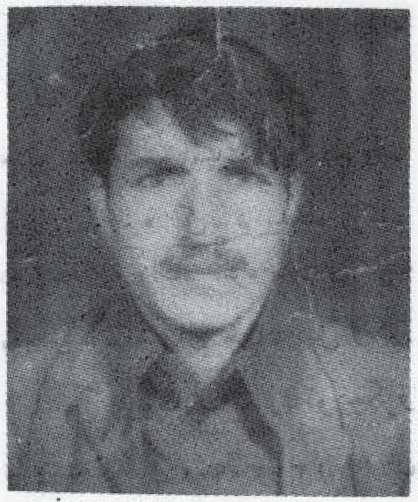

مامند دا جه خیل ؤ، د اسلام
د سپیڅلی لاری ډیر تکړه او پیاده
وړی مجاهد ؤ د خپل جهاد په
جریان کی ملحد رژیم ته زیات
زیانو نه واړول. بالاخره په یوه
مخامخ نښته کی د شهادت لوړی
هیلی ته ورسید:
انا لله و انا الیه راجعون.

ګل خسرو شهید: د ابو الحسن
زوی د ننګرهار ولایت د روداتو
ولسوالی د کوټ د ځانخیلو د
کلی او سیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهد ؤ. خپل لومړنۍ تحصیلات
یې د کوټ او غنی خیلو په
منځنیو ښوونځیوکی سر ته و رسول

په ۱۳۵۸ هـ ش کال یې د ملحد
رژیم پر ضد خپله اتلواله مبارزه
پیل کړه. د خپل جهاد په جریان
کی ملحد رژیم ته زیات زیانو نه
واړول، بالاخره په ۱۳۶۳ هـ ش
کال د جوزا د میاشتی په شلمه
نیټه د شهادت لوړی هیلی ته
ورسید. انا لله و انا الیه راجعون.

محمد اصیل شهید د بازوان
زوی د ننګرهار ولایت د کامی
ولسوالی د دادکلی او سیدونکی
ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ.
د خپل جهاد په جریان کی ملحد
رژیم ته زیات زیانو نه واړول
بالاخره د ۱۳۶۳ هـ ش کال
د لیندی په میاشت کی د شهادت
لوړی هیلی ته ورسید.
انا لله و انا الیه راجعون.

- مامور خان شهید د محمد
اکبر زوی د پکتیا ولایت د
پټان ولسوالی د ډنډ کلی
او سیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهدو د خپل جهاد په جریان

کې ملحدرژیم ته زیات زیانونه واړول ډیر ملحدان یې د دوزخ ابدي کندې ته ولیږل . د خپل شجاعت او متانت له کبله یې د هاوان د استعمال وظیفه په غاړه درلوده بالاخره په ۱۷ - ۸ - ۱۳۶۳ هش نیټه په یوه مخامخ نښته کې د شهادت لوړې هیلې ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

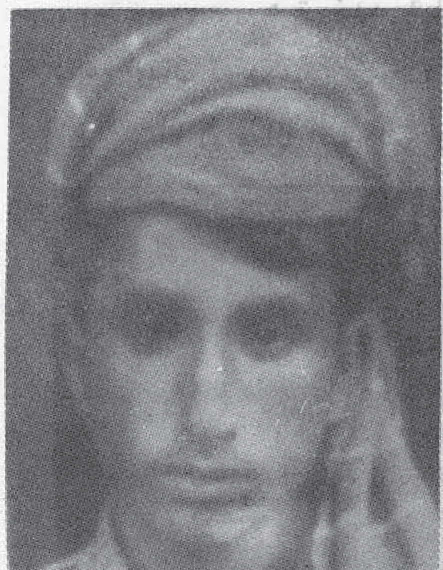

جمعه نور شهید : د خداینور زوی د اسلام د لارې پیاوړی او زړور مجاهدؤ د خپل جهاد په جریان کې ملحد رژیم ته زیات

زیانونه واړول بالاخره په یوه مخامخ نښته کې په ۲۰-۵-۱۳۶۳ هـ ش نیټه د شهادت اخرې پړی ور په برخه شو .

انا لله و انا الیه راجعون

حضرت ولی شهید : د ملنګ خان زوی د موسی خیلو منګو او سیدونکی یا احساسه او زړور مجاهدؤ ، د خپل جهاد پـه جریان کې ملحد رژیم تـه زیات زیانونـه واړول بالاخره لـه دښمن سره په یوه مخامخ نښته کې پـه ۳۰-۵-۱۳۶۳ هـ ش نیټه د شهادت لوړې هیلې ته ورسید .

انا لله و انا الیه راجعون

دین محمد شهید د آدم خان زوی د وردګو ولایت د نرخ ولسوالۍ د داد خیل د معصوم خیلو په کلي په ۱۳۴۳ هـ ش کال وزیږید ۱۶ کلن ؤ چې د ملحدانو پر ضد یې په مقدس وسله

وال جهاد پیل وکړ . له ډیرو جګړو وروسته بالاخره په ٦-٥-۱۳۶۳ هـ ش نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

. نبی ګل شهید د غلام خان زوی په ۱۳٤۱ هش کال د خوست دلټه سرې کلي په یوه دینداره کورنۍ کې زیږیدلی ؤ، تر یوولسم ټولګي یې زده کړه کړې وه خو د ملحدرژیم په منځ ته راتلو سره یې نیمګړې پریښوه او دملحد دښمن پر خلاف یې

په‌مقدس جهاد پیل وکړ، له ډیرو
جګړو وروسته په ۲۰ - ۲ -
۱۳۶۳ هش نیټه ده شهادت
لوړ مقام ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

اختر جان شهید د زرین
خان د زوی پکتیا د منګو
اوسیدونکی ډیر تکړه اوزړور مجاهدؤ
د کفر پر ضدله زیاتو جګړو
وروسته په ۱۳۶۳ د دښن کال پر
خلاف په جګړه کی دشهادت لوړی
درجی ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

شاولی شهید د عبدالودود
زوی د لغمان ولایت د سه صدی
د پهلوان بابا د کلی او سیدونکی
ډیر تکړه او زړور مجاهدؤ ،
دخپل جهاد په جریان کی ملحدانو
ته زیات زیانونه واړول د کفر
او الحاد پر ضد له زیاتو جګړو
وروسته په ۲۱-۹ - ۱۳۶۳ هش
نیټه د شهادت لوړی هیلی ته
ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

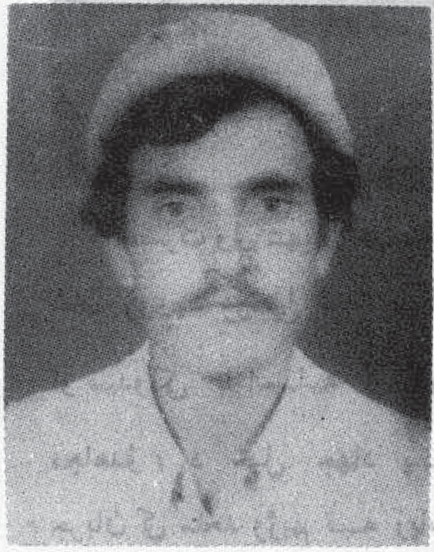

مولا جان شهید : د خان
بت خان زوی د صبریو علاقداری
او سیدونکی ډیر زړور او په
اسلام مین زلمی و . د کفر او
الحاد پر ضدله زیاتو جګړو
وروسته په ۲۰-۲-۱۳۶۳ هش
نیټه د شهادت پر لوړه هیله
بریالی شو. اناالله و انا الیه راجعون

ـ پادشاه خان شهید : د محمود
خان زوی د پکتیا د موسی خیلو
د منګو او سیدونکی ډیر تکړه
او زړور مجاهدو د خپل ژوندانه

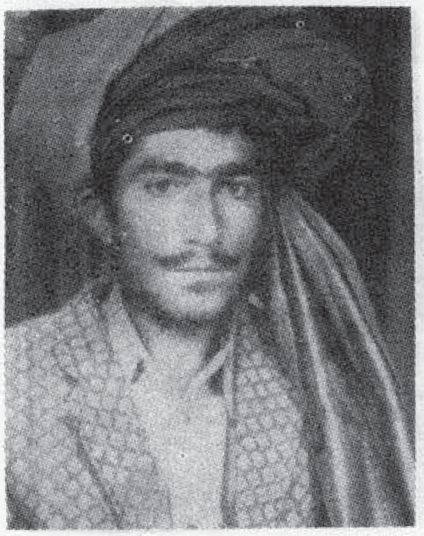

ریښتنی ارمان (د خدای (ج)
د لیاری شهادت) د ملحد رژیم
په راتګ سره یې د همدی عزم
د تر سره کولو لپاره په مقدس
جهاد پیل وکړ ډیر ملحدان یې
د دوزخ ابدی کندی ته ولیږل
بالاخره دی هم له دښمن سره په
یوه مخامخ نښته کی په
۱۰-۱۰-۱۳۶۲ هش نیټه خپل
د غه ارمان ته ورسید .
انا لله و انا الیه راجعون

ـ حاجی محمد ګل شهید د
مرحوم حاجی زر ګل زوی د
خوست دلوبی ولسوالی د اسمعیل

خیلو او سیدونکی ډیر تکړه او
زړور مجاهدؤ، د تره‌کی دملحدرژیم
په منځ ته راتلو سره یې په مقدس
وسله وال‌جهادپیل وکړ. د سیمی‌په
ټولو سوبوکی له خپلو مجاهدو
ورونوسره فعال ونډه‌وال و، تردی
چې په یوه جګړه‌کی یې‌له نورو
زخمونو سره سترګه. هم له کاره
ولویده بالاخره له دښمن سره
په یوه مخامخ نښته‌کی د شهادت
لوړی هیلی ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون

میربت خان شهید: د
حمیدالله خان زوی د پکتیا ولایت
د ځاځی میدان ولسوالی
اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهدؤ د خپل جهاد په جریان
کی ملحد رژیم ته زیات زیانونه
واړول بالاخره په ۱۳۶۳ هـ ش
کال د ملحد دښمن سره په یوه
مخامخ نښته کی د شهادت لوړی
هیلی ته ورسید.
انا لله و انا الیه راجعون

عبدالله شهید د حاجی
سید جان زوی دوردګو ولایت
د نرخ په ولسوالی کی په ۱۳۴۵
هش کال و زیږید د خپل عمر په
پنځلس کلنی کی په مقدس وسله
وال جهاد پیل وکړ. د خپل
جهاد په جریان کی ډیر ملحدان د
دزوخ ابدی کندی ته واستول
بالاخره په ۱۰-۶-۱۳۶۳ نیټه
په یوه مخامخ نښته‌کی د شهادت
پر لوړه هیله بریالی شو.
انا لله وانا الیه راجعون

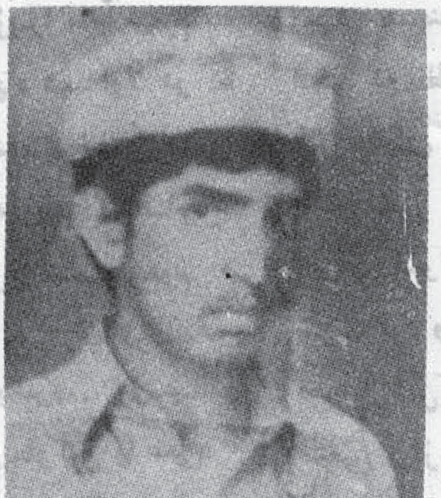

مرزا خان شهیدد علی خان
زوی د پکتیا ولایت د سیدکرم

د ولسوالی او سیدونکی ډیر تکړه
او زړور مجاهدؤ. د خپل جهاد
په جریان کی ملحدرژیم ته زیات
زیانونه واړول وروسته‌له ډیر
جګړو په ۱۰ - ۷ - ۱۳۶۳
نیټه له دښمن سره په یوه مخامخ
نښته کی د شهادت لوړی هیلی
ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون

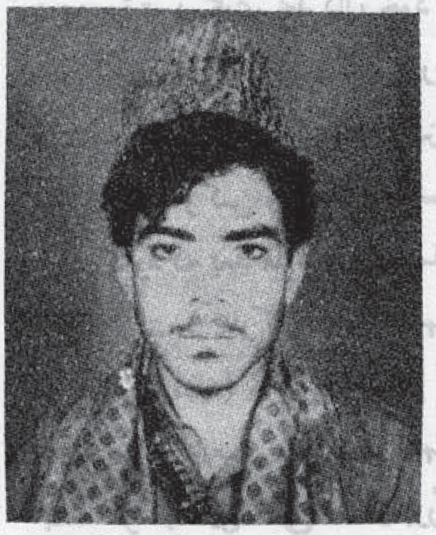

نسیم گل «فریادی» شهید د
حاجی جمعه گل خان زوی د
پکتیا ولایت د زرمت ولسوالی د
دموزاپو دګنډید کلی او سیدونکی
مخلص مجاهد او په اسلام مین
شاه زلمیؤ، په څوارلس کلنی یې
د کفر.او الحاد پرضد وسله وال
جهاد پیل کړ، د دښمن پر خلاف
له زیاتو جګړو وروسته په ۲۶ -
۳ - ۱۳۶۳ هش نیټه په یوه
مخامخ جګړه کی د شهادت لوړ
مقام ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون

نوشتهٔ : فدا محمد فایز

شکست تاریخی وفکری مارکسیزم

مارکس در سال ۱۸۱۸م در یکی از خانواده های یهودی پروس المان چشم به جهان کشود . هنگام جوانی او مصادف بود با تحولات سریع صنعتی بناء درین وقت بی کاری بحد کمال خود رسیده بود . احزاب مختلف آن وقت بغرض بدست آوردن حقوق کارگران ائتلاف نمودند که از جمله حزب عدالت خواهان به کمک مارکس و انگلس در سال ۱۸٤۸ اعلامیه صادر نمود که بعد ها عنوان مانفست کمونست را بخود گرفت . مارکس بعداً مشهور ترین اثر خود کاپیتال (سرمایه) را برشته تحریر آورد . او با دوستش انگلس یکجا شعار «کارگران جهان متحد شوید» را بلند کرد به این معنی که او بزرگترین حامی کارگران است و میخواهد روزی فرا رسد که کارگران بمقام آقائی جهان برسند (!) در حالیکه این همه آرزوهای مارکس و همی بیش نبود و شعارهای مارکس عبارت بود از کلمات جذاب ولی میانتهی ،زیرا بعداً دیدیم مارکسیزم که بعداً بنام کمونیزم یاد شد اولاً در جامعه عملی نیست و اگر عملی همه شود سخت بزیان جامعه تمام میشود . چنانچه زمانیکه روسها نظام تزاری را از بین بردند و بجای آن نظام موهوم کمونیزم را اعلان نمودند این شعار را زمزمه کردند که هرکس به اندازه کارش مزد بگیرد . روسها بدینگونه میخواستند عدالت اجتماعی مارکس را عملی کنند و طبقات را از بین برند ولی دیدند که عملی نمودن این شعار طبقات را از بین نبرد بلکه به آن شدت بخشید . بناء یک قدم به عقب برگشتند وبجای کمونیزم سوسیالیزم را اعلام داشتند که در آن افراد را تاحدی حق ملکیت فردی حاصل باشد و همچنان عوض شعار پیشین شان ، شعار «کار به اندازهٔ قدرت و مزد به اندازه ضرورت» را عملی نمودن گرفتند .

مارکس از همان ابتداء در نظرات خود مرتکب اشتباهات زیادی شد و آنچنان که وضع جوامع را پیش بینی میکرد درست برعکس آن نتیجه داد بحیث مثال ؛ مارکس و انگلس مرکز انقلابات کارگری را در اروپا پیش بینی نمود که مرکز آن انگلستان فرانسه و المان خواهد بود . و در آنزمان چون سیستم سرمایه داری در انگلستان بحدکمال رسیده بود بناء مارکس طبق ادوار تاریخی از دیدگاه خودش اولین کانون نظام کمونستی را انگلستان خواند ولی می بینیم که اینک بعد از یک قرن از در گذشت مارکس هنوز هم انگلستان یک کشور سرمایه داری است . همچنان روسیه که ادعا دارد اولین کشوری است که نظام کمونستی در آن پیاده شده است هنوز بقایای فیودالی آن خاتمه نیافته و هنوز عنوان یک کشور سرمایه داری را بخود نگرفته بود که کابوس کمونیزم گلواش را خفه ساخت . به همین منوال بود وضع جامعه چین . روی همرفته برخلاف نظر مارکس که میگفت انقلاب کمونستی در شهرهای صنعتی و از طرف کارگران براه خواهد افتاد . در انقلاب کمونستی چین ۷۰ فیصد آن دهقانان روستایی بودند و از نقاطی که انقلاب چین براه افتاد عقب افتاده ترین نقاط کشور چین محسوب میشد ، در کیوبا

نیــز عده یی از روشنفکران به همکاری عده یی از زارعین از کوههای سیرامائستر Sierra Maestra دست بشورش زدند که کار شان به انقلاب سوسیالستی انجامید و طبقه کارگر به عقیدهٔ مارکس رهبران انقلاب کمونستی است در راه پیروزی سوسیالیزم حتی سدهایی ایجاد کردند.

مارکسیزم در مدت یک قرن که از عمرش میگذرد، نتوانست طبق برنامهٔ اقتصادی و دیــد مادی خود جامعهٔ بی طبقه بسازد و اینکه قبل از کمونیزم، سوسیالیزم را بحیث مرحلهٔ نخستین و مقدمه کمونیزم اعلام داشتند خود دلیل عمده شکست مارکسیزم است. در کشور روس شست سال است که مارکسیزم طبق ادعای شان حکومت میکند ولی درین مدت قدمی هم از سوسیالیزم بسوی کمونیزم برداشته نشد. آیا بدون ناکامی برنامه‌های مارکسیزم دیگر چه مانعی وجود دارد؟

انقلاب سوسیالستی اجـرا شده؛ قـدرت بدست کمونستهاست و در راه رسیدن بهدف شان چه وحشتهای را که مرتکب نمیشوند و احترام بمقام انسان را هم در آن می بیند که انسان محبوس شود زجر و شکنجه ببینند، توهین و تحقیر شود و بالآخره در زیـر ساتور کمونستها جان بدهـد. پس چـرا کمونیزم عملی نیست؟

جواب همین است که مارکسیزم ایدلوژی جامعه ساز نیست. و یکسره مخالف سرشت انسانی است. از همین جاست که حتی حکومتهای ممالک کمونستی بعد از آنکه نتایج تلخ و ناگوار مارکسیزم را چشیدند آنـرا مورد انتقاد قرار دادنـد. انحراف حکومت چکوسلواکی در زمان دو بچک، سرپیچی مجارستان و ملت لهستان از مثالهـای بارز آن است و اینک درین تازه‌گی کشور چین که بعد از روسیه بزرگترین کشور سوسیالستی است و از نگاه نفوس در درجـه اول واقع است بیش از همـه مارکسیزم و لیننزم را بباد مسخره گرفت.

روزنـامه خلق ارگان حـزب کمونست چین بتاریخ ۸ دسمبر سال (۱۹۸٤ع) درصفحهٔ اول خود مضمون مفصلی را راجع بـه مارکسیزم بنشر سپرد و بخط درشت، نوشت که:

«تعدیلات مارکسستی قـدیمی شده انـد و بـه درد چین که میخواهد عقب ماندگیهای خود را جبران کند نمیخورد».

و همچنان نوشت که:

«مارکس (۱۰۱) سال قبل در گذشت و برخی از نظر اتش با شرایط امروزه تناسبی ندارد».

و از همه مهمتر اینکه:

«مارکس و انگلس و لینن با بسیاری از مسایل برخـورد نکرده بنـاء ما نمیتوانیم بـرای حل مسایل روزمره به آثـار مارکس ولینن متکی باشیم. برخی از تیوریهای مارکس و لینن سیر مثبت تاریخ را کند میکند».

نوزاد مارکسیزم هنوز در ایام طفولیت بسر میبرد که در دادگاه تاریخ و اندیشهٔ انسانی محکوم شد و اینک از طرف کشورهای سوسیالستی که گول آنرا خورده بودند نیز بالنوبه محکوم شده مورد نکوهش قـرار میگیرد و اِنْ شَاءَ اللّٰه قریب است که نـام مارکسیزم و کمونیزم و سوسیالیزم از صفحات تاریخ شسته شود.

نوت: در نوشتن این مقاله از کتابهای ازبردگی روم قدیم تا مارکسیزم اثرعلی حجتی کرمانی و مقدمهٔ کتاب نظري بـه اردگاه کمونیـزم بقلم سید محمد سقفی استفاده شده است.

امان الله «نصرت»

ای زما گرانه هیواده

ته زما د مینی کوربی تا به ساتم له اغیاره
ای زما گرانه هیواده د دښمن د سترگو خاره
ته جونګړه د غازیانو او مؤمنو پرگنو یې
ته سنگر د خدای پرستو حق پرستو ولسو یې
ته کوډی د ننگیالو یې ته محل د شنو زمرو یې
تا به ساتو په سرووینو د غلیم له هر گذاره
ای زما گرانه هیواده د دښمن د سترگو خاره
ستا په د نگو د نگو غروکی ننگیالی سربازان اوسی
ستا په ترو سردرو کی سرنه تیر مؤمنان اوسی
په اسلام باندی مین دی ستا په غیږکی غازیان اوسی
د ایمان په جذبه مست دی په غلیم دانگی بی واره
ای زما گرانه هیواده د دښمن د سترگو خاره
ستا بچی به خپل سرونه ستا په لاره کی قربان کړی
ستا د پت او د عزت شمله به لوړه په جهان کړی
چه څوک تالره بدگوری را نسکور به پری آسمان کړی
قربانی ټل د سرونو ورکوی ټول ستا لپاره
ای زما گرانه هیواده د دښمن د سترگو خاره
تا به ساتی پـه سرووینو د کفـارو له تاراکه
دښمنان به ستا په خاوره قدم کیښږدی نا پاکه
ستا لمنه به وی پاکه د نړی له هر ښکیلاکه
ټل به ښا د ټل به ازادیی د «نصرت» د زړه قلاره

ک ـ ل

سبا کیږی کله ؟

تپی تیاری د نهیلی به رڼا کیږی کله؟
دغه د هجر توره شپه به سبا کیږی کله ؟
څمونږ دژوند ځلانده لمر به د کوم خوارا خیژی
د پاکی خاوری دښمنان به تبا کیږی کله؟
د زمانی څرخ مو د هیلوماتی ړنگی کړلی
د امیدونو دا غوټی موږا کیږی کله ؟
داچی معصومه انسانانئی کړل ټول تیت اوپرک
دا سره بلا به موله سترگو پنا کیږی کله ؟
دا چی د خلکو په عفت باندی نن لوبی کوی
د ابی ناموسه انسانان به رسوا کیږی کله ؟
تنکی گلان شو ظالمانو په لاس ترمی ترمی
دا ښکلی بڼ به له زاغانو صفا کیږی کله ؟
د تصور په تال کی ناست یمه خوبونه گورم
خیال او خوبونه به څمونږه ریښتیا کیږی که؟
ای کاف لامه که خدای کاندی دا به ټولی وشی خو :
د ار اته وایه چه یاران به پخلا کیږی کله ؟

ن. محمدپور

ويني مورويني ربه

تیکه داران دامن (!)
ته ئې ظلمونه گوری،
پلرنی مینه را ته ،
جوړ زندانونه گوری ،
په هدیرو بدل شول ،
ته مو کورونه گوری ،
زمونږ دوینو تږی ،
ته ئې ټانکونه گوری ،
چې رحم نه پیژنی ،
ته سره پوځونه گوری ،
دا د اغیار رويباران ،
«تبا» (!) باندونه گوری
چې قتل عام کوی ،
د آرامی (!) په نوم ،
چې ښکیلول غواړی ،
د ازادی (!) په نوم ،
د مرگ عصری وسایل ،
د ملگری په نوم
لیښتی د وینو گوره ،

د بدامنی په نوم ،
پرگنی اوړی په اور ،
د خپلوا کی په نوم ،
ويني مورويني ربه !
د قربانی په نوم ،
خاونده مه ئې پریږده ،
چې گمراهان ډیروی ،
د ځمکی مخ تری پاک کړه ،
چې کافران زیږوی ،
دغه په چا و شول ؟
په چالا کیږی؟
هغه ولس چې اتلان روزی ،
چې استعمار لړزوی ،
انقلابی ځوا کونه ،
چې اوښتون جوړوی ،
دغه خپلواک تېرنن ،--
پیا حماسی زیږوی ،
پدی ولس روا دی ،
د خپل پر دی له خوا ،
چاپې هډوکی ور ایزی ایزی کړل،

ځوک ئې تراوسه په نفاق ځوروی
نن په شعارکی وحدت ،
په ډیر سمون و ینمه ،
خود عمل ډکر کی
چې څه بیلتون و ینمه ،
دا دیو والی عنوان ،
د بل مضمون و ینمه ،
دغه جونگړه می نن ،
زه وژلتون و ینمه ،
د پردی شاته کارکړی ،
دښمن ملعون و ینمه ،
ترڅوچې چوپ کړی زموږ
دا د خلاصون غوښتنه
لو !
ای د تقوی او دیانت تولگیه !
ای د قرآن او شریعت تولگیه !
دا د تفریق اخلاص من ،
را ځی تنها چې پریږ د و !
د دی وطن سوداگر ،
رسوا بدنام چې پریږ دو
بدنام رسوا چې پریږ دو !

* * *

نشانه ها و ملاکهای شخصیت در اسلام

«فروتگر»

نشانه هاو ملاکهای شخصیت در اسلام

۲ - رضای نفسی و اطمینان قلبی

ـ بدون تردید نتیجه بیکه بر شناخت «حق» و ثبات برآن مرتب میگردد ، این است که مسلمان بردولت اطمینان نفسی و رضای قلبی دست یافته قصدی ندارد که در فضای ترور و اختناق روحی و روانی دست و پازده و به حیرت فکری و ضیاع همه چیز ، چون جوامع غربی که امروز در گیرهمین بحبوحه هستند ، گرفتار گردد، او میداند که این همه نا بسا ـ مانیهای جوامع «جاهلی» محصول انحراف آنها از نهج و شریعت خدا (ج) است ؛ قرآن کریم این واقعیت را چنین باز تاب میدهد : «و من اعرض عن ذکری فان له معیشة ضنکا و نحشره یوم ـ القیامة اعمی .»

ترجمه : وکیسکه از شریعت من (دین من و قرآن من) رو گشتاند ، پس همانا او را (در دنیا) زنده گی تنگ (و اختناق آوری) است و او را در روز قیامت کور حشر میکنیم .

و همانا مردم بجز انتخاب «نهج» و «شریعت» خدا (ج) در حیات اختناق آوری بسر میبرند ؛ به جان و دل احساس شقاوت و بد بختی میکنند(مطمئن هستند که بعد از مرگ زنده‌گی نیست و جسدیکه زیر آسیاب طبیعت خورد و ریزه و دل شد ـ باز بحال خود نمیاید ، و اینها از این قاعده کلی مستثنی شده نمیتوانند ، و از طرفی عمر انسان کوتاه و فانی است، اگر به هر تجاوز ، گناه ، جرم و معصیتی دست میزنند، بازهم غرایزبی مهار شان قانع نمی شود و در لجنزار و حشت ، فرو میروند که فرو میروند !

آزو حرص جهانگیری ، تشکیل امپراطوریها ، بوجود آمدن «فاشیزم» و «کمونیزم» و«کپیتا لیزم» و در عصارهٔ این همه ایزمها تجمع و بروز «سادیزم» مثال روشن و زندهٔ این ادعای ما است ؛ جهان امروز شاهد است و دنیای دیروز شاهد بود که فتنه جویان فاقد ایمان و مخالف از «نهج» الله (ج) چه جنگ افروزیهای که‌نکردند و چه افراد و ملتهاییکه لقمه وار بحلقوم «آز و حرص» شان فرو نبردند ، با آنهمه تلاشهاییکه برای اشباع غرایز بی مهارشان بکار بستند ـ قانع نشده ، آتوم را که باید در جهت تعمیر زنده گی انسانی از آن استفاده بعمل میآمد برای نابودی بشر توجیه نموده «بمبی» از آن ساختند که عند الاستعمال جهانیان را چنان قلع و قمع کند که دیگر آرزوی روییدن آنهابشکل انسانهای سالم محال باشد .

این گم گشتگان راه ضلالت و حرص ـ برای اینکه پاسخ خوبی به «خواهشات شان» تهیه کرده باشند ؛ آتوم را وسیله قدم‌دوم کارشان پنداشته‌دست به اختراع بمب «هاید روژنی» زدند تا از یکطرف

انسانها را نا بود کرده باشند و از طرفی هم بر تمدن چندین قرنه بشریت زانو زده آن را از آن خودکنند. چه از خاصیتهای بمب هاید روژنی است که ذیروح را هلاک میکند و با تخریب منازل و شهرها و. . . سروکار ندارد؛ چه تصور میکنید که این وحشیان بی فرهنگ که واقعاً فرهنگ انسانی ندارند و در قاموس فرهنگ وحشت شان بجز آدمکشی و هستی ربایی و جهان بلعیدن جای ندارد ، این همه تلاشهایی را که در جهت انکشاف ساینس وتکنو لوژی بهراه انداخته اند ـ برای عمران و آبادی جهان و جهانیان خواهد بود ـ؟ تحقیقاتیکه طی سفر های فضائی سرو صورت میدهند بمنظور رفاه و آرامش عالم انسان خواهد بود ؟ هرگز ! اینها بصورت قطع در نظر دارند که روزی بشریت مستضعف را از آسمان و سیاره ها زیر رگبار گلوله ها و بمبهای خانمانسوز شان قرار داده در جغرافیای فضائی نیز سنگر های مستحکمی برای«خودپاییدن و دیگران نبودن» بسازند .

داستان وحشت انگیز ـ وحشیان «کپیتالیزم و کمونیزم و فاشیزم» را به تسلسل مطالعه کنید که بالنتیجه به چه منجر میشود اذعان بایدنمود که همهٔ شان باتمام ساز و برگ و کروفر و زرق و برق زنده گی شان و هنگامه آراییهای جنگ گرم و سرد شان مضطرب خواهند بود و بسوی یک انجام نا پیدا نا پدید شده با جهانی از حسرت جان خواهند داد ، و همین است تفسیر آیهٔ «ومن اعرض عن ذکری . . . . .» !

میبینید که با اینهمه نابسانیها و درگیری درشقاوت، طلب راحت میکنند! و نمیدانند که دردهای بیپایان زنده گی شان را به چیزی تداوی میکنند که او خود مرض است ، درد است ورنج است ؛ مرض در مرض شان کثرت آورده ، پس از کدام راه شفای

ایشان ممکن خواهد بود، مرض میتواند مرض دیگر را زایل کند ؟

و اما مسلمان در همین دنیای پر ازدحام و درد سر ها و آزها و رنجها و در همین‌جوامع شرکزده و افسار گسیخته و سرکش اطمینان و خاطر جمعی میبابد و به کمال وا رستگی از طاغوت ولواحق آن به خدا (ج) وابستگی نشان میدهد ، تهنیت نفسی یافته از گرانی های بی حد و حصر خواهشات نفسانی آزاد گردیده سعادت و کمال روح و یقین پیروزی کامل نصیبش میشود . و بر عکس کسانیکه از اسلام رو میگردانند ، آنها یقیناً اسلام را نمیشناسند ، نمیدانند که پروردگار و خدای شان کیست ؟ برای چه پیدا شده اند ؟ و خلقت این کاینات روی کدام هدفی استوار است؟ و بکدام سو رجوع خواهند کرد ؟ ـ این یک سلسله سوالاتی اند که پویندگان راه ضلالت را هنوز در اشتباه میاندازد و به اوج ـ گیری و پیچیدگی اشتباهات شان تسریع میبخشد ـ آنها به این سوالها جواب های کافی بی ارائه داشته نمیتوانند و هر جوابیکه در ذهن شان خطور میکند آنرا نفی نموده از قبول آن ابا میورزند و «نفس» شان که در مرض نفاق دست و پامیزند

و در گیر با شک و تردد بی‌پایان است در جواب هیچ سوألی با ایشان بموافقه نمی رسد و طبق‌سنت قدیم نفاق و کفر وشرک و الحاد ، عرصهٔ زنده‌گی را کوتاه میبینند و حاصل عمر شان واعمال شان‌وکرده ـ های شان را هیچ ؛ بناء باز هم در اعراض فانی فرو میرولند و پیروزی شان را در آن جستجو می کنند ، نمیدانند که گرسنگی و تشنگی و تپش روح از برای آن است که به پرور دگار و خالقش پیوندد و به او (تعالی) توجه کند ـ از حکمت بالغهٔ او (تعالی) خبر شود ، و این امر را اعمال فاسد و افکار گندیده و مشتت که محصول شقاوت و بدبختی انسانهای کافر است ـ نمیتواند بسر رساند ؛خصوصیت توجه به خدا (ج) از خصوصیتهایی است که مؤمنان هنگام پراگنده‌گی و اوقات دیگر ازآن استمداد جسته و بدینو سیله در همین دنیای پر سرو صدا ! به ذکر خدا (ج) و عمل به احکام آسمانی «مطمئن» زیست میکنند؛ خداوند (ج)می فرماید:«الا بذکر الله تطمئن القلوب.»

ترجمه: آگاه باشید که همانا دلها به ذکر خدا (ج) مطمئن میشوند؛ (دست یافتن به تمدنهای فقط چشمگیر نمیتواند به انسان سکون بخشدوکسانیکه در کفر و ضلالت و سرگردانی عقیدتی شان اصرار میورزند ، قرآن عزیز سرنوشت ایشان را چنین تعیین میکند :

«کلا بل ران علی قلوبهم ماکانوایکسبون .»

ترجمه : خیر این طورنیست ؛ بلکه بر دلهای ایشان «مهر» (عدم شناخت حقایق) است نسبت به آنچه که میکنند! (کرده های شان خود دلالت براین میکند که اینها از جهت ختم قلوب هدایت پذیر نیستند .)

و آن چیزیکه سبب حیرت، اضطراب ، پریشانی و سر در گمی افراد کافر میشود؛ گر سنگیهای زنده‌گی و دشواریهای آن است ـ ولی کافر بد اندیش درک نمیکند که فلسفهٔ حیات بشر برای آزمون بشر بر دشواریها و آسانیها استوار میباشد و این هم یکی از خاصیت جبلی حیات است که هیچ گره و مشکلی بدون تحمل شد اید و مشکلات کشوده نمیشود ؛ خداوند (ج)می فرماید : «لقد خلقنا الانسان فی کبد .)

ترجمه : همانا بدون تردید ، انسان را در مشکلات آفریدیم، (در زنده گی اش همیشه بامشکلات مواجه است و هیچگاه نمیتواند بدون تحمل دشواریها به کعبهٔ مقصود برسد .) ـ ملاک تعین کننده ، فیصله کن و کافی تفکیک افراد مؤمن از دیگران همین «کبد» است که خداوند(ج) در آیتی بما خاطر نشان میسازد که روی همین «کبد» امر «الذی خلق الموت والحیات لیبلوکم ایکم احسن عملا.» (۱) مرتب میگردد .

در جای دیگر میفرماید : «و نبلوکم با لشر والخیر فتنة .»

ترجمه : و شما را برای (انجام امتحانی) به شرو خیر میازماییم .

* ۱ـ ترجمه : ذاتیکه مرگ و زندگی (خوشی و خفگان وهمهٔ اضداد جهان) را افریده تا شما را در بوتهٔ آزمون بگذارد که کدام یک از شما به انجام عمل صالح دست میبازد .

کسانیکه از سنت خداوندی غافل بوده و پرده های ضخیم پرستش مادیات و در مجموع طاغوت بین حقایق و چشمان شان حائل شده است به سرو حکمت این آزمون نمیدانند ؛ رویهمرفته تاب، مقاومت را در خوشی و خفگان از دست داده - قرار را از دست میدهند، نعمت ایشان را سرکش میکند و مصیبت دستپاچه ! خداوندقدوس می فرماید : «کلاان الانسـان لیطغی أن رآه استغنی .»

ترجمه : این طور نیست؛ همانا انسان بصورت حتم سرکشی میکند هنگامیکه استغنا (رفاه و آسایش) را دید.

در جای دیگرمی فرماید:«ان الانسان خلق هلوعا اذامسه الشر جذوعا ، و اذامسه الخیر منوعا - الا المصلین الذین هم علی صلاتهم دائمون ؛ والذین فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم . . .»

ترجمه ؛ همانا انسان بی‌تاب و ناشیکبا خلق شده است (اگر به خـدا ایمـان نداشتـه باشد و از فرامینش سرباززند این بیتابی و ناشکیبایی بروی غالب میآید که رمز این حقیقت بعد تر در همین آیه توضیح میگـردد .) چون شری او را دامنگیر شود بی صبری میکنند ، (دست و پا میزنند ، وش و وای سر میدهد) و هنگامیکه خیری به او بر سد (ثروت پیدا بکند ، متمول شود و صاحب مال گردد، از ادای حقوق الله و حقوق‌العباد) منع میآرد ؛ بجز کسانیکه آنها در ادای نماز شان مداوست میکنند، و کسانیکه در اموال شان حق معلوم (و تعیین شده و مشخص) است برای سائل و محروم (از اعاشه وا باطهٔ زنده گی . . .)

کسانیکه در این آیه متبرکه از نا شکیبایان (هلوعان) مستثنی گردیده اند ، میدانند که نعمت و مصیبت ورسیدن آنها به انسان ، ابتلاء و امتحانی است ؛ بناء برخط واحدی ثابت میمانند که در آن‌جا اطمینان نفس و جمعیت خاطر و هدایت دلهای مؤمنان تضمین و مصؤن گردیده است .

از ویژه گیهای مؤمن است که در خوشیها شاکر و در مصیبتها صابر بوده ، لقمهٔ نان حلالی را که میخورد حمد خدا(ج) را بجا میآرد و جرعه آبی را که مینو شد ثنای خدا (ج) را میگوید و چون مصیبتی برایش برسد ، شکیبایی نموده و بسوی خدا (ج) التجاء میجوید ؛ در این باره مصطفی علیه الصلوة والسلام فرماید : تعجب است مرد مؤمن را که همهٔ کارهایش خیر است ، اگر خوشی برایش

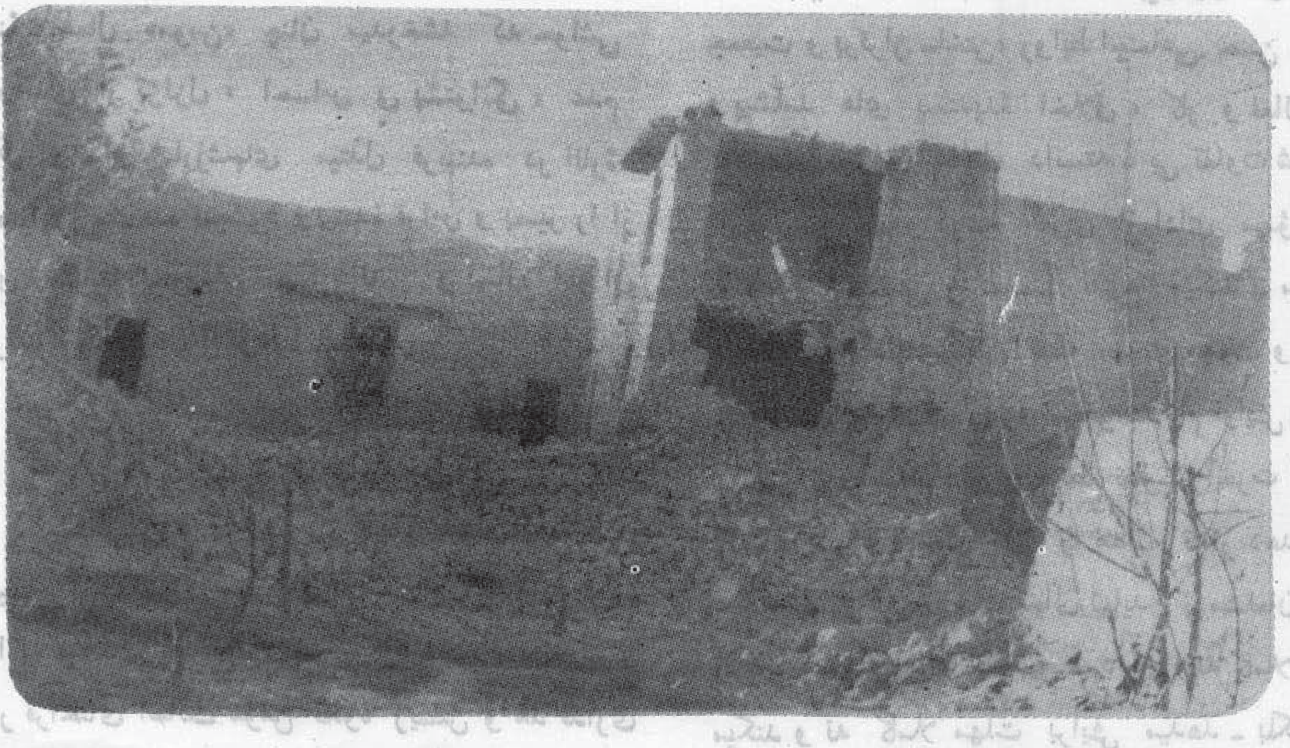

میسر میشود سپاس مینماید پس این سپاس برایش خیر است و چون ضرر و مصیبتی به وی برسد صبر میکند (که این صبر نیز) برایش خیر است ، این حقیقت را حضرت عمر فاروق (رض) چنین میفهماند: «الفقر والغنی مطیتان لا ابالی ایهمار کبت .»

ترجمه : فقر و غنی دو مرکب اند ؛ فرق نمیکند که هر یکی از آنها را سوار شوم .

و هم چنان صالحین میفهمانند که زنده‌گی آنها چگونه در نعمت و آسایش سپری میگردد ؟ :

در پاسخ این سوال یکی از آنها میگوید : «اگر اهل دنیا ، به نعمتیکه ما از آن مستفید میشویم آگاه میشدند ، حتما بر سرآن نعمت باشمشیر-های شان همرای ما مصاف میدادند و میجنگیدند!!!»

و همینطور یکی از مجاهدین ؛ در حالیکه دشمنانش باوی مکر میورزند ، د سیسه میچینند و توطیه میکنند طمطراقانه میگوید : «آنچه که بامن میکنند ، همانا اخراج و تبعیدمن از شهرم ، برایم «سیاحت» وزندانم «عبادت» ، و مرگم «شهادت است» ـ.»

این است رضای نفسی و اطمینان قلبی که در آیینهٔ اعمال «مومن» چنان میدرخشد که حواشی وزوائدی از تزلزل ، احساس بی پشتوانگی ، عدم توکل و سایر ارزشهای مبتذل فریبنده در انارهٔ مصفایش مشاهده نمیشود و بینندهٔ فراس و بصیر را از دور متوجه خویشتن میگرداند . و نسأل الله ان یوفقنا بهذالمؤفق الشردف .

٨ ـ شناخت غایهٔ زنده‌گی

مطلبی را که در این جا عنوان میکنیم ، مبحثی است که ما را بر اینکه؛ مسلمان غایهٔ زنده‌گی را به شناخت واضح درک میکند ، دلالت نموده و در فراخنای اصالت مؤمن نحوهٔ زیستن و هد فداری آن را خوبتر ترسیم مینماید .

چون مسلمان کسی نیست که زنده‌گی دنیا او را فریب دهد و قسمی در محبت منفی زنده‌گی منهمک شود که دنیا را مرجع همه امیدها و بر-آورده شدن آنها بداند ، برآن اطمینان داشته باشد و همه بود و نبودش را در محتوای زنده‌گی حیوائی خلاصه کند ؛ بناء مسلمان این راهم نمیپذیرد که یکسره از زنده‌گی دنیا علایقش را قطع کند ، به قلل کوه ها و دل دشتها پناه برد در انزوا از مردم مصروف عبادت خدا شود ؛ چه شریعت اسلام «رهبانیت» را از خودْ نمیداند . صاحب شریعت که هما نا حضرت پیامبر(ص) میباشد «رهبانیت» این امت را جهاد فی سبیل الله نشان داده است ـ و از این واقعیت نیز نمیتوان چشم پوشی کرد که جهاد تنها در برخور دهای مسلحانه با کفار خلاصه نمیشود ـ بلکه جهاد بمفهوم عام آن همهٔ آن تلاشهاییرا گویند که جهت نیل به رضای پروردگار باشد و اقامهٔ دین و اعلای کلمة الله . . میبینیم که جهاد در لقطه مقابل رهبانیت جهتگیری میکند ـ مسلمان را از صومعه بیرون میراند و عافیت و پیروزی او را در جمعیت و برقرار ساختن، روابط اجتماعی. حسن سلوک و پیشآمد های پسندیدهٔ اخلاق ، کار و فعالیت و و حصول رزق حلال دانسته ـ بی تفاوت شدن از امور خلق الله و گوشه گیری از ادای مسؤلیتهای فردی و اجتماعی را شدیداً تقبیح میکند ـ مسلمان میداند که دنیای فانی فقط معبری است و طریقی بسوی سرای آخرت، زینرو نمیخواهد تمام قوایش را فقط برای کسب منافع دنیوی با قطع نظر از آخرت توجیه کند ، دنیا و زنده‌گی دنیا را هدف قرار دهد و از دیگر فضایل انسانی شانه خالی نماید . . مسلمان علی-الرغم زغم کفار و ملحدین ، دنیا را نه کاملا ترک میکند و نه کاملا مهلت برایش میدهد ـ بلکه به

اعمار زنده‌گی دنیا مطابق به دساتیر الله (ج) و حکم او تعالی همت میگمارد . . رویش را به سوئی میگرداند که خدا (ج) برایش تعیین نموده است - دنیا را مزرعهٔ آخرت میداند ، به جسدش در دنیا میباید و در دنیا عمل میکند ولی قلبش به سوی آخرت مائل و شائق میباشد وغایهٔ حیاتش را در آنجا تصور میکند وهرگاه در انتخاب دنیا و آخرت مختار گردد بدون تردید با صرف جان و مالش در کمایی سرای آخرت دست و پامیزند و آن جهت را اختیار میکند .

مسلمان مانند کسانی نیست که دنیا را «عبادت و پرستش» نموده هدف دانش و غایهٔ کار و پیکار شان میدانند - از این گفته نباید چنین تعبیر شود که مسلمان دنیا را به شیطانهای انسانی ترک میگوید و با خوب و بدهیچکسی کار داشته نمیباشد؛ قرآن کریم دنیا و آخرت را قسمی تصویر میکند که کنه هر دورابه مسلمان توضیح نموده ، باوجود اینکه دنیا را نیز ارزش میدهد سرای آخرت را بر دنیا ترجیح داده - دنیا را مزرعه - زادچینی و راحله - گیری مسلمان میپندارد :«زین للناس حب الشهوات: من النساء والبنین ، والقناطیر المقنطرة من الذهب والفضة والخیل المسومة ، والانعام ، والحرث . ذلک متاع الحیوة الدنیا، والله عنده حسن المآب . قل أؤنبئکم بخیر من ذلکم ؟ للذین اتقوا عندربهم جنت تجری من تحتها الانهر ، خالدین فیها ؛ و ازواج مطهرة ورضو ان من الله والله بصیر بالعباد.»

(ال عمران : ١٤ - ١٥)

به این معنی که : «آراسته و مزین و دلکش شده است برای مردم دوستی خواهشات نفسانی از قبیل زنان و فرزندان و خزانه های متراکم و انباشته از طلا و نقره و اسپان خالدار و مواشی و زراعت ، این است بهرهٔ زندگانی دنیا ! (رونق بازار دنیا را همین چیز ها گرمتر و جالبتر جلوه میدهند و کسیکه در این دنیا زیست میکند ، چه مسلمان باشد و چه کافر به این چیز ها میل نشان میدهد و با وصف اینکه طوریکه اسلام روا پنداشته است مسلمان نیز از در مشروع میتواند با این چیز ها پیش آمد کند ولی) بنزد خدا(ج) از این چیزها کرده بهترنیز جایگاه نیکو موجود است. بگوای پیامبر (ص) آیا خبردهم شما را به چیزیکه نسبت به این ارزشها وقیم بهتر است ؟ متقیان را به نزد پروردگار جنتهایی است که زیر درختان آنها جویبارها در جریان است و جاویداند در آن خواهند زیست (و در آنجا همین متقیان را) زنان پاکیزه و حسین باشد و خوشنودی از خدا (ج) باشد و خدا (ج) برهمه اعمال بنده گانش بینا است .»

در آیه های متبرکه بیکه متن و ترجمهٔ آن از نظر تان گذشت ، دوسیما ود و تصویر پرداخته و پرداز شده است که خطوط مبهم و کمرنگ و سایه وار در آنها دیده نمیشود ، رسامی طوری دقیقانه و روشن صورت گرفته که به نظری میتوان دید که دنیا را آن مقامی است و آخرت را این عزتی ، و مسلمان با وصفیکه مطابق اصول شریعت از آن مقام استفاده برده میتواند از این عزتی نیز برخوردار است ؛ ولی آنانیکه دنیا را هدف نهایی زندهگی شان قرار داده اند از این همه گیری مستثنی هستند .

غایهٔ زندهگی مسلمان حصول «متاع» دنیانیست بلکه کمای سرای آخرت است و این هد فداری ، آنرا نمیرساند که مسلمان دنیا را ارزشی قایل نیست و از امتعه اش بدور میگریزد؛ بلکه مطلب همان است که قبلاً توضیح شد: (دنیا کشت آخرت است و آخرت را نسبت به دنیا مقام برتری است . هدف زندهگی مسلمان آخرت است و از متاع حلال زندهگی نیز بی نیاز شده نمیتواند .

در توضیح این معنی حضرت باری تعالی میفر - ماید : «قل من حرم زینة الله التی اخرج لعباده

والطیبات من الرزق . قل هی للذین امنوا فی الحیوة الدنیا خالصتا یوم القیمة، کذلک نفصل الایت لقـوم یعلمون .» (الاعراف : ۳۲)

ترجمه : «ای پیامبر (ص) بگو ! چه کسی زینت خدا (ج) را که برای بنده گانش پیدا کرده است حرام نمود ؟ و چه کسی رزق طیب و پاک وحلال را حرام کرده است ؟ بگو! در زنده‌گانی دنیا آن چیز های پاکی از لباسها و خور دنیها برای کسانی است که ایمان آورده اند (و) خالص و مختص شده است برای ایشان روز قیامت (در روز قیامت فقط مؤمنان از خوردینهای گـوا را و لبـاسهای فاخرحظ برده میتوانند نه کفار .)

استاد سید قطب شهید در تفسیر «فی ظلال القرآن»، جاییکه «با شناخت غایهٔ حیات تماس میگیرد در تفسیر آیـهٔ های «ومـا خـلقت الـجن والانس الا لیعبدون. ماارید منهم من رزق وما ارید أن یطعمون، ان الله هو الرزاق ذوالقـوة المتین .» مینویسد : هما نا این نص و جیز حقیقت بزرگ و روشنی از حقایق بـزرگ موجود و ثابتی را کـه بدون درک آن و یقین بر آن حیات بشر در روی زمین استقامت پیدا کرده نمیتواند ـ میرساند ، چه حیات فرد باشد یا جماعت و یا زنده‌گی انسانیت ، درهمه ادوار و اعصار ـ بدون ، عنصر عبادت به الله(ج) روبه زوال و نابودی میماند !

و هما نا این نص بلیغ ، بدون کم و کاست ، جوانب و زو ایای متعددی از معانی و مرامسهای را که همهٔ‌آنها زیر عنوان عبادت به الله(ج) تفسیرمیشوند وآن همه حقایقی را که راز معمای حیات به آن کشوده میشود وا نمود ساخته و بحیث سنگ تهدابیکه حیـات بشـر بـر آن استـوار میگـردد عـرض اندام میکند . . . . . و همـانا حقیقت عبادت در دو اصل مبهم و اساسی تمثیل میشود :

۱ ـ و آن استقرار عبودیت برای خدا (ج) در نفس بشری است ؛ به این معنی که : «استقرار و تمکین شعور براینکه این جابنده است و در مقابلش پروردگار ، بنده عبادت میکند و پروردگار ـ پرستش میشود ـ و مـا ورای ایـن حقیقت درغـایـه زنـده‌گی مسلمان چیزی دیگری گنجیده نمیتواند ـ و در این جا جز آن اعتبار و وضع وجود ندارد . و در عالم امکان «جز عابد و معبود» چیزی هم نیست؛ خدا(ج) یکی است و او را همه عبیدوبنده اند .

۲ ـ و آن توجه بسوی خدا(ج) است در تمام حرکاتیکه در ضمیر جوانه میزنند، و تمام حرکاتیکه در جوارح پدید میآیند ، و همهٔ حرکاتیکه در حیات نمودار میشوند و در نتیجه به این همه حرکات توجه خالصانه بخدا(ج) میباشد ـ که این توجه به ذات خود مجرد از همه جواذب زمینی میباشد . . . و به این ترتیب‌معنی عبادت‌خدا(ج) تحقق میابد و عمل‌مانند شعایر گردیده و شعایر مانند تعمیر و خلافت زمین و تعمیر زمین مانند جهاد فی سبیل الله، و جهاد فی ـ سبیل الله مانند صبر بر شداید و رضا بقدر خدا(ج) . . اینها همه و همه عبادت بوده و در هر پیچ و خم آن «شناخت غایـه زنـده‌گی مسلمـان» تـرسیم شده است . . . .

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء ولکن لا تشعرون

خونین کفنان راه حق

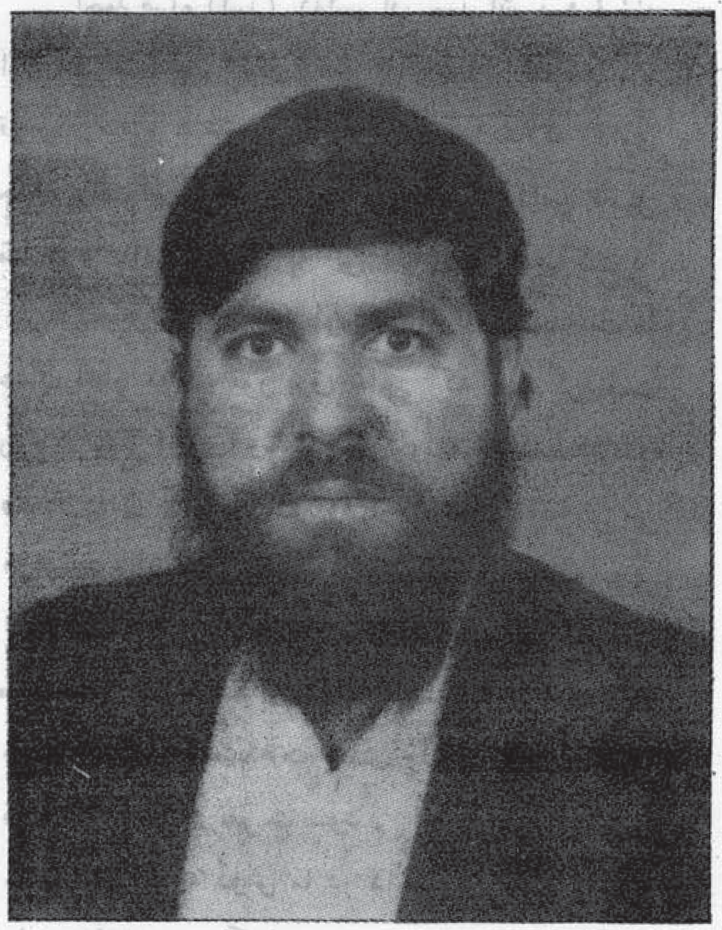

بنام خداوند یا رویا ورمستضعفان

بیوگرافی مختصر استاد احمد ضیاء (اسد) شهید

بسم الله الرحمن الرحیم

من المؤمنین رجال صدقوا ماعا هدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه ... و برخی از مؤمنان بزرگ مردانی هستند که به عهدی که با خدا بستند کاملا وفا کردند و برخی، منهم من ینتظر وما بدلوا تبدیلا ، احزاب ۲۳ به انتظار مقاومت سپری کرده هیچ عهد خود را تغیر ندادند.

ملت مسلمان افغانستان در جریان تقریباً هفت سال رویا روئی و مبارزه با غلامان حلقه بگوش و زنجیر بگردن استعمار جهانخوار شرق و اردوی وحشی و آدمخوار گرد سرخ با تقدیم هزاران جوان رشید ، برومند و شجاع مسلمان خود به قربانگاه توانسته است تا از یک طرف چهرهٔ خبیث و کریه‌المنظر نظام استبدادی کمونیزم را از زیر نقاب های فریبنده و مز خرف صلح و آزادی ، برابری و برادری و جامعه بدون طبقات نمایان سازد و از طرف دیگر کمات شکست نا پذیری و برگشت ناپذیری و قهرمانی فرعونیان و نمرودیان زمان را شکسته و از هم پا شد و به ملت های اسیر و در بند و محکوم راه ی نجات خویش را در دوستی باپیروان این فلسفه انسان دشمن و فلسفهٔ بی خدائی جستجو میکنند عملاً بفهماند که دراز کردن دست دوستی بسوی این خرس قطبی انسان نما به معنی قطع آن از شانه می باشد.

جوانان روشن ضمیر و پاک طینت این مرز و بوم در پهلوی اینکه در سنگر های گرم و خونین شهادت یکجا با نعره های کفر شکن و الحاد بر انداز الله اکبر مرمی های کافر کش خود را طرف دشمن فیر کرده اند قلم و زبان خود را نیز جهت افشای بیشتر چهرهٔ کثیف و ضد انسانی دشمن و رسانیدن آواز حق طلبانه ملت مظلوم خود به گوش

جهانیان به حرکت در آورده اند، از جمله‌این منادیان حق و مبارزین اندیشمند که در جریان زندگی خود باوجود بسا از مشکلات و ناملایمات توانست این فریضه و وجیبه ایمانی و اسلامی خویش را در ابعاد سه گانه، قلم ، بیان و شمشیر با کمال امانت داری و اخلاص موفقانه بسر رسانید یکی هم شهید احمد ضیاء (اسد) می باشد .

احمد ضیاء (اسد) که‌اسم آن حمد الله بود فرزند اسد الله خان ۳۳ سال قبل از امروز بتاریخ ۲۶ قوس ۱۳۳۰ ه ش در قریهٔ لشکری علاقه داری جلگه ولسوالی چک ولایت و ردک در دامن فامیل متدین و باایمان چشم به این دنیای پرآشوب کشود .

احمد ضیاء (اسد) طوریکه از نامش پیداست از همان آغاز تولد، نور برق خاصی که نوید گرعظمت روح ، نبوغ فکری و عشق سرشار به نجات مظلومان ونپچه دادن با ستمگران بود از چشمان زیبایش می درخشید ، او هنوز طفلی خورد سالی ۵ ساله بیش نبود که سیلی سخت و محکم یتیمی بر چهره معصومش نواخته شد تا باشد در مقابله با محرومیت ها و مشکلات بعدی زندگی روحیه‌استقامت و پایداری در او تقویت شود . ازین بعد پرورش و سر پرستی او به دوش ما در داغدارش گذاشته شد .

ما در عفیف و پاکدامن مومنه اش باوجود فقرو مسکنت بیش از حد بخاطر تربیهٔ اسلامی او کمر همت بست و در پهلوی اینکه جهت فراگرفتن علوم دینی شاگرد یکی از علمای محله بود در سال ۱۳۳۸ او را شامل مکتب ابتدائیهٔ جلگه نمود که درین جریان تانیم روز درس میخواند و بعد از نیم روز باچند رأس بزوگوسفندی که داشتند سر به صحرا ها و بیابان ها وکوها زده وروی صخره نی‌می نشست‌و سنت پیامبران را زنده میکرد .

او در سال ۱۳۴۵ دورهٔ ابتدائیه را در مکتب محمود هوتکی‌کابل بپایان رسانید و جهت ادامهٔ تعلیم شامل لیسهٔ حبیبیه کابل گردید اما به اثر هجوم مشکلات همه جانبه بخصوص مریضی و علالت ما-در مهربان و یگانه کسی که روی قلب زخمی اش مرهم مهر و محبت میگذاشت نتوانست به تحصیل ادامه بدهد او جهت پیدا نمودن قوت لایموت خود وپول تداوی مادر جبراً تن به روز مزدوری درشهر و بازار داد ، رنگمالی میکرد و قرار گفتهٔ خودش گاهگاهی کراچی کشی می نمود . اما ازینکه سخت تشنهٔ علم و دانش بود این پیشه را بخود مناسب نمیدانست بناء به بسیار مشکل توانست تا پیستی را فرا گیرد و بعد هم در ماه میزان ۱۳۴۹ بحیث تایپست در ریاست مستقل قبایل مقرر گردد در ماه اسد ۱۳۵۳ آنجا را ترک و در ماه سنبله ۵۳ در ریاست جیالوجی وزارت معدن برای یکسال قرارداد تایپستی نمود او ازین فرصت نسبتاً مناسب استفاده اعظمی نمود و جهت تکمیل دوره لیسه شامل شپی لیسه گردید . مدتی نگذشته بود که از آغوش پر مهر و محبت مادر یگانه همراز و همدردش هم‌محروم گردید او درین جهان پراز جنجال تنهای تنهاماند .

او درین وقت فرصت مناسب بخاطر تحلیل اوضاع حاکم برهموطنانش یافته بود ، او که ازاثر سیاست های شوم وفاسدزما مداران وقت خطرات بس عظیم را برای ملت خود درآینده پیشبینی میکرد در صدد پیدا نمودن راه نجات ملت مسلمانش از سلطهٔ‌جابرانهٔ حکام خود کامه و مستبد وقت گردید و در سال ۱۳۵۱ با تحریک اسلامی افغانستان . ارتباط پیدا نمود و با عزم راسخ و ایمان کامل شروع بکار نمود ، او که دیگر رفیق قلم و سنگر شهید سیف الدین «نصرتیار» گردیده بود آنقدر بی باکانه حرکت میکرد که حتی نشریه ها و شب نامه های نهضت اسلامی بخصوص‌کتاب تقدم شعور برماده نوشتهٔ برادرحکمتیاررا

دستگاه های دولتی یعنی ریاست مستقل قبایل و وزارت پلان تایپ و با زیر کی و مهارت خاصی آنرا توزیع میکرد شهید احمدضیا «اسد» دوران لیسه را با اخذ نمرات عالی در سال ۱۳۵۳ به پایان رسانیده و شامل شعبهٔ عربی فاکولتهٔ ادبیات و علوم بشری پوهنتون کابل گردید و ازینکه علاقه و استعداد خاصی در فن نطاق و نویسندگی داشت در سال ۱۳۵۰ در پهلوی تحصیلات بعد از سپری نمودن امتحان نطاق و نویسندگی بحیث نطاق پشتو در رادیو کابل پذیرفته شد .

اما در لابلای مشکلات تنهائی و بی کسی و مصروفیت های رادیو و تحصیل در راه بلندی نام خدا در چوکات نهضت اسلامی افغانستان بی باکانه ومشتاقانه قدم برمیداشت .

در اواخر سال ۱۳۵۶ وقتی اساس تلویزون کابل گذاشته شد و قرار بود تعدادی از نطاقان را جهت فراگرفتن بعضی امور مربوط به خارج از کشور لفرستند شهید موصوف در جمله کاندید های نمبر یک شناخته‌شده، و بورس تحصیلی یکساله‌جاپان را بدست آورد وقتی کار های سفر به جاپان را به آخر رسانید کودتای سرخ و خونین هفت ثور به وقوع پیوست . و شهید موصوف را در روز دهم کودتای ناميمون‌ثور از رادیو منفک نمودند .

درین وقت احمد ضیا شهید به همهٔ این کارها پشت پازده و در فکر نجات مردم مظلوم خود افتاد و در قسمت تنویر اذهان مسلمانان بخصوص‌محصلین پوهنتون کابل خدمت های بس ارزنده و بی نظیری را انجام داد ولی دیری نگذشته بودکه مورد تعقیب شدید دشمنان انسان و انسانیت قرار گرفت و در ۲۹ دلو ۵۷ ناچار راه مهاجرت به پاکستان را در پیش گرفت . به مجرد رسیدن به پشاور درکمیتهٔ فرهنگی حزب اسلامی افغانستان شروع بکار نمود

ولی ازینکه عشق سرشاربه مقابله رویا روی با دشمن داشت در ماه سرطان ۱۳۵۸ عازم کو هپایه های مرد آفرین کنر گردید و در پهلوی اینکه بامزدوران خود فروختهٔ روس در خونین جهاد دست و پنجه نرم میکرد قلم و زبان خویش را نیز به حرکت در آورد و اولین زبان گویای انقلاب اصیل اسلامی یعنی رادیوی حزب اسلامی افغانستان را بنیاد گذاشت ، او درین سنگر آنقدر خدمات ارزندهٔ را انجام داد که حتی صاحب منصبان غند کوهی اسمار را و ادار به تسلیمی‌کامل غند به مجاهدین مسلمان نمود که این خود ضربهٔ کاری برپیکر دولت مزدورو دست نشاندهٔ ترکی ملحد وپلان های استعاری اصطبل نشینان کرملین به شمار می رفت موصوف بعد از تسلیمی غند مدتی به صفت مجاهد مسلح آنجاباقیماند و در اواخر عقرب سال ۱۳۵۸ به اثر دستور قیادت جهاد به پشاور آمد و بعد از سپری نمودن دو روز عازم ولایت زابل گردید به مجرد رسیدن به آنجا در اول ماه قوس ۱۳۵۸ سنگر رادیو را دوباره فعال وخود منحیث قهرمان این سنگر حماسه مي آفريد بعد از گذشت چند هفته وقتی تهاجم وحشیانه ، بی رحمانه و غیر انسانی گارد سرخ به افغانستان انقلابی آغاز گردید احمد ضیای شهید نشرات رادیو را از صبح تا بشام برای چندین روز فعال نگهداشت او در قسمت پخش ابلاغیه ها پیامهای کدر رهبری جهاد ، رهنمائی های لازم به مجاهدین و ملت مسلمان آنقدر تپ و تلاش نمود که حتی خواب و آرام راهم برخود وهم بر روسهای بی مسلک و مزدوران بی مزد شان حرام گردانیده بود .

شهید احمد ضیاء اسد در اول حمل ۱۳۵۹ وقتی کار رادیو نسبت عوارض تخنیکی تعطیل شد باز هم به پشاور آمده و در ضمن اینکه همکاران پرکار جریده شهادت ناشر افکار و آرمانهای حزب اسلامی

افغانستان بود روز نامه شهادت را نیز بنیاد گذاشت او آنقدر استقامت ، حوصله و پشت کار از خود ، نشان میداد که گفتهٔ همکارانش روز نامه شهادت را تقریباً به تنهائی خود نشر میکرد . (و درین مدت هم تنها به جهاد قلمی اکتفا نمی کرد ، بلکه گاهگاهی تفنگ بدست میگرفت و از کشتهٔ دشمنان خدا پشته ها می ساخت) . روانه سنگر های فخر آفرین جهاد میگردید .

ولی احمد ضیای شهید از اینکه تنها قلم و تفنگش کار میکرد و زبانش نمی توانست فریاد ها و ناله های یتیمان و بیوه زنان و مادران داغدار را که به جرم بیگناهی به این سر نوشت دو چار شده بودند به گوش جهانیان بخصوص فرد فرد ملت مسلمان افغانستان برساند ناراض بود تا اینکه در اول حمل سال ۱۳۶۰ عازم کوهپایه های سر بفلک کشیدهٔ غرور آفرین مناطق آزاد کندگردید و رادیو صدای افغانستان یگانه زبان گویای انقلاب اصیل اسلامی و منعکس کنندهٔ ظلم و وحشت کمونست های بی‌مسلک را با صدای گیرا ، دلپذیر و با کاماتی که حرف حرف آن از قلب پاکش برمیخاست و دردل انسان آزاد می نشست افتتاح نموده بعد از به میان آمدن اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در چوکات کمیتهٔ فرهنگی به صفت مسؤول ستودیوهای سیار رادیو صدای افغانستان معاون آمریت رادیو مقرر گردید ، که خدمات اسلامی او درین مدت به فرد فرد ملت مسلمان افغانستان بخصوص مجاهدین و مهاجرین، واضح‌وهوید است او در پهلوی این به ترجمه و نشر بعضی رساله ها و کتب نیز مبادرت ورزید که از جمله ترجمهٔ کتاب مفتی سنگر را می‌توان نام بردگرچه احمد ضیا شهید در تابستان سال جاری عروسی کرد و بعد از وفات مادر برای اولین بار صاحب خانه وفامیل شد ولی او نشستن در دفتر و در خانه را دوست نداشت همیش کوه به کوه سنگ به سنگ افغانستان یکجا با دستگاه های نشراتی رادیو می گشت و اگر گاهگاهی به پشاور هم می آمد فقط جهت اجرای امور مربوط و مشوره با مسؤولین کمیته فرهنگی کدر رهبری اتحاد یا غرض نسبت پیامها و آرمانهای مهاجرین‌جهت نشر از طریق رادیو و یاهم غرض اشتراک در شورای ولایتی وردگ و میدان که عضو آن بود می آمد و بس .

درین او اخروقتی‌از کوه پایه های غرور آفرین و گردنکش افغانستان غرض اجرای بعضی امور به پشاور آمد در تاریخ ۳۰ دلو ۱۳۶۳ روز سه شنبه بین ساعات ۹ - ۱۰ قبل‌از ظهر در یک حادثه المناک ترافیکی شدیداً زخمی و به شفا خانه انتقال داده شد ولی دیگر اجل فرصتش نداد و به ساعت ۱۲ : ۴۵ شب چهار شنبه اول حوت ۱۳۶۳ مطابق ۲۹ جمادی الاول ۱٤۰۵ هـ ق «۲۰» فبروری ۱۹۸۵ عیسوی مرغ روحش‌بطرف علیین پرواز نمود.

بلی احمد ضیای شهید این سمبول والگوی تقوا ، اخلاص ، شجاعت ، مردانگی و بخصوص سخاوت و دستگیری از مظلومان و محرومان و این مجاهد قهرمان قلم ، بیان و شمشیر و این عاشق وحدت نیرو های پراگنده سر بازان جبههٔ توحید در آخرین دقایق زندگی اش در حالیکه چشم های خود را پوشیدهٔ و لبانش را روی هم گذاشته بود به زبان حال میگفت : ای همر زمان ، ای همسنگران ، ای رهروان طریق حق ، ای پروانه گان شمع توحید را هم را ادامه دهید ، نگذارید سنگر های قلم ، بیان و شمشیر آبدارم خالی بماند فریاد ها و ناله هایم را که انعکاسی از ناله های جانگداز ملت مظلومم می باشد یکبار دیگر باگوش دل بشنوید و بعد ببینید که من‌تا چه حد به شما و ملت شهید پرورخود عشق می ورزیدم و علاقه داشتم. بلی سعادت داری

تان در ادامهٔ را هم نهفته است دیگر خدا حافظ ، خدا حافظ تا روز محشر و آنهم به پیشگاه خداوند . خدا حافظ .

بلی! گرچه احمد ضیاء اسد شهید در راه برآورده نمودن آرمان شهداء و پیدا نمودن مرهم که قلب های زخمی مادران داغدار و بیوه زنان سوگوار را التیام بخشد خوش را قربانی نمود و امروز دیگر ضیاء و شمع زندگی اش خاموش گردیده ولی شعار های انقلابی اش برای همیش چون اسدی خواهد بود که قلب دشمن را می درد ، و نام نامی این مبارز فداکار سنگر حق چون اختر درخشانی در آسمان مبارزات اسلامی برای همیش خواهد درخشید .

روحش شاد ، یادش گرامی و راهش پردوام باد

والسلام

۱۳۶۳-۱۲-۵

زین الله شهید

زین الله شهید فرزند برومند آغا ملا در سال ۱۳۳۶ هش در فامیل متدینی واقع قریه خواجه‌شهاب ولسوالی قره باغ ولایت کابل تولد و بعد از سپری شدن چند سالی از دوره طفولیش اورا شامل صنف‌اول لیسه استالف ساختند ، او با جدیت و علاقه وافر دوره لیسه را بپایان رساند و در سال ۱۳۵۷ شامل موسسه تربیه معلم سید جمال الدین شد ، باوجود اختناق شرایط این برادر فعالیت های سازمانی و ضدکمونستی اش را پیش می برد تا اینکه کمونست ها قصد گرفتاری اش را نمودند . این برادر مجاهد ازموضوع آگاهی حاصل کرده و خود را برای مدتی مخفی نمود تا اینکه در اواخر سال ۱۳۵۸ با شروع شدن جهاد مسلحانه اولین مجاهد منطقه خود شد و شروع به تنظیم برادر مجاهد نمود و درین مسیر جدیت لازم بخرچ میداد، این‌برادر بعد از مدت‌هاجهاد مسلحانه‌و وارد ساختن تلفات و خسارات سنگین بقوای کفر هنگامیکه میخواست، بالای مرکز پروان عملیات نماید در جریان راه ذریعه کمین گرفته‌گان پوسته ملحدین خلازئی به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

زندگینامه شهید بادشاه

اینبار سخن از شهیدی دیگر است ـ شهیدی بخاک و خون خفته از راهروان راه حق سخن از عاشقی به معبود بر حقش وسپاهی ای از سپاهیان دلیر اسلام ـ سخن از مردیست که دلیرانه وعاشقانه برای ـ دفاع از اسلام و قران جنگید وعاقبت با دوتن از همسنگرانش یکجا در بستر گرم شهادت خفت .

این قهرمان هدفمند برادر پادشاه قوماندان نظامی جبهه سوم حوزه عمومی النعمان (ولسوالی بگرام و مرکز پروان) بود که بیست وهشت سال قبل در قریه رباط ولسوالی بگرام ولایت پروان در خانواده ای ـ متدین چشم بر جهان پر اشوب گشود . از همان اوایل کودکی روح سلحشور و پر عاطفه داشت مکتب را تا صنف دوازد هم در لیسه بگرام به پایان رسانید و تحصیلات عالی را تا نیمه صنف دوم در دارالمعلمین عالی پروان ادامه داد هنوز محصل صنف دوم دارالمعلمین بود که قشون سرخ روسی به میهن عزیز مان ـ هجوم اورد . موصوف تحصیل را ترک نموده با خدای خود عهد بست تا اخرین قطره خونش در راه دفاع از اسلام ووطن عزیز از هیچ گونه فدا کاری و عرقریزی دریغ نورزد . وی در بهار سال (١٣٥٩) راهی پشاور شد وبعد از مدتی دوباره عازم جبهه مرکزی پروان گردید و در اندک زمانی منطقه را تنظیم و در جریان

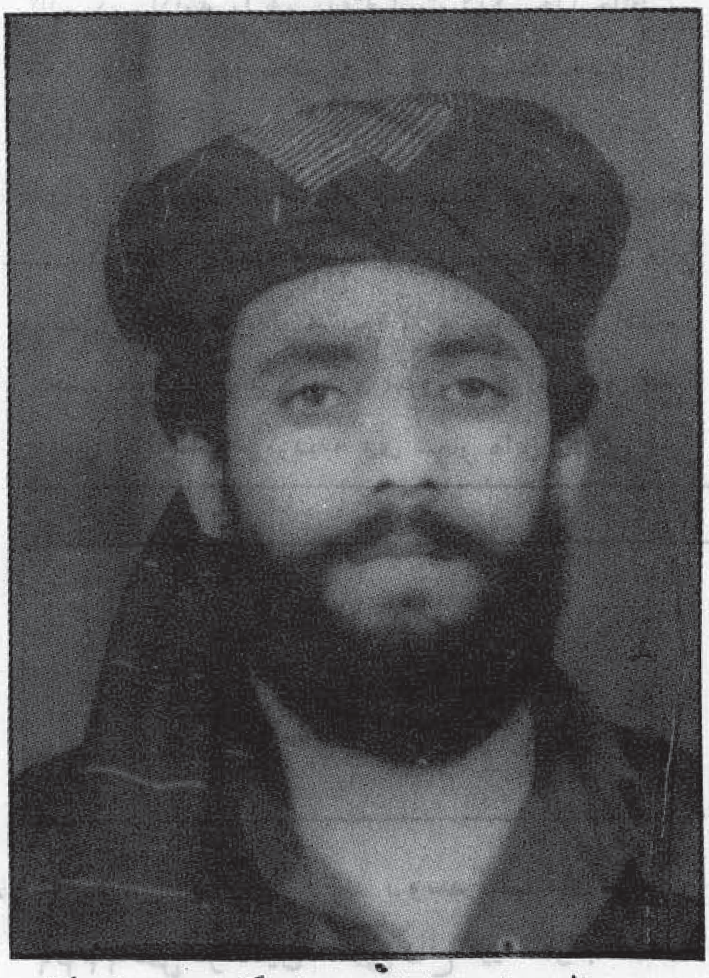

پنج سال جهاد مسلحانه ضربات کوبنده و خرد کننده ای برپیکر نیمه جان قوای اشغالگر وارد کرد در عملیات متعددی اشتراک ورزید وصد ها میل اسلحه به غنیمت گرفت .

سر انجام این قهرمان در اثنای عبور از منطقه رباط به عزم سنجددر ه در عرص راه‌تحت اتش نقاب پوشان دولتی که به لباس مجاهد کمین گرفته بودند قرار گرفته با دو تن از همرزمانش مجروح وبعد از دو روز به درجه رفیع شهادت نایل گشت روحش شاد و راهش پر رهرو باد .

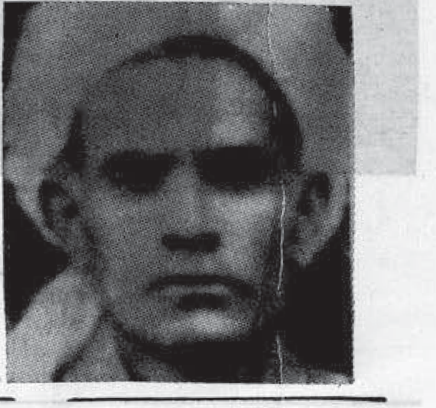

. خارنوال عبدالحنان شهید فرزند محمد عمر خان مسکونه قلعه صحراء مرکز جبل السراج ولایت پروان که با وقوع کودتای ثور وظیفه را در دستگاه دولت ترک و شامل صف رزمندگان مسلمان شد و مردانه وار علیه اشغالگران به مقاومت پرداخت تا اینکه بتاریخ ١٥-١٢-١٣٦٠ بدست قوای خون آشام روس به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

مولوی محمد یعقوب شهید

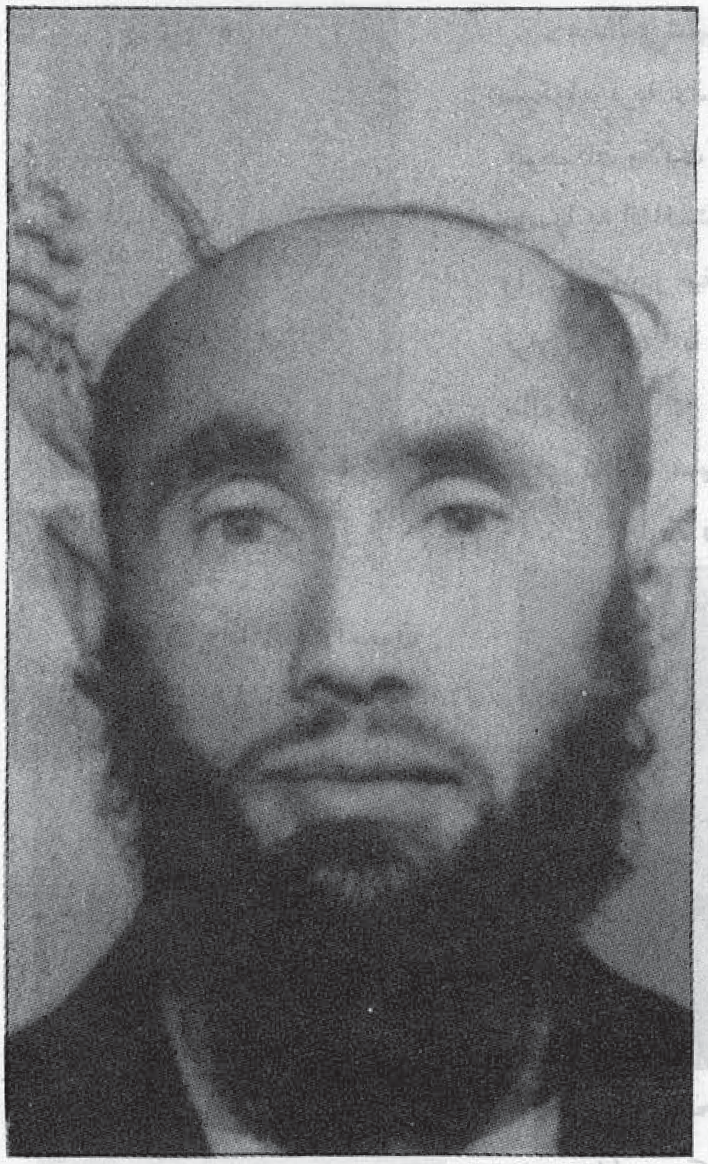

مولوی محمد یعقوب شهید فرزند برومند مردان شاه در سال ۱۳۰۵ ه ش در استالف ولایت کابل متولد و بعد از سپری شدن چند سالی از طفولیش شوروع به آموختن دروس زند گیساز اسلامی نمود ، او توانست در مدت چند سالی بحد لازم از علوم اسلامی بهره‌مند شود . در سال ۱۳۳٤ شامل دارالعلوم عربی کابل شد و در سال ۱۳٤۱ از دارالعلوم فارغ و به صفت استاد علوم دینی در لیسه استالف تعین گردید، این عالم متقی در راه تربیه اسلامی شاگردانش سخت تلاش می ورزید تا افکار منحط بیگانه در آنها نفوذ نکند ، او علاوه بر تدریس شاگردانش وظیفه امامت مسجد جامع استالف را نیز عهده دار بود. در زمان رژیم داؤد وظیفه رسمی در دستگاه دولتی را ترک نمود و شروع به فعالیت علیه دولت غیر اسلامی داؤد نمود، با هجوم روسها به افغانستان فعالیت هایش را بر ضد تجاوز گران و غلامان شرق باخته شان ازدیاد بخشید و از طرف مجاهدین و مردم منطقه بحیث آمر عمومی جهاد منطقه تعین گردید ، بالاخره این مجاهد نستوه و عالم متقی و جید بعد از ادای نماز خفتن یوم دهم عقرب سال ۱۳٦۲ بدست ناپاک عده‌ئی از خدا بیخبران به شهادت رسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

- نور احمد شهید فرزند برومند محمد اصغر در یک فامیل متدینی واقع قریه غچولان دره عوث ولسوالی نجراب ولایت کاپیسا متولد و دردامان پاک فامیلش به سن رشد و جوانی رسید با شروع شدن جهاد مسلحانه درکشور همدوش دیگر برادران مجاهد شروع به جهاد مسلمانه نمود، در اکثر جنگها علیه قوای ملحد اشتراک میورزید . تااینکه در وقت حمله تمام عیار قوای روسی و کارملی بالای ولسوالی نجراب بتاریخ ۷ - دلو سال ۱۳٦۳ بعد از کشتن چند نفرعسکر روسی خود نیز هدف مرمی قرار گرفت و به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالنبی شهید فرزند عبدالاحد مسکونه قریه بایان علیا مربوط مرکز ولایت پروان مجاهد باشهامت و هدفمندی که بعد از مدت ها

جهاد در سال ۱۳۶۱ بمقام والای شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون.

ـ شیر علی شهید فرزند سلطان بای مسکونه یاول تشکان ولایت بدخشان که در سال ۱۳۶۱ به شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

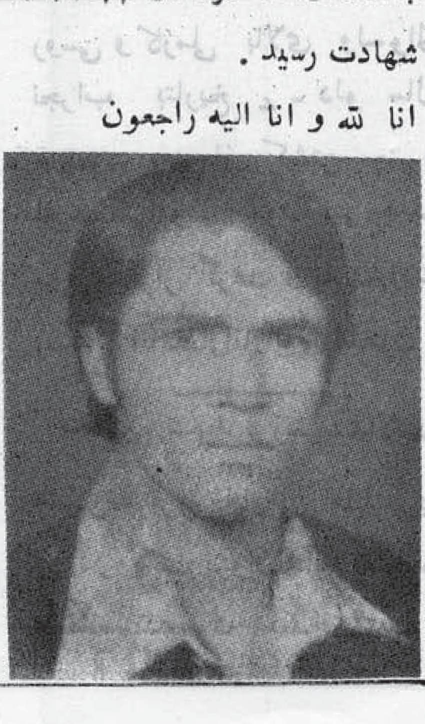

ـ عبدالحی شهید فرزند عبد القیوم مسکونه قریه واسع خیل ولسوالی کوهستان ولایت کاپیسا بود باهجوم روسها به افغانستان وظیفـه معلمی را ترک و در صف برادران مجاهد قرار گرفت ، تا اینکه در زمستان سال ۱۳۵۹ به اثر اصابت مرمی قوای کفر به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون.

ـ عبدالخلیل شهید فرزند محمد خان مسکونهٔ ولسوالی شکر درهٔ ولایت کابل مجاهد باشهامت و با غیرت که در یک جنگ شدید با قوای کفر بتاریخ ۲۶ ـ ۷ ـ ۱۳۶۳ هدف مرمی دشمن قرار گرفته و بمقام شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

ـ امیر محمد شهید فرزند تاج محمد مسکونهٔ انگور باغ ولایت کندز ، مجاهد با شهامت و هدفمندی که در اکثر جنگ‌ها در مقابل قوای کفر اشتراک می ورزید ، بالاخره بتاریخ ۱۷ ـ ۶ ـ

۱۳۶۳ در یک برخورد با قوای روس به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون.

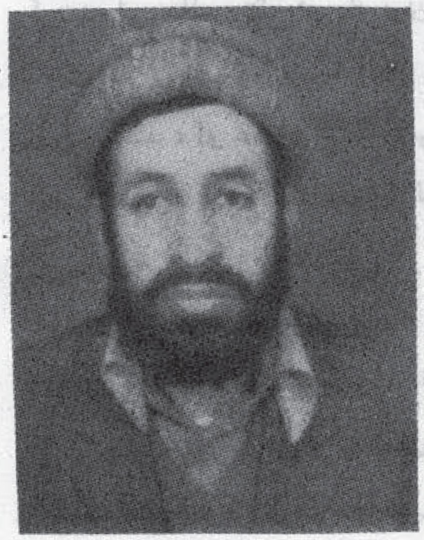

۹۲ ـ محمد قاسم شهید فرزنـد ابوبکر مسکونهٔ قریه ده پنبه ولسوالی پغمان ولایت کابل که با شروع شدن جهاد مسلحانه با برادران مجاهد پیوست و شروع به جهاد مسلحانه کرد ، او سر انجام بعد از چهار سال جهاد مسلحانه در یک جنگ خونین باروسها در سنگر دهشکه به اثر اصابت مرمی (BM-1₃) به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

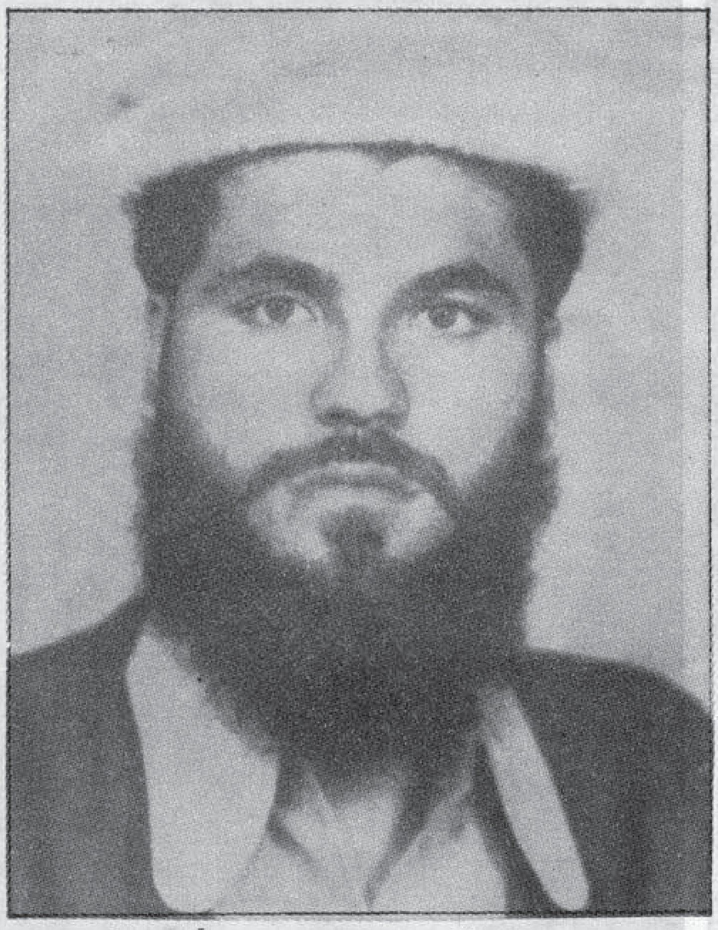

قاضی محمد عمر شهید

قاضی محمد عمر شهید متخاص به «یوسف زی» فرزند برومند دین محمد خان شهید در سال (۱۳۳۶) هجری شمسی در فامیل متدینی در قریه بگرامی ولایت کابل متولد و در دامان پاک فامیلش رشد نمود و تربیه اسلامی یافت بعد از اتمام تعلیمات دوره ابتدائیه شامل مدرسه ابو حنیفه (رح) گردید، وازتعالیم سود بخش مدرسه ورهنمایی های استادگران قدر وقافله سالار نهضت‌اسلامی غلام ربانی عطیش نیز مستفید گردید و بیشتر آبدید شد. در دوران تحصیل مدرسه با برادران دیگر نهضت نیز آشنایی پیدا کرد و از مشوره های سود مند شان در راه بسط و توسعه نهضت اسلامی کشور استفاده های شایان نمود، باوقوع کودتای ثور که هنوز محصل صنف چهار-دهم مدرسه بود فعالیت هایش را بر ضد دولت‌کفری بیشتر ساخت و در یکی دو عملیات مسلحانه بر ضد رژیم کمونستی غلام روس اشتراک ورزید و بعداً به مشوره برادران مجاهد مدتی را در هجرت سپری نمود، سپس روانه یکی از جبهات کنر گردید و در آنجا ضربات کوبنده و کاری به قوای ملحد دولتی وارد ساخت، بعداً دوباره به پشاور خواسته شد و مدتی در یکی از دفاتر مربوط به مهاجرین ایفای وظیفه میکرد. در اوایل سال ۱۳۶۳ با عدهٔ ای از مجاهدین عازم جاجی گردید وپس از سپری نمودن‌چند ماه در جاجی با تعدادی از مجاهدین وارد جبهه کابل گردید با ورود این برادر به جبهه نظم و نسق خاصی بوجود آمد و قدرت رزمی برادران مجاهد خیلی ها افزایش یافت، این برادر مجاهد با درک عمیقی که از اسلام داشت همیشه در صف اول جهاد قرارداشت و مایه افتخار برادران همسنگرش بحساب می آمد. موصوف بالاخره در وقت شکستاندن محاصره قوای کفر بعد از وارد کردن تلفات و خسارات هنگفت به قوای متجاوز به اثر اصابت پارچه مین هاوان زخمی گردید و حین انتقال آن بخاطر تداوی در برخورد دیگری با روسهای جانی و وحشی بهمراه دو نفر از همراهانش داکتر محمد اشرف و عبدالغفار یکجا بدرجهٔ والای شهادت نایل شدند.

(انا لله و انا الیه راجعون)

محمد گل شهید ولد سخی گل مسکونه ولسوالی چهار درهٔ ولایت کندز فارغ التحصیل لیسه جمیعت چهار دره که بتاریخ ۱۰ رمضان سال ۱۳۶۲ به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون.

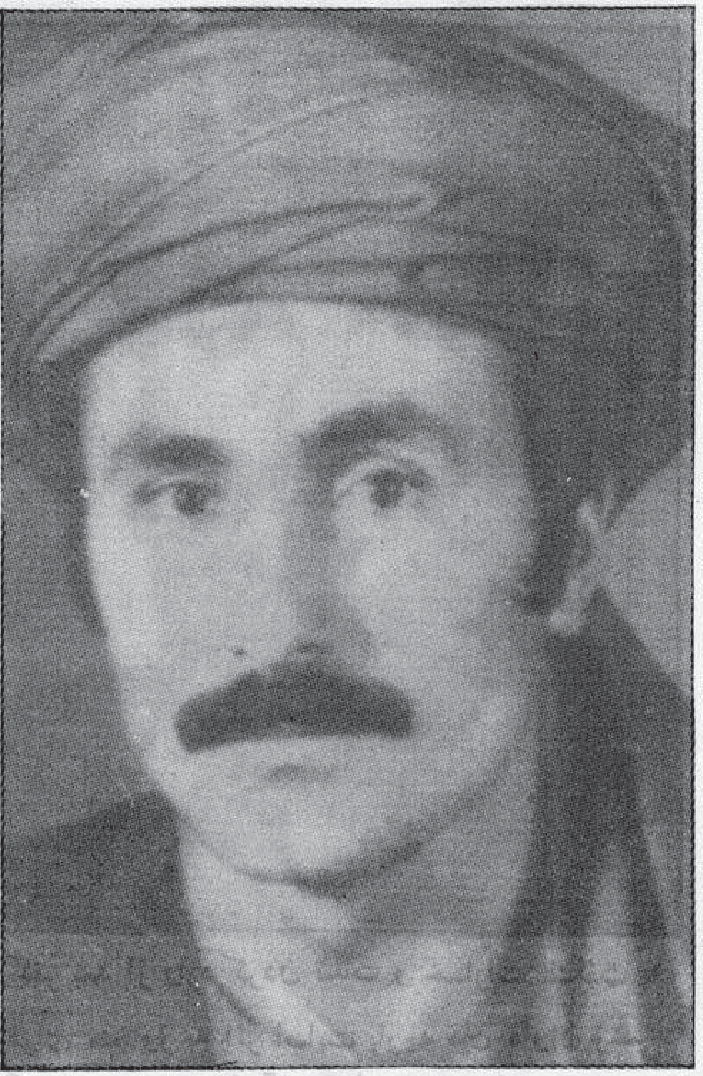

قابل توجه مجاهدین مومن وهمیشه در سنگر :

به اساس مکتوب وارده از جبهات جهاد ولایت کندز به تاریخ ٢٤-١٢-١٣٦٢ یک بم قوی که به شکل دو شاجور کلاشینکوف که باهم یک جابسته شده بودند از طرف نوکران حلقه بگوش روس بغرض از بین بردن مجاهدین ولسوالی چهار درهٔ ولایت کندز بدست طفل خورد سالی ارسال میگردد ، بم مذکور بدست محمد عمر مجاهد فرزند حاجی محمد امان می رسد ، مجاهد نامبرده بدون اطلاع از ماهیت اصلی این شاجور ها میخواهد آنها را باز کرده تا به نفع جهاد از آنها استفاده نماید ، در وقت باز کردن انفلاق مهمی رخ میدهد که به اثر آن محمد عمر مجاهد همراه برادر زاده پانزده ساله اش به اسم احمد الله فرزند بسم الله شهید میشوند و پنج نفر دیگر اعضای فامیل شان شدید زخمی و قسمی از منزل مسکونی شان ویران میگردد .

ما در حالیکه برای محمد عمر شهید که سالهای اخیر عمرش را پیوسته در راه اعلای کلمة الله و جهاد خستگی ناپذیر علیه دشمنان دین و وطن گذشتاند اجر عظیم از خدای بزرگ تمنا میکینم ، برای فامیل و اقارب و همسنگران مومن شان صبر جمیل و استقامت و پایمردی بیشتر در راه عقیده و ایمان از بارگاه خداوند متعال خواهانیم ؛ به همه مجاهدین و سنگرداران اسلام که شب روز شان را در صحنه های خونین جهاد سپری میکنند ، گوشزد مینمائیم که با در نظر داشتن این واقعه و صد ها نوع دیگر از این گونه وقایع . . . که حادثات دلخراشی ببار آورده اند ، متوجه بوده آنچه از دشمن در وقت عقب نشینی و یا کدام حالت دیگر دستیاب میشود بعد از غور و مطالعه دقیق از آن

استفاده نمایند ، زیرا دشمن میخواهد به اشکال مختلف
حتی آلات خانه و بازیچه اطفال مین ها و بم ها ساخته
تا بتواند بواسطه آن مردم مسلمان و متدین ما را
به شهادت برساند وجنایتی بر جنایایت ضد انسانی
و ضد بشری اش بیفزاید.

(اداره)

انجینر شرین اقا مشهور به(صدیق)

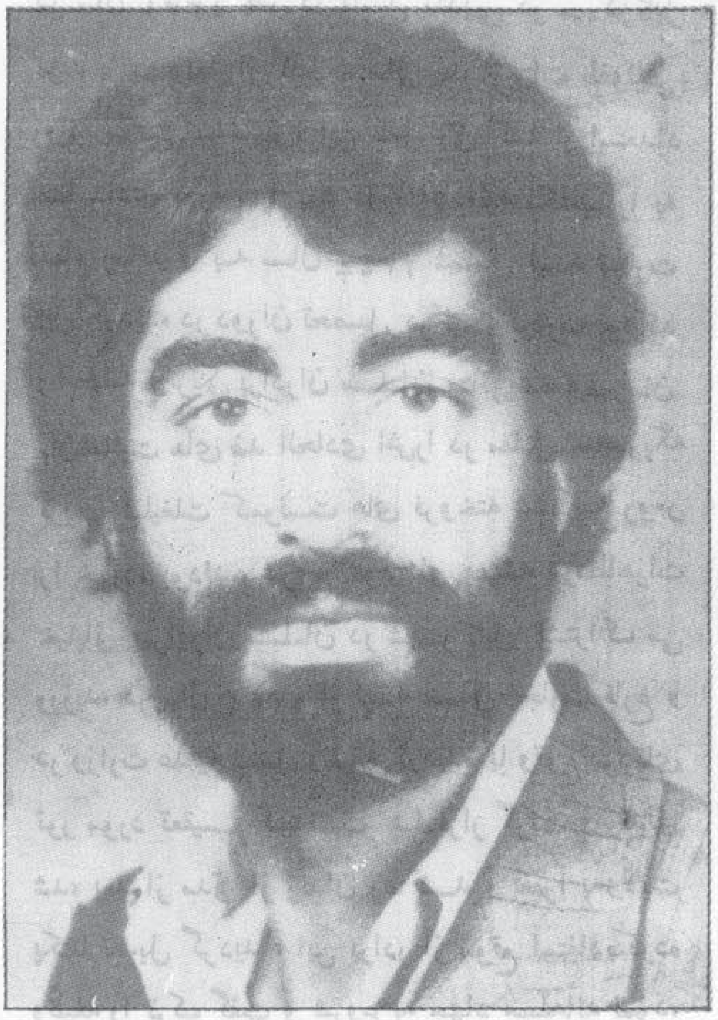

شیرین آقا شهید فرزند با شهامت قاضی محمد میا جی در سال ۱۳۳۷ هجری شمسی در فامیل مسلمان و متدینی واقع قریه نظر آباد ولسوالی سرخرود ولایت ننگر هار متولد و به سن هفت سالگی شامل مکتب ابتدائیه خوگیانی شد و بعد از فراغت از آن شامل لیسه ننگر هار گردید دوران تحصیل لیسه را به موفقیت به اتمام رسانید و بعداً شامل پوهنځی انجینری کابل شد ، درسال ۱۳۵٦ جذب نهضت اسلامی کشور گردید و درین مسیر ثبات و استقامت ورزید ، بعد از وقوع کودتای ثور و بقدرت رسیدن غلامان حلقه بگوش روس در مرتبه اول زندانی گردیدو بعداً آزاد شد و به تحصیل خویش ادامه داد تا اینکه در سال ۱۳٦۰ سند فراغت پوهنځی را بدست آورد و به اساس درخواست برادران مهاجر شد و بعد از گذشت مدتی عازم سنگر های جهاد گردید ، او علاوه بر جهاد مسلحانه همیشه بعد فکری وایدیولوژیکی برادران مجاهد را در نظر داشت و بسیار کوشش مینمود که جهاد و پیکار مسلحانه در خط اصیل اسلام قرار داشته باشد ، این جوان مبارز و هدفمند با همه گرایش ها ما سوای مکتب شکوهمند اسلام مخالف بود و تنها اسلام عزیز را راه نجات بشریت میدانست. با آنهمه صفات نیکوسرانجام این برادر مبارز در یک نبرد خونین با قوای کفر در برج اسد سال ۱۳٦۳ داعی اجل را لبیک گفت و بمقام والای شهادت نایل شد .

(انا لله و انا الیه راجعون)

. نور الرحمن شهید فرزند محمد آصف در سال ۱۳٤۰ در قریه پوزه درازی ولسوالی کوهستان ولایت کاپیسا در یک خانوادهٔ متدین تولد گردید ، این برادر مجاهد با شروع شدن جهاد مسلحانه در کشور که هنوز متعلم صنف یازدهم لیسه میر مسجدی بود ، مکتب را ترک و در صف برادران مجاهد قرار گرفت ، در اکثر جنگ ها علیه ملحدین اشتراک می ورزید تا اینکه در یک برخورد با دشمن به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

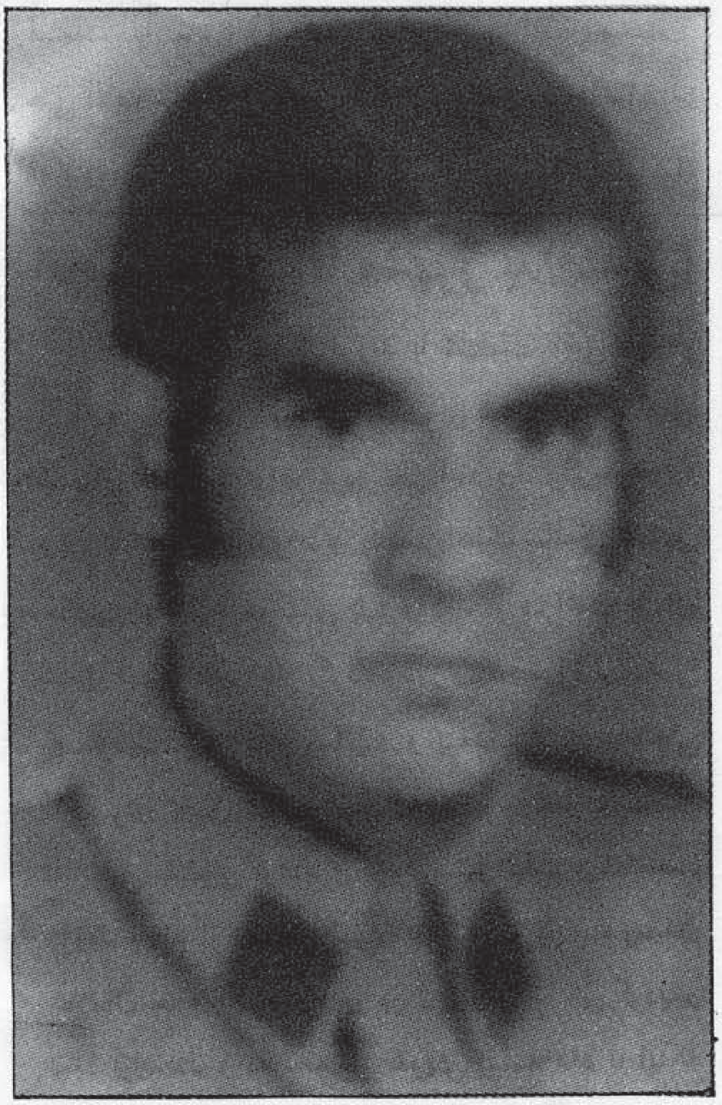

محمد نادر شهید

محمد نادر شهید فرزند با شهامت غریب الله در سال ۱۳۳۱ هش در فامیل متدینی در مرکزکابل تولد یافت وبعد از گذشت سالی‌چند ازحیات طفولیش، روانه مکتبش ساختند ، این طفل زکی که از استعداد خدا دادی بهره مند بود دوره ابتدائیه مکتب را به اتمام رساند و به سال ۱۳٤٧ شامل لیسه تجارت کابل گردیده در دوران تحصیل در لیسه تجارت بودکه از اندیشه تحریکی برادران مسلمان متاثر شد وهمزمان بآن‌فعالیت های ضد الحادی اش‌را در مقابل عناصریکه فریب تبلیغات کمونست های فروخته شده به روس را خورده بودند ، شروع نمود، او همیشه درمظاهرات خیابانی برادران مسلمان در شهر کابل اشتراک می ورزید، در سال ۱۳٥۱ از لیسه مسلکی تجارت فارغ و در وزارت عدلیه شامل وظیفه گردیده با وقوع‌کودتای ثور مورد تعقیب کمونست ها قرار گرفت و زندانی شد، بعد از مدتی از زندان رها شد و جبراً به‌ولایت پکتیا تبدیل گردید ، این برادر از موقع استفاده‌کرده وظیفه را ترک گفت و شروع به جهاد مسلحانه نمود، در عملیات چریکی شهر کابل و از بین بردن جاسوسان شرف باخته روس رول مهمی داشت ، حملات موثر و کاری این برادر بالای دفاتر جاسوسی خاد کابل و سایر دفاتر کمونست ها قابل تحسین است، این برادر مبارز سر انجام در یکی از عملیات بدست مزدوران روس دستگیر و روانه زندان ساخته شد ، و بعد از سپری نمودن مدت ها در زندان توام با رنج و شکنجه های جسمی و روحی بدست جلادان بی ماهیت روس به شهادت رسانده شد .

انا لله و انا الیه راجعون

- عبدالسمیع شهید فرزند الحاج خواجه آقا در سال ۱۳٤۱هش در قریه قلعه مراد بیگ ولسوالی شکر دره ولایت کابل تولد و بعداز گذشت چند سالی از دورۀ طفولیتش شامل مکتب گردید ، او بعد از فراغت از لیسه قلعه مراد بیگ به صف برادران مجاهد پیوست و شروع به جهاد مسلحانه نمود و بعد از مدت ها جهاد مسلحانه در جریان حرکت بسوی سنگر های جهاد در ولسوالی شکر درۀ منطقه للندر کابل در یک برخـور با روسها بتاریخ ۲۲-۷-۱۳٦۳ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

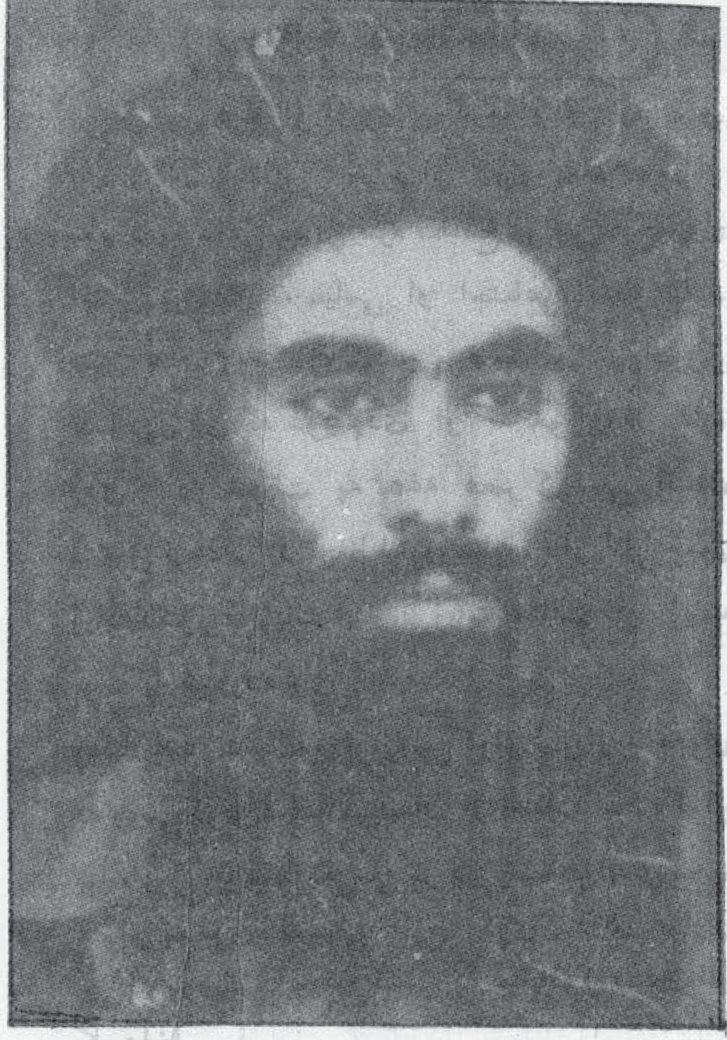

استاد محمد الله «هاتف» شهید :

محمد الله «هاتف» فرزند برومند مولوی عبدالمنان در سال ۱۳۳۳ هـ ش در فامیل متدینی واقع قریه بر کریمداد علاقه داری نرخ ولایت میدان و ردک متولد و بعد از گذشتن چند سالی از دوره طفولیتش او را شامل مکتب ابتدائیه نرخ نمودند ، او بعد از ختم تعلیم دوره ابتدائی شامل لیسه نرخ میدان گردید ، او در پهلوی تحصیل دروس مکتب به فراگیری درس های ارزشمند اسلامی نیز توجه خاصی داشت و موفقیت های شایانی را درین راه نصیب گردیده بود ، او بعد از فراغت از لیسه نرخ وظیفه مقدس معلمی را برگزید تا بتواند شاگردان خود را تربیه اسلامی نماید .

با شروع شدن جهاد مسلحانه سلاح بردوش عملاً وارد صحنه جهاد گردید ، او در سال ۱۳۶۲ بحیث قوماندان حوزهٔ کریمداد تعیین گردید و این وظیفه را بوجه احسن پیشبرد ، در جنگ ها علیه دشمنان اسلام بخصوص عملیات تخمک این برادر سهم فعال داشت و توانست ده ها تانک و زر هپوش قوای کفر را طعمه حریق سازد ، بالاخره در (۲۱) ماه مبارک رمضان سال ۱۳۶۳ به مقام والای شهادت نایل گی دیر . انا لله و انا الیه راجعون .

خطریکه از عقب....

کابل فعالیت میکنند . در سنگرهای داغ و خونین جهاد نیز موضوع از این قرار است و از همین اشخاص غلام منش مجاهدین ما گاه گاهی خسارات شدیدی را متحمل شده اند .

ما نمی‌گوییم که این موضوع ، چیز تازه یی است که ما آنرا به اطلاع برادران مبارز و مجاهد خود میرسانیم بلکه همه برادران ما از آن آگاهی کامل دارند ، ولی آنچه میخواهیم فقط یک یاد آوری است و اهمیت آن بحدی است که نسبت به هر موضوع دیگر مهمتر است . فلهذا ما از همه برادران همسنگر خویش توقع داریم تا در قسمت تصفیهٔ صفوف خویش از وجود همچو عناصر رذیل و پست سعی بلیغ بخرچ دهند .

زیرا بدون شک پیروزی انقلاب اسلامی افغانستان در تداوم جهاد و تداوم جهاد در تنظیم صفوف جهاد و تصفیهٔ سنگرهای جهاد از عناصر ملحد و مزدور نهفته است .

د روسانو د کتوری جنایاتو ...

فرهنگی بنی د ارولو او روسی کرخولو له پاره کوی باید ډیر متین ، ډیر اوږد او ډیره عاقلانه وی . موږ د یو داسی دښمن سره مخامخ یو چی هیڅ دول انسانی ، اخلاقی ، سیاسی او اجتماعی منطق ته د خپل هدف په لاره کی چی د جهانی امپراطوری تاسیسول دی نه غوږ ږدی او نه خو ورته غاړه ږدی . دا خصلت په دغه عصر کی چی انسان د خپل فرهنگ د تحفظ لپاره مبارزه فخر گڼی زموږ زیات غور ، زیات ایثار ، زیات متانت او زیات ثبات ته ضرورت لری .

روسانزموږ د ماشومانو روسی کولو لپاره او د هغوی په روسی کولو د اسلامی ایمان او اعتقادد محوه کولو لپاره او زموږ د تاریخی ملی او دینی تشخصاتو محوه کولو ته لوی دسیسی طرح کړی . دوی غواړی چی له موږ نه د جهان کشائی په جنایاتوکی غلامانو کار واخلی .

که موږ د دغه متجاوز هیواد د دسیایسو ، چالونو او پلانونو مقابله په شهامت او د قوی ایمان قوی اسلام ، قوی تدبیر او قوی فکر سره ونه کړو موږ به په محشر کی د لوی خدای (ج) په حضور کی گرم وگڼل شو . که زموږ دښمن مکر او شیطان دی موږ سره د ایمان قوت او د اسلام شهامت مل دی . موږ مکلف یو چی د دښمن کتوری جنایاتو ته په هره شیبه هر ځای او هر صورت کی له بشپړ متانت سره ځیر او مقابلی ته یی چمتو واوسو . زموږ دفاعی تدبیر د دښمن له جنایی دسیسی نه متین او موثر دی

زموږ روسی دښمنان یوازی زموږ د وطن د نیولو په هلو ځلو کی نه دی بلکی زموږ دینی احساس او اعتقاد د هغوی لوی هدف دی ځکه ترڅو چی موږ سره قوی ایمان او قوی اعتقاد موجود وی دښمن پر موږ نه بریالی کیږی له همدی کبله مکار دښمن سره کتوری مقابله قوی ایمان او زیاتی پاملرنی ته ضرورت لری .

نور محمد شهید فرزند شاه محمد مسکونه قلعه فاتح کهنه خمار مرکز میدان که با شروع شدن جهاد مسلحانه سلاح بر دست گرفت تا از دین و وطن خویش دفاع نماید سر انجام بتاریخ ۳-٦-۱۳٦۰ در یک بر خورد با روسهای وحشی در منطقه خروتی میدان به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

ـ ملا رحمت الله شهید مسکونه مرکز ولایت پروان مجاهد هدفمند و با شهامتی بود همه وقت در سرکوبی روسهای متجاوز مصروف بود تا اینکه در خزان سال ۱۳۵۹ هدف مرمی دشمن قرار گرفت و به شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

. راز محمد شهید فرزند حاجی

گل احمد باشندهٔ قریه کاریز سمنگان مجاهد شجاع و دلیر که در یک بر خورد با ملیشه های وطن فروش بعد از بغنیمت گرفتن یک میل گرینوف یک میل کلاشینکوف خود نیز به شهادت رسید .

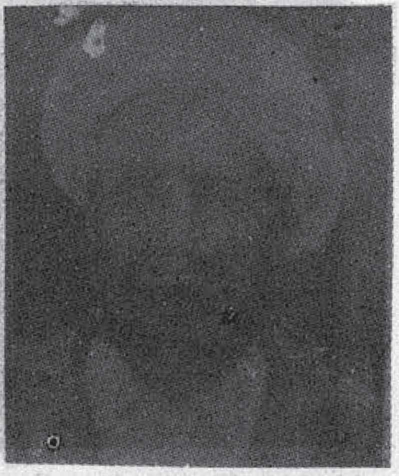

شیر محمد شهید فرزند لعلی بای مسکونهٔ حوزک تشگان ولایت بدخشان که در سال ۱۳۵۹ به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

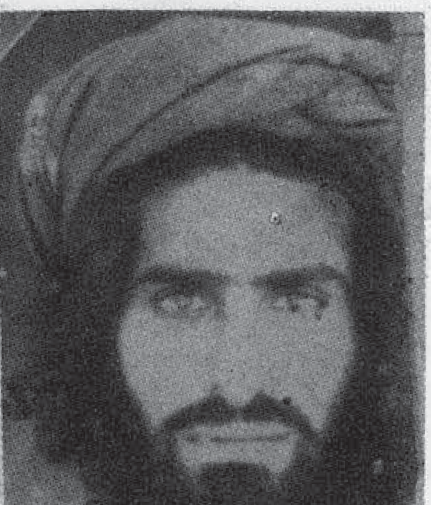

- معلم عبدالعلیم خان شهید فرزند وزیر خان باشندهٔ قلعچه بلخ ولایت مزار شریف مجاهد دلیر و با شهامت که در یک بر خورد با قوای روسی بعد از کشتن چند نفر عسکر متجاوز بتاریخ ۱۲-۹-۱۳۶۳ خود نیز بمقام والای شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون .

- حاجی محمد شهید فرزند یوسف علی مسکونه قریه چهار که میدان که بتاریخ ۲-۶-۱۳۶۳ در مقابله با قوای روسی به شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون .

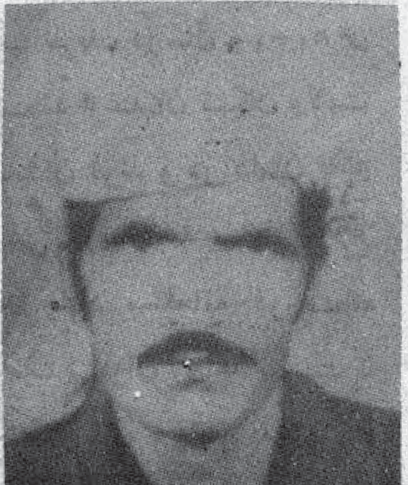

- عبدالشکور شهید فرزند عبدالخالق مسکونه قریه جلوانی ولسوالی شکر درهٔ ولایت کابل ، یکی از جمله مجاهدین با شهامتی که شب و روز مصروف جهاد بود تا اینکه در درهٔ للندر ولسوالی چهار آسیاب ولایت کابل بدست روسان دستگیر و به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

سید احمد شهید فرزند عبدالرشید مسکونهٔ قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل که بتاریخ ۳-۵-۱۳۶۳ به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

- عبدالجبار شهید فرزند عبدالرشید باشندهٔ ولسوالی خلم ولایت سمنگان که در یک در گیری خونین با قوای وحشی روس بعد از مقاومت زیاد به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

. صالح محمد شهید فرزند محمد میر مسکونهٔ قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل که بتاریخ ۳-۵-۱۳۶۳ به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

در محمد شهید فرزند نور محمد مسکونه قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل بود بتاریخ ۱۴-۹ ۱۳۶۱ به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

حاجی هاشم شهید فرزند نیازگدای مسکونه قریه قریشی ولسوالی دولت‌آباد ولایت فاریاب که بتاریخ ۱۳ - ۱۱ - ۱۳۶۰ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

حاجی شهزاده شهید فرزند ارباب ظریف در سال ۱۳۱۲ هـ ش در منطقه ارغندکان تشگان ولایت بدخشان تولد و در دامان پاک فامیلش تربیه شد، با شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه به صف برادران مجاهد پیوست تا اینکه در سال ۱۳۵۹ به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

. نصیر احمد شهید فرزند محمد حسن باشندهٔ الو خیل ولایت کابل که بتاریخ ۲۲-۶-۱۴۶۳ بمقام والای شهادت رسید .

اناالله وانا الیه راجعون

مصطفی خان شهید مجاهد قهرمان و هدفمندی بود که پس از سالها جهاد مسلحانه در منطقه اسکین ولسوالی تگاب ولایت پروان بتاریخ ۱۱ - ۷ - ۱۳۶۲ به مقام والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

ـ عبدالاحد شهید فرزند محمد یوسف مسکونه تاله و برفکه

ولسوالی دوشی ولایت بغلان که
بتاریخ ۱-٤-۱۳٦۰ در یک بر خورد
خونین با قوای روس به شهادت
رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

محمد رسول شهید فرزند
عبدالرسول مسکونه فرزه ولسوالی
میر بچه کوت ولایت کابل که
بتاریخ ۲۱-۷-۱۳٦۳ به شهادت
رسید . انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالقیوم شهید مسکونه
ولسوالی کوهستان ولایت پروان
که بعد از گذشتاندن یک سال در
صف برادران مجاهد در زمستان
۱۳٦۰ به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

- خواجه محمد شهید فرزند
باز محمد مسکونه بابه خیل
ولسوالی بگرام ولایت پروان که
در یک در گیری خونین با ملحدین
به اثر اصابت پارچه BM13 در
سال ۱۳٦۲ به شهادت رسید .

خواجه نور الدین شهید فرزند
خواجه نجم الدین مسکونه
قشلاق لقی های ولایت بغلان ،
متعلم ضف هشتم بود - تحصیل
را به قصد فریضه جهاد مسلحانه
ترک گفت ، در اکثر جنگ ها
علیه قوای کفر در سنگر اول
قرار میگرفت تا اینکه در یک
جنگ خونین با قوای وحشی
روس به مقام والای شهادت
رسید . انا لله و انا الیه راجعون

- محمد افضل شهید فرزند سید
مراد باشندهٔ ولسوالی خلم ولایت
سمنگان که با شروع شدن جهاد
مسلحانه در منطقه به صف مردان
خدا ایستاد و به صفت سر گروپ
گروپی از مجاهدین شروع به جهاد
نمود ، تا اینکه در یک درگیری
باقوای روس در حصه تنگی آب
ولسوالی خلم به اثر اصابت
مرمی دشمن به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

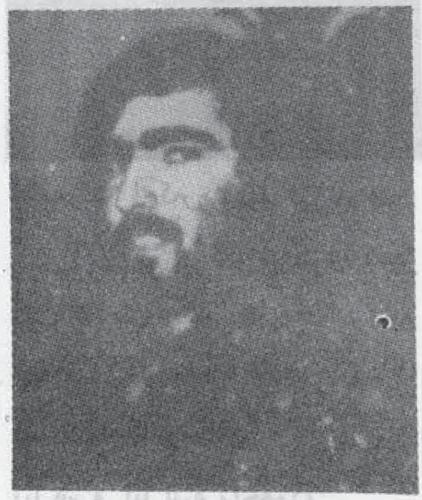

، محمد قسیم شهید مسکونه
قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت
ولایت کابل بود بتاریخ ۷-۱۰-
۱۳٦۲ به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

. نور علم شهید فرزند مدد خان مسکونهٔ قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل که بتاریخ ۳-۵-۱۳۶۳ به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

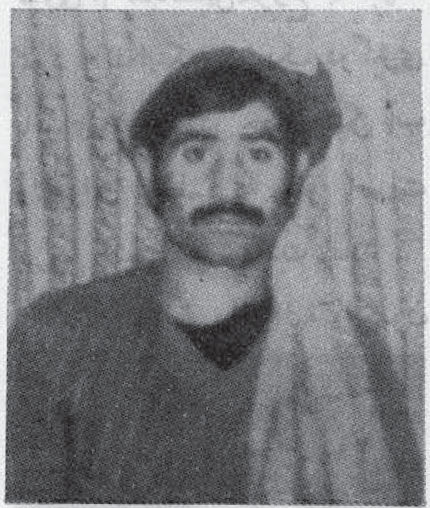

محمد اکبر شهید فرزند محمد رجب مسکونه گذر چنگری شهر مزار شریف که بتاریخ ۱۰-۸-۱۳۶۳ در منطقه کاریز قلی بای به شهادت رسید .
انا لله و انا الیه راجعون

- سید اسد الله شهید فرزند سید نقیب باشندهٔ ولایت کندز که بتاریخ ۸ - ۲ - ۱۳۶۱ در یک برخورد شدید با قوای کفر،

به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

عبدالواحد شهید فرزند حاجی خداینظر مسکونهٔ قریه نگاری ولسوالی نهر شاهی ولایت بلخ که بتاریخ ۱۲-۸-۱۳۶۳ در یک در گیری شدید با قوای کفر در سه کیلومتری ولسوالی بلخ به شهادت رسید .
انا لله و انا الیه راجعون

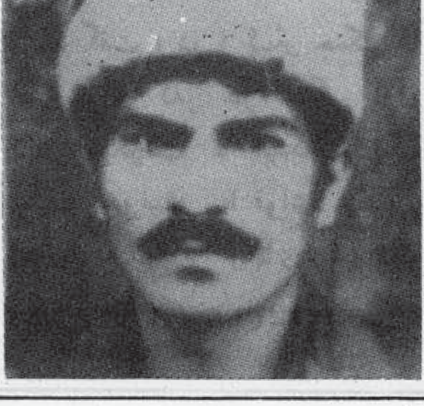

پر گل خان شهید: د باجوړی زوی د پکتیا ولایت د لژی علاقه داری او سیدونکی ډیر تکړه او ننگیالی مجاهدؤ . د خپل مقدس وسله وال جهاد په جریان کی ملحد حکومت ته‌ډیر تاوانونه‌واړول بالاخره په ٤-٦-١٣٦٣ ﻫ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله و انا الیه راجعون

- سید عباس هاشمی شهید فرزند سید جمال الدین مسکونه قریه توغ بیردی مرکز ولایت پروان بود در زمستان سال (۱۳۵۸) به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

. عبدالغفار شهید فرزند گل محمد

شاه مسکونهٔ قریه دکه ولایت ننگرهار مجاهد مومن وهدفمندی که با شروع شدن جهاد مسلحانه سلاح بردوش علیه دشمنان دین و وطن به مقابله برخاست در اکثر جبهات با مجاهدین همدوش به‌جهاد مسلحانه‌اش ادامه تااینکه در برج سنبله سال ۱۳۶۳ بهمراه قوماندان «پاچا» در قریه رباط ولایت پروان بدست غلامان حلقه بگوش روس به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

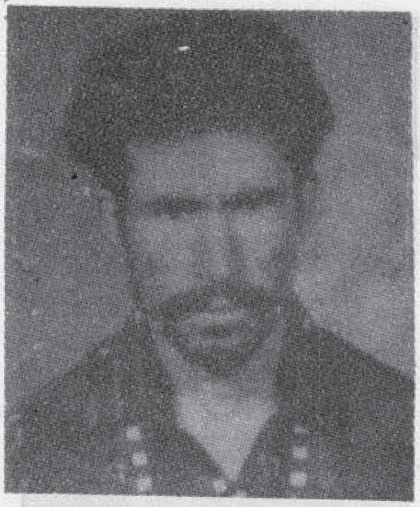

ـ فیض محمد شهید مسکونه ولسوالی جبل السراج ولایت پروان مجاهد دلیر و با شهامتی که پیوسته اشغالگران‌را مورد حمله قرار میداد تا اینکه در وقت حمله به یک کاروان نظامی روسی در منطقه عشق آباد جبل سراج خودش نیز مورد اصابت مرمی دهشکه تانک قرار گرفت و به شهادت رسید .

ـ عصمت الله شهید فرزند داد خدا مسکونه قریه غچولان دره غوث ولسوالی نجراب ولایت

کاپیسا .مجاهد با شهامت و هدفمندی بود باشروع‌شدن جهاد مسلحانه در منطقه به صف برادران مجاهد پیوست و بدون خستگی وملال خاطر دربن راه گام برمیداشت . این مجاهد قهرمان در انداخت راکت لینچر مهارت خاصی داشت و بارها تانک‌ها و وسایط قوای کفر را به آتش میکشید تااینکه بتاریخ ۷ ـ دلو ۱۳۶۳ در وقت حمله قوای کفر بالای ولسوالی نجراب بهمراه مجاهد دیگری بنام میر سعید فرزند غلام سعید در قریه بدخشی بمقام شهادت نایل شدند .

انا لله وانا الیه راجعون.

ـ مولوی عبدالله شهید فرزندشاه محمد یوسف خاز باشندهٔ ولسوالی در و از ولایت بدخشان مجاهد هد فمندی که بعد ار مدت ها جهاد مسلحانه، در یک نبرد خونین با روسها در حصه در کوف‌درواز ولایت‌بدخشان بعد ازکشتن چندین روسی متجاوز به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

ـ مامور محمد سلیم شهید فرزند قاضی محمد اسلم در سال ۱۳۳۰ هجری شمسی در فامیل متدینی واقع ولسوالی برکی برک ولایت لوگر چشم بجهان کشود و بعد از فراغت از لیسه غازی امین الله لوگری شامل وظیفه ماموریت شد .

با شروع شدن جهاد مسلحانه ماموریت دستگاه دولت را ترک و به صف برادران مجاهد پیوست ، او در اکثر جنگ ها علیه اشغالگران روسی و غلامان حلقه بگوش شان مردانه وار می رزمید، تا اینکه به اثر بمباران منزل مسکونی اش ذریعه

طیارات قوای کفر بمقام والای شهادت نایل شد .

. خالقداد شهید مجاهد دیگری از رهروان مسیر حق و عدالت است که با شروع جهاد مسلحانه در ولسوالی کوهستان ولایت پروان سلاح بر دوش گرفت تا از حریم دین اسلام پاسداری نماید ، او سرانجام بعد از مقاومت های زیادی بمقام والای شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

ـ قوماندان عبدالرحیم شهید فرزند برومند گل رحیم مسکونه قریه ملاخیل کفشان غوربند ولایت پروان در سال ۱۳۳۷ در فامیل متدینی چشم بجهان کشود و در دامان فامیل با دیانت بزرگ شد . همزمان باهجوم روسها به افغانستان سلاح بر دست گرفت تا از حریم دین و وطن خویش دفاع نماید ، او پیوسته بدون خستگی و ملال جهادش را ادامه میداد ، در جریان چندین سال جهاد مسلحانه اش موفقیتهای شایانی را نصیب گردید سرانجام در وقت باز کردن یکی از بمهای نامنفجر شده ، بم مذکور منفجرگردید و این برادر بمقام والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

ـ محمد عظیم شهید فرزند محمد نبی مسکونه درنامه ولسوالی کوهستان ولایت کاپیسا بود بتاریخ ۱۵-۷-۱۳۵۹ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

ـ بریالی شهید فرزند راز محمد مسکونه حوت خیل ولایت کابل که بتاریخ ۲۲ - ٦ - ۱۳٦۳ به شهادت رسید .

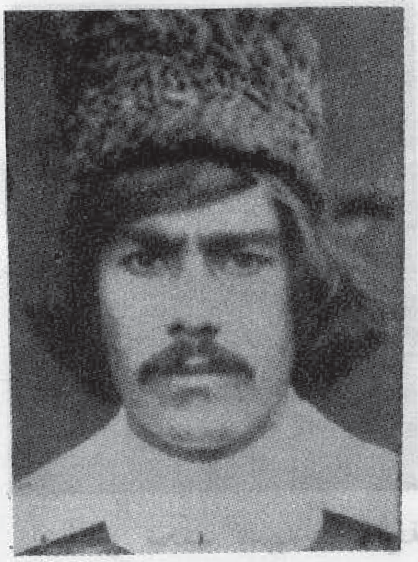

ـ جمال الدین فرزند اسلام الدین مسکونه . قریه خلازئی ولایت پروان که بتاریخ ۷-۵-۱۳٦۳ به شهادت رسید .

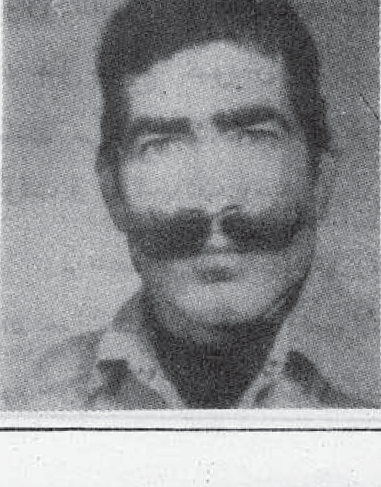

ـ عجب گل فرزند عبدالقادر مسکونهٔ قریه زمه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل که بتاریخ ۲۵-۶-۱۳۶۰ در یک برخورد خونین به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

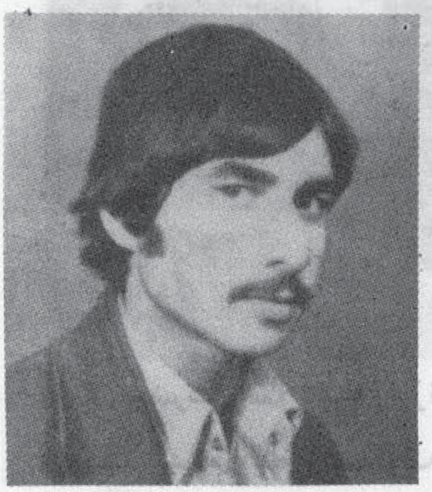

. شهید مجیب الله مشهور به سید آغا فرزند قیام لدین باشندهٔ قریه زاخیل مرکز ولایت کندز مجاهد دلیر و هدف مندی که با وقوع کود تای منحوس ثور تحصیل را بقصد جهاد مسلحانه ترک نمود و در صف برادران مجاهد قرارگرفت این برادر هدفمند و با شهامت درمیان رفقای همسنگرش از محبوبیت خاصی بر خوردار بود، در جنگ‌ها علیه ملحدین در صف اول قرار میگرفت ، تا اینکه در یک عملیات بالای پوسته چهل دختران کندز به مقام والای شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

. محمد انور شهید فرزند عمرعلی باشندهٔ قریه سه درک ولایت کندز مجاهـد با غیرت و با شهامت بود

بتاریخ ۶-۳-۱۳۶۱ در یک عملیات بالای پوسته سپن زر ولایت کندز به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

. محمد شاه شهید فرزند اکبرشاه کـه بتاریخ ۲۵-۶-۱۳۶۳ بـه شهادت رسید .

خلیل شهید فرزند باشی کریم

مسکونهٔ قریه عیسی خیل ولسوالی پغمان ولایت کابل مجاهد هدفمندی که با شروع شدن جهاد مسلحانه در کشور ، حربی پوهنتون را (که در آنجا محصل بود) بقصد ادای فریضه جهاد ترک و در صف رزمندگان مسلمان قرار گرفت ، او در پهلوی جهاد مسلحانه متوجه بعد فکری و عقیدوی جهاد و برادران مجاهد بود و پیوسته میکوشید که جهاد در خط اصیل اسلام تداوم یابد ، با این همه تلاش ها موصوف بالاخره در یک درگیری خونین باروسها درمنطقه غازه به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

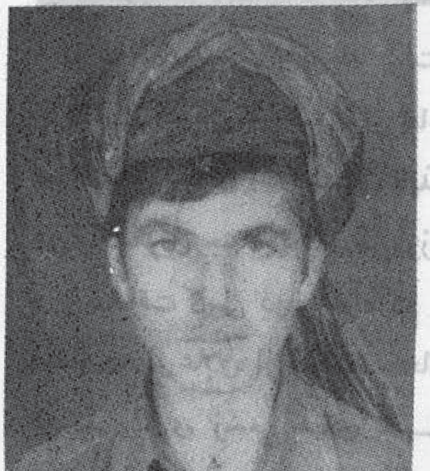

کریم خان شهید فرزند عصمت الله مجاهد شجاع و دلیر ولایت کندز که بتاریخ ۳-۶-۱۳۶۳ به شهادت رسید :

انا لله وانا الیه راجعون .

محراب الدین شهید فرزند معاذالدین مسکونهٔ فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل بود بتاریخ (۲۱ - ۵ - ۱۳۶۱) به شهادت رسید.

کاکا محمد شهید فرزند برات علی خان مسکونه شهر تخار مجاهد فعال و هدفمندی که خستگی ناپذیر در راه مقدس جهاد تلاش می‌ورزید و با صداقت کامل درین راه گام بر میداشت، او علاوه از جهاد مسلحانه در تیمارداری زخمی های جهاد نیز سخت میکوشید چنانچه در عکس مذکور می بینید که مجاهد زخمی ای را تیمارداری و خدمت مینماید. این مجاهد فداکار، بالاخره بتاریخ ۲۴-۶-۱۳۶۳ در یک بر خورد با روسها به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون.

سید جمال الدین شهید فرزند سید حسام الدین مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان یکی از چهره های درخشان و انقلابی جهاد اسلامی کشور ما بوده و از شروع جهاد مسلحانه در منطقه کشم این برادر سلاح بر دست آماده پیکار در راه خدا بود، در اکثر جنگ‌ها در مقابل روس ها و پرچمی ها و خلقی های شرف باخته اشتراک داشت تا اینکه بعد از ادای نماز ظهر یوم ۱۲-۶-۱۳۶۳ به همراه یک فرزندش هدف مرمی دشمن قرار گرفت و به شهادت رسیدند.

انا لله وانا الیه راجعون.

غلام نبی شهید فرزند روزی -

محمد مسکونه ولایت بدخشان که در تابستان سال ۱۳۶۲ به اثر اصابت مرمی روسها به شهادت رسید. **انا لله وانا الیه راجعون.**

- حضرت الله شهید فرزند برومند غلام سخی مسکونهٔ ولسوالی جاجی ولایت پکتیا مجاهد هدفمندی که بخاطر حاکم ساختن دین خدا (ج) وبر-چیدن ظلم و فساد از روی زمین کمربست و مردانه وار درین راه قدم برمیداشت، در جنگ‌ها با قوای ملحد در سنگر اول قرار میگرفت تا اینکه در وقت تهاجم قوای روس بالای منطقه جاجی درحین برخورد با دشمن هدف مرمی قرار گرفت و بمقام والای شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

محمود شهید پسر حاجی اسام مسکونه ولسوالی چهار دره ولایت کندز که بعداز فراغت از لیسه چهار دره شامل پوهنځی ادبیات پوهنتون

کابل شد ، با شروع شدن جهاد مسلحانه پوهنتون را ترک وشروع به جهاد مسلحانه نمود. دراکثر جنگها در مقابل اشغالگران در صف اول

می رزمید تا اینکه بتاریخ ٦-٦-١٣٦٣ ، دربرخورد با روسهای وحشی بمقام والای شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

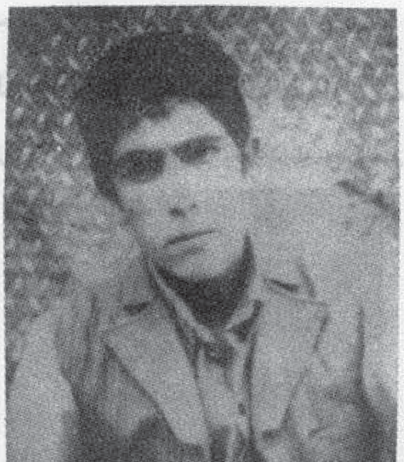

- سید فقیر شهید فرزند محمد اسلم مسکونه مناره مرکز ولسوالی جبل السراج ولایت پروان متعلم صنف یازدهم بود که افغانستان مورد تهاجم روسها قرار گرفت ، او بنابر احساس ایمانی تحصیل را بقصد جهاد مسلحانه ترک نمود و در صف برادران مجاهد قرارگرفت ، او بعد از سه سال جهاد مسلحانه بتاریخ (٢٨-١٠-١٣٦١) به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

- داد الله شهید فرزند مسجدی‌-خان مسکونه ولسوالی بولغین ولایت پروان بود بتاریخ ٩-١٢-١٣٦٠ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

- حسام الدین شهید ولد نظام الدین در سال ١٣٣٥ در دامان فامیل مسلمانی تولد و به سن بلوغ رسید ، همزمان با هجوم روسها به افغانستان جهاد مسلحانه را شروع نمود و مردانه وار علیه اشغالگران به مقاومت برخاست ، در جنگهای زیادی علیه استعمارگران روسی اشتراک می ورزید تا اینکه در درگیری خونین با قوای متجاوز روس در شامگاه چهارم سنبله ١٣٦٣ بمقام والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

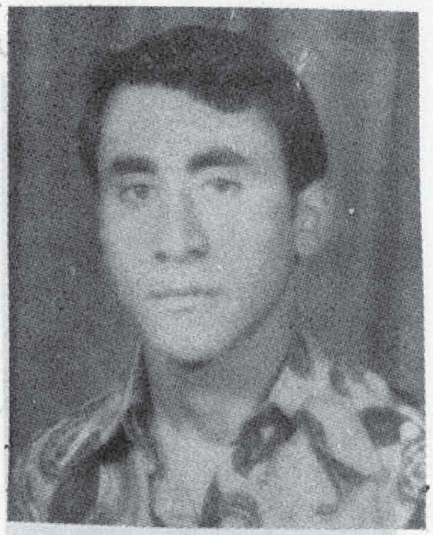

- محمد یوسف شهید فرزند مولوی محمد ابراهیم مسکونه گذر مسجد قلندر شاه شهر مزار شریف جوان هدف مندی که بعد از فراغت از لیسه باختر مزار شریف وظیفه ماموریت را برگزید، بعد از مدت دو سال ماموریت به عسکری سوق داده شد و شامل کورس تربیه نظامی گردید ، بعد از فراغت از کورس بوظیفه ضابطی مقرر گردید ، با وقوع کودتای ثور وظیفه ضابطی را بقصد جهاد مسلحانه ترک نمود و با برادران مجاهد پیوست مدتی را در مناطق شیوه‌کی ولایت کابل به جهاد مسلحانه سپری نمود بعداً بهمراه مجاهدین

عازم مزار شریف گردید و مدت یکنیم سال را در جبهات مزار شریف گذشتاند تا اینکه بتاریخ ۱۹-۱۲-۱۳۶۱ در یک جنگ خونین با روسهای وحشی در منطقه تنگی مارمل به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

ـ ولی جان شهید فرزند احمد ـ جان مسکونه ولایت غزنی مجاهد دلیر و با شهامتی که در سال ۱۳۵۸ در مناطق چپرهار ، رودات ، در ونته ولایت ننگرهار شروع په جهاد مسلحانه نمودو در بر خورد ها علیه اشغالگران روسی و نوکران داخلی شان در صف اول جای میگرفت ، موصوف بالاخره در یک جنگ خونین با قوای روس بتاریخ ۲۳-٤-۱۳۶۳ در منطقه سرخرود ولایت ننگرهار به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

محمد هارون شهید فرزند نور ـ احمد در سال ۱۳۳۸ در فامیل

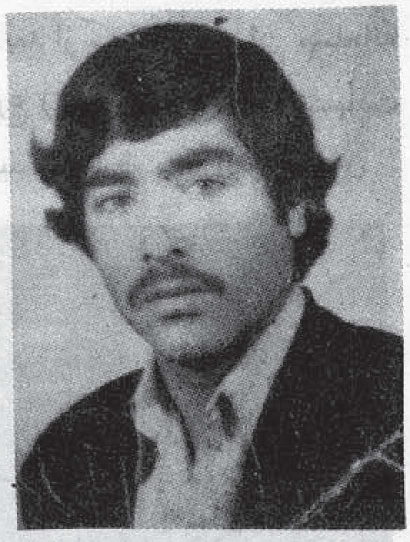

متدینی واقع قریه خالداری خواجه خیل ولسوالی پغمان ولایت کابل متولد و تحصیلات خود را الی فراغت از لیسهٔ پغمان ادامه داد . در سال ۱۳۵۹ در وزارت سرحدات بحیث مامور مقرر گردید ، در سال ۱۳۶۰ ، ماموریت در دستگاه دولت را بقصد جهاد مسلحانه ترک نمود و در صف برادران مجاهد قرارگرفت تا اینکه بتاریخ ۱۵-۷-۱۳۶۳ در یک بر خورد خونین با قوای روس در ولایت لوگر بدرجهٔ رفیع شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

ـ محمد سعید شهید فرزند محمد میر مسکونه قریه دهن درهٔ کفشان ولسوالی سیاه گرد ولایت پروان مجاهد با شهامتی که در سرکوبی روسها تلاش فراوان می ورزید ، بالاخره به اثر بمباران طیارات قوای کفر به شهادت رسید .

ـ محمد ظاهر شهید فرزند محمد نادر مسکونه چهاردهی ولسوالی غور بند ولایت پروان که در سال ۱۳۶۰ به شهادت رسید .

ـ نور محمد شهید فرزند با شهامت محمد رحیم مسکونه قریه گل خانه درهٔ کفشان ولسوالی غوربند ولایت پروان مجاهد کم نظیر در استقامت و سنگر، مجاهدیکه

همه وقت مصروف درهم کوبیدن سنگر های کفر و کمونیزم در منطقه‌اش بود ، مجاهدیکه تا آخرین رمق حیات از تلاش و کوشش در راه به ثمر رساندن اسلام عزیز باز نایساد ، بالاخره بتاریخ ۲۹-۱۱-۱۳۶۱ به شهادت نایل شد .

ـ مسجدی شهید ولد حاجی رحمت‌الله مسکونه بایان علیا یکی از جمله مجاهدین اولی حوزهٔ خود بود، او در پاک سازی منطقه از لوث وجود کمونست ها تلاش های وسیعی بخرج داد تا اینکه بتاریخ ۹-۵-۱۳۶۳ در اثر اصابت مرمی قوای کفر بـه مقام شهادت نایل شد .

ـ عبدالرسول دشتی شهید فرزند حبیب‌الله باشندهٔ قریه مدرسه ولایت کندز مجاهد دلیر و شجاع بود برادر مذکوروظیفه قومانداني منطقه خویش را نیز عهده دار بود در جنگ ها علیه‌قوای ملحد اشتراک میورزید ، بالاخره در حصه دروازه حق العبور کندز در وقت عملیات بالای قطار قوای روس بتاریخ ۱۶-۹-۱۳۶۲ بمقام والای شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

عبدالسلام فرزند محمد قـادر باشندهٔ چهاردهی ولسوالی غوربند ولایت پروان که در سال ۱۳۵۹ ه ش به اثر بمباران طیارات قـوای روس به شهات رسید .

سید حکیم شهید فرزند محمد

رسول مسکونهٔ قریه فرزه‌ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل بود بتاریخ ۸-۱۰-۱۳۶۰ به شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون

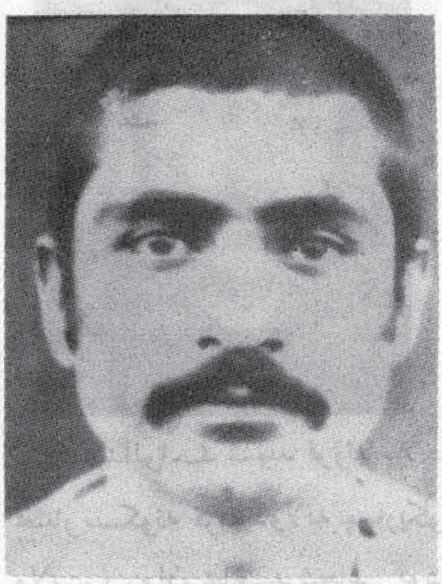

جنت‌گل شهید فرزند عید محمد مسکونهٔ قریه کهنه بازار سرپل ولایت جورجان که بتاریخ ۲۸ - ۲ - ۱۳۶۳ در وقت حمله بالای یک پوسته قوای کفر بمقام والای شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

ـ قوماندان دوات شهید فرزند رحمت مسکونه قریه قریشی والسوالی دولت آباد ولایت

فاریاب که بتاریخ ۳-۸-۱۳۶۳
به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

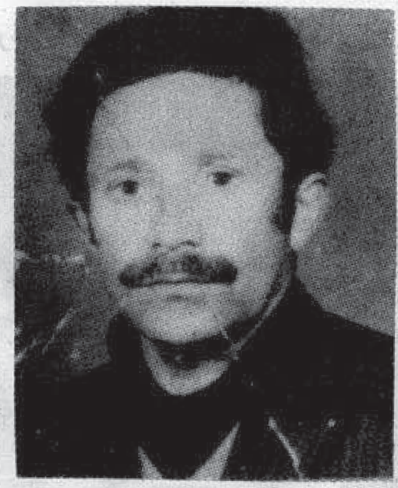

. عبدالواحد شهید فرزند ملا ـ بختیار مسکونه قریه دولانه چهاریکار ولایت پروان مجاهد شجاعی بود بعد از گذشتاندن ماه ها در صف پیکار و مقاومت بالاخره بتاریخ ۲۵-۷-۱۳۶۱ به مقام شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

. محمد ادریس شهید یکی از جمله مجاهد با شهامت و غیرتمندی که بعداز گذشت مدت‌ها در صحنه جهاد بتاریخ ۱۲-۲-۱۳۶۳ به شهادت رسید .

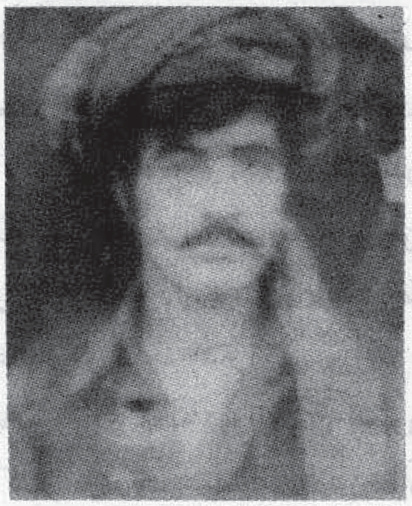

ـ محمد شریف شهید فرزند خلیفه نصر الدین مسکونهٔ قریه دوست آباد ولسوالی دولت آباد ولایت فاریاب بود بتاریخ ۱۴ - ۲ - ۱۳۶۳ به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

ـ نور گل شهید فرزند عطا محمد مسکونه قریه کهنه بازار سرپل ولایت جوز جان که بتاریخ ۲۵ - ۳ ۱۳۶۳ در یک برخورد با قوای روس به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

. عبدالقدوس مسکونه قریه چیکل والسوالی بگرام ولایت پروان

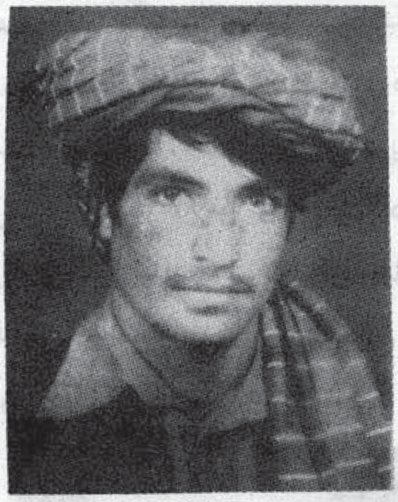

مجاهد نستوه حوزه فرعی نمبر (۳) حوزه نعمان بود ، او پیشا پیش مجاهدین حوزه مربوطه اش در نبرد علیه اشغالگران وحشی اشتراک می ورزید ، نسبت شهامتیکه داشت به صفت قوماندان چریک های چیکل نیز ایفای وظیفه می نمود تا اینکه بتاریخ ۱۹-۷-۱۳۶۱ در اثر انفلاق مین ضد پرسونل قوای کفر بمقام والای شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

ملا عبدالصمد شهید فرزند عبدالخالق مسکونه قریه خروتی علاقه داری جلریز مجاهد هدفمند و با شهامت که بتاریخ ۳-۶-۱۳۶۳ در یک جنگ شدید با قوای روس بمقام والای شهادت نایل شد .

- ملا نعمت الله شهید فرزند عبدالرحمن مسکونه قریه سلکتو ولایت سمنگان که بتاریخ ۲۹-۵-۱۳۶۳ در یک برخورد با قوای کفر به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

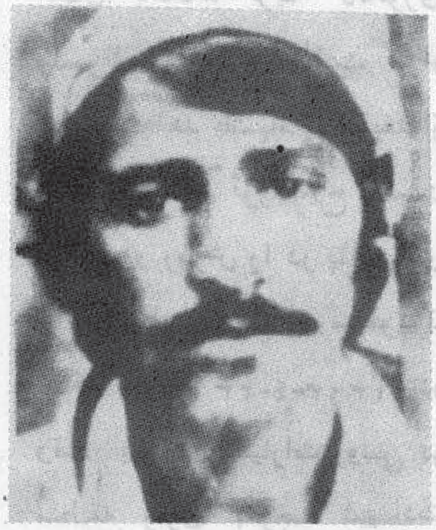

فیض محمد شهید مشهور به کوکی فرزند خان محمد باشندهٔ قریه مدرسه ولایت کندز مجاهد با استقامت و خستگی ناپذیر در سنگر اسلام بعداز مدت ها جهاد مسلحانه بتاریخ ۱۶-۳-۱۳۶۳ در وقت بر خورد با قوای روس بعد از کشتن چندین نفر روسی به مقام والای شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

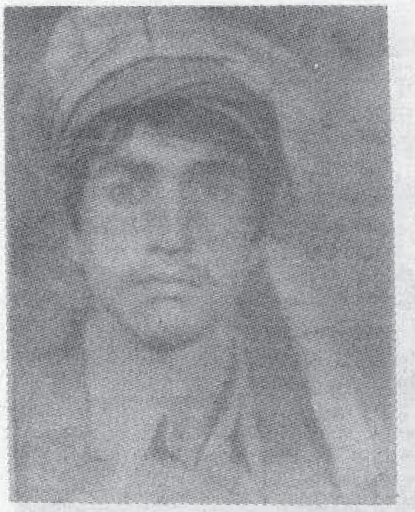

- شیر آقا شهید فرزند عبدالله جان مسکونه قریه خلازئی ولایت پروان که بتاریخ ۷-۵-۱۳۶۲ به شهادت رسید .

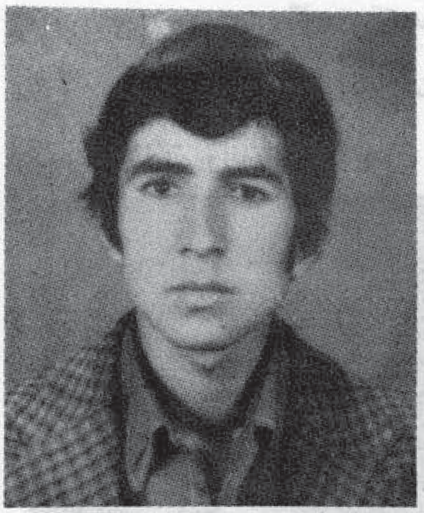

- میرآغا شهید فرزند بیک فقیر مسکونه قریه ورته بز ولایت تخار فارغ التحصیل لیسه تخار که با شروع شدن جهاد مسلحانه در کشور به صف برادران مجاهد پیوست و شروع بجهاد مسلحانه نمود تا اینکه بتاریخ شب اول حمل سال ۱۳۶۳ در یک جنگ شدید با روسها در قسمت باغ ذخیره مرکز ولایت تخار به شهادت رسید.

- عبدالحق شهید مشهور به (زمری) فرزند مامور عبدالکریم

مسکونه قریه چهل دختران کندز که مدتی بحیث چر یک شهری در قتل کمونست ها رول مهمی را بازی کرد ، بعداً بحیث یک مجاهد جبهه سلاح بر دوش گرفت و در صف برادران مجاهد پیوست ، بالاخره در یک بر خورد با بوسته قریه زاخیل به مقام والای شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

بسم الله جان شهید فرزند الله میر مسکونه قریه مشوانی ولسوالی میر بچه کوټ ولایت کابل یکی از جمله مجاهدین فدا کار و با شهامت بود که در اکثر جنگ ها باملحدین در صف اول قرار داشت ، بالاخره در برج میزان ۱۳۶۲ به

شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

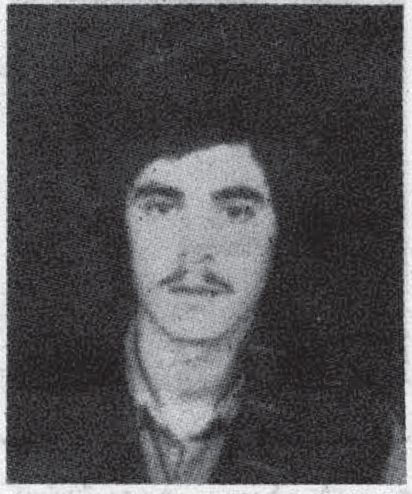

- بادام گل شهید فرزند حاجی عبدالغفار مسکونه قریه قلعه سامان ولسوالی قره باغ ولایت کابل که بتاریخ ۳۱-۳-۱۳۶۰ در بر خورد با روسهای وحشی به شهادت رسید.

- عبدالروف شهید فرزند محمد عمر مسکونه قلعه صحراء مرکز ولسوالی جبل السراج ولایت پروان یکی از جمله رزمندگان با شهامتی بود که سلاح بدست از حریم اسلام مقدس بدفاع پرداخت او در جنگ های زیادی علیه اشغالگران اشتراک میورزید سرانجام بتاریخ ۱-۰-۱۳۶۰ به مقام والای شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

- حبیب الله شهید فرزند نور محمد باشندهٔ قریه ترکمن های شهر کندز که در یک زد و خورد با قوای کفر در حصه گدام کندز بتاریخ ۲۴-۴-۱۳۶۲ به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

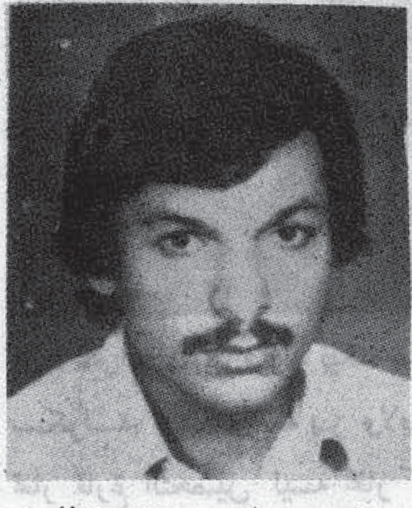

غلام مصطفی شهید فرزند عبدالعزیز باشنده قریه انورخان خیل ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود تحصیلات خود را الی فراغت از لیسه میر مسجدی ادامه داد بعداً شامل پوهنځی ساینس پوهنتون کابل گردید و بعد از فراغت از پوهنځی در سال (۱۳۶۰) سلاح بر دوش گرفت تا علیه اشغالگران و غلامان داخلی شان برزمد سرانجام بتاریخ ۲۷-۱۱-۱۳۶۱ به اثر بمباران طیارات قوای کفر به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

محمد شریف شهید فرزند محمد - اقبال باشندهٔ قریه کانکوری ولسوالی شولگره ولایت مزار شریف مجاهد باشهامتی که بعد از وقوع کودتای ثور سلاح بردست و شب و روزش را در پا سداری از حریم ایمان سپری مینمود تا اینکه بتاریخ ۲۳-۴-۱۳۶۳ در وقت بمباران طیارات روسی در منطقه زاری بدرجهٔ شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

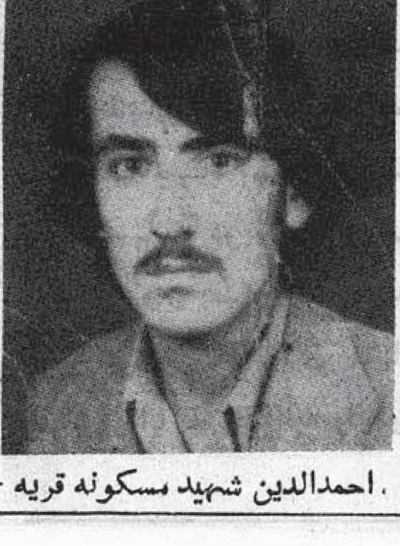

احمدالدین شهید مسکونه قریه .

پشت ورته بز مرکز ولایت تخار که تحصیلات خود را الی فراغت از لیسه تخار ادامه داد و باروی کار شدن حکومت الحادی ترهکی شروع به فعالیت جهاد نمود و پیوسته راه مقدس جهاد را ادامه میداد تا اینکه بتاریخ ۲۱-۲-۱۳۶۳ در یک برخورد مسلحانه با قوای کفر در مرکز تخار به شهادت رسید.

عبدالباقی شهید فرزند شاغاسی باشندهٔ ولسوالی شکر دره ولایت کابل که بعد از سپری نمودن مدت ها در صحنه جهاد مسلحانه بتاریخ ۱ - ۹ ۱۳۶۱ به اثر اصابت مرمی قوای کفر به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

- گلا جان شهید فرزند عبدالظاهر باشندهٔ قریه زمه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل که با شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه با برادران مجاهد پیوست و

در پاک سازی منطقه از لوث وجود کمونست ها سهم فعال و ارزنده گرفت، بالاخره موصوف در یک جنگ خونین با قوای روسی بتاریخ ۲۱-۷-۱۳۶۱ بمقام شهادت رسید.

- قوماندان عبدالبشیر شهید مسکونه قریه خواجه سیاهران ولایت پروان مجاهد با شهامت و با همتی بود که همزمان با هجوم روسها به کشور شروع به مقاومت مسلحانه

نمود، در عملیات علیه اشغالگران در صف اول قرار میگرفت تا اینکه درتابستان سال ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون.

- احمد شاه شهید فرزند برومند وکیل محمد شریف باشندهٔ قریه توره خاک ولایت کندز که با شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه سلاح بر دوش گرفت و شروع به جهاد مسلحانه نمود، در اکثر جنگ‌ها در مقابل ملحدین اشتراک می ورزید و دربین برادران همسنگر خود از محبوبیت خاصی برخوردار بود، موصوف بالاخره بتاریخ ۱۶-۶-۱۳۶۳ در وقت عملیات بالای پوسته شرکت کندز بدرجهٔ شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون.

- محمد انور شهید فرزند عزیز الله مسکونه ولسوالی خلم ولایت سمنگان متعلم صنف هشتم مکتب بود که تحصیل را بقصد جهاد

مسلحانه ترک نمود و در صف برادران مجاهد قرار گرفت تااینکه در یک نبرد خونین بعد از مقاومت شدید در حصه زنجیر گاه ولسوالی خلم بدرجهٔ شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

سید حامد الله شهید فرزند مرحوم سید صالح محمد در سال ۱۳۳۳ در فامیل متدینی واقع قریه مسکن تخار متولد گردید ، تحصیلاتش را بالاتر از صف دهم نسبت مشکلات متعدد نتوانست به پیش ببرد . در زمان رژیم داود به عسکری جلب شد ، با روی کار آمدن رژیم ترهکی ملحد با عده از عساکر مسلمان دیگر دستگیر و روانه زندان پلچرخی ساخته شد که بعداً در همان زندان به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون .

ـ قاری محمد عثمان شهید مشهور به قاری منگل مسکونه‌قریه چهل ایوان ولسوالی خلم ولایت سمنگان در فامیل بی بضاعت ولی غنی و سر شار از نیروی ایمان متولد گردید در سن طفولیت شروع به حفظ نمودن قرآن نمود و تمامی آیات قرآن را در سنیه اش حفظ نمود با شروع شدن جهاد مسلحانه در صف برادران مجاهد قرار گرفت و پیوسته جهاد مسلحانه را ادامه داد تا اینکه بتاریخ ۱۰-۷-۱۳۶۳ در در منطقه خواجه برهان در وقت کمین گیری روسهای ملحد به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

ـ عظیم‌گل شهید فرزند عبدالعزیز مسکونه ولسوالی سر خرور ولایت ننگر هار مجاهد دلیر و با شهامتی که با شروع شدن جهاد مسلحانه اسلحه بر دست گرفت و علیه تجاوز

گران روس و غلامان خلقی و پرچمی شان حاضر بمقابله گردید ، این مجاهد در انداخت راکت ـ لینچر نیز مهارت خاصی داشت ، بالاخره موصوف بتاریخ ۱٤-٤-۱۳۵۳ درحالیکه یک تانک زرهی روس را با سر نشینان آن طعمه حریق ساخت خود نیز بمقام والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

غمی شهید فرزند وریښمین مسکونهٔ ولسوالی ازرو ولایت پکتیا که باهجوم روسها به افغانستان شروع به‌جهاد مسلحانه نمود و در سرکوبی دشمنان خدا لحظه‌یی هم فرو گذاشت نمی کرد، بالاخره در وقت عملیات بالای

چونی جاجی به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

محمدی شهید فرزند محمد رحیم مسکونه قریه سلکتو ولایت سمنگان که بتاریخ ۲۹-۵-۱۳۶۳ به شهادت رسید .

۷۳- اسد الله شهید فرزند نظر قل مسکونه قریه کاریز سمنگان که بعد از مدت ها جهاد مسلحانه بتاریخ ۲۰-۵-۱۳۶۳ در یک برخورد مسلحانه با قوای روس و ملیشه ها به مقام والای شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

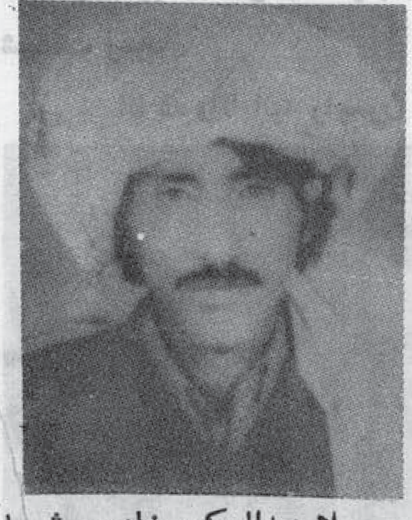

ملا عبدالحکیم خان شهید فرزند ناظم خان مسکونه قریه نور خان خلازئی ولایت پروان

مجاهد با غیرت و هدفمند که بتاریخ ۷-۴-۱۳۶۳ به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

حق بیردی شهید فرزند دینار مسکونه قریه سلکتو ولایت سمنگان که بتاریخ ۲۹-۵-۱۲۶۳ در یک جنگ خونین با روسها به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

عبدالحلیم شهید فرزند محمد زمان مربوط ولسوالی کوهستان ولایت کاپیسا که در وقت محاصره ولایت پروان بتاریخ ۱۱-۱۰-۱۳۶۰ بمقام شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون .

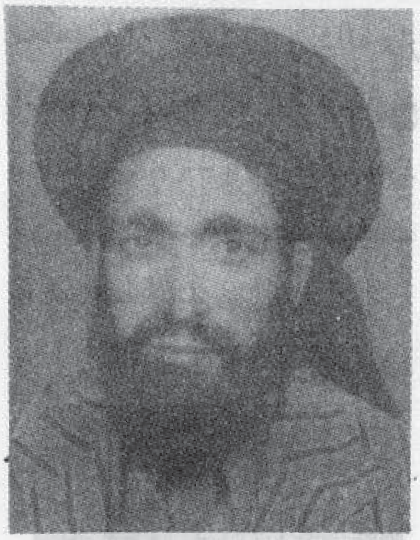

ملا گل محمد فرزند نور محمد مسکونه قریه خروتی علاقه داری جلریز ولایت میدان مجاهد خستگی نا پذیر در راه جهاد که بتاریخ ۳-۶-۱۳۶۳ در یک نبرد خونین با قوای کفر در منطقه کوته عشرو میدان به مقام شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

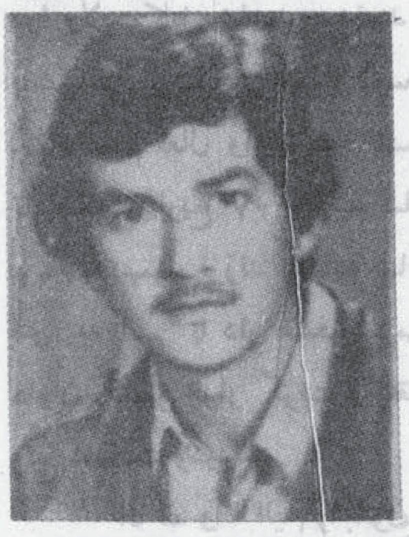

- شاه محمد شهید فرزند امان الله مسکونه گذر چغدک مزار شریف جوان هدفمند و با شهامت متعلم صنف یازدهم لیسه باختر مزار شریف بود که تحصیل را بقصد فریضه جهاد مسلحانه ترک نمود و در صف برادران

مجاهد قرار گرفت و مردانه وار استقامت ورزید تا اینکه بتاریخ ۲۰ - ٤ - ۱۳٦۲ در یک نبرد خونین با روسها در منطقه چغدک به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

ـ عبدالوکیل شهید فرزند نصیرالدین مسکونه ولسوالی شکر درهٔ ولایت کابل مجاهد هدفمند و با شهامتی بود که در بسط و توسعه جهاد سهم فعال وار زنده داشت تا اینکه بتاریخ ۲۲ عقرب سال ۱۳٦۲ بهمراه فرزند شانزده ساله اش به اسم با دار هدف مرمی هاوان دشمن قرار گرفت و بمقام رفیع شهادت رسیدند .

انا لله وانا الیه راجعون .

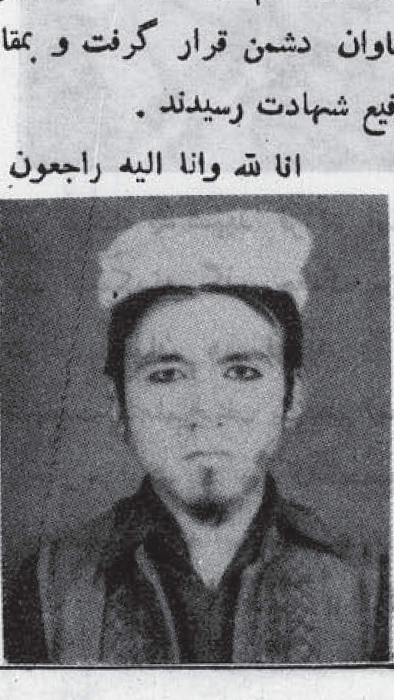

عبدالعزیز شهید فرزند جورمـ بای مسکونه قریه سلکتو ولایت سمنگان که بتاریخ ۲۵-۲-۱۳٦۳ در وقت بمباران قوای کفر به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

منگل شهید فرزند غلام نبی مسکونه مرکز ولایت پروان مجاهد هدفمند و مکتبی که شب و روز مصروف جهاد در راه خدا بود ، سرانجام دریک برخورد با شعله‌یی‌های مزدور در ولسوالی قره باغ به شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

محمد خان شهید فرزند عثمان خان باشندهٔ ولسوالی شکر دره ولایت کابل که با شروع شدن جهاد مسلحانه سلاح بر دست گرفت و شروع بجهاد مسلحانه نمود ، بالاخره بتاریخ ۱۰ - ۲ - ۱۳٦۳ در یک درگیری شدید باقوای کفر بمقام والای شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

شهید الله محمد فرزند داد محمد مسکونه قریه سیدا مرکز گردیز ولایت پکتیا یک مجاهد دلیر و فداکار بود که در مقابله با روسها ددمنش در صف اول قرار میگرفت بالاخره بتاریخ ۲۹-۲-۱۳٦۳ در یک برخورد با قوای کفر به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

صوف گرو شاه شهید فرزند حاجی گینجه بای مسکونهٔ قریه لنگر خانه ولسوالی نهر شاهی ولایت مزار شریف ، مجاهد باشهامتی بود . بعدازمدتهاجهاد مسلحانه بتاریخ ۱-۹-۱۳۶۲ به درجه شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

اختر محمد شهید فرزند برومند ملا آقا محمد مسکونه ولسوالی غورماچ ولایت بادغیس یکی از جمله مجاهدین فمند و باشهامت منطقه که قوماندی حوزه ابوزر غفاری را نیز عهده دار بود ، بعد از مدت ها جهاد مسلحانه باری هم به کشور اسلامی پاکستان مهاجر گردید ، در وقت باز گشت به سنگر های خونین جهاد به اثر بمباران طیارات قوای کفر بمقام شهادت نایل شد.

ملا عبدالعزیز ولد حاجی عبدالجمیل مسکونه ولسوالی چهار- دره ولایت کندز فارغ مدرسه تخارستان ولایت کندز یکی از جمله

مبارزین هدفمندو مکتبی در ولایت کندز بود ، او با شروع شدن جهاد مسلحانه در ولایت کندز وظیفه معلمی را بمقصد فریضه جهاد مسلحانه ترک نمود و مردانه وار در مقابل روسها وحشی استادگی نمود او بعد از مدت تقریباً چهار سال جهاد مسلحانه بتاریخ (۷) حمل سال ۱۳۶۲ دره ولسوالی چهار در در یک بر خورد با روسها به مقام والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

شیراز گل شهید مسکونه غوربند ولایت پروان که با تهاجم روسها به افغانستان سلاح بردست شروع به جهاد مسلحانه نمود

تا اینکه در زمستان ۱۳۵۹ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

غلام سخی شهید فرزند صفر محمد مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان مجاهدیکه باهمت عالی و آگند، از ایمان از شروع جهاد مسلحانه تا وقت شهادتش سلاح بر دست آمادهٔ مقابله و پیکار در مقابل دشمنان دین و ناموس وطن بوده در جنگ‌ها علیه ملحدین در صف اول جامی میگرفت ، تا اینکه بتاریخ ۲۹-۸-۱۳۵۹ در وقت عملیات بالای ولسوای کشم هدف مرمی دشمن قرار گرفت و به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

PROPERTY OF ACKU

گل آقا شهید فرزند سید محمد مسکونه قریه خروتی علاقه داری جلریز مجاهد شجاع و هدفمند که با شروع شدن جهاد در منطقه با برادران مجاهد پیوست و به جهاد مسلحانه ادامه داد تا اینکه بتاریخ ۳-۶-۱۳۶۳ در یک بر خورد مسلحانه شش ساعته با روسها به مقام شهادت رسید .

غلام محمد شهید فرزند ملا حسن باشندهٔ قریه خیابان مرکز کندز که بعد از مدت ها جهاد و پیکار در راه خدا (ج) بالاخره در یک برخورد با قوای کفر بتاریخ ۱۶-۳-۱۳۶۳ بدرجهٔ رفیع شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالحکیم شهید فرزند محمد شیرین مسکونهٔ قریه فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل بود . بتاریخ ۱۱-٤-۱۳۶۳ به شهادت رسید . انا لله و انا الیه راجعون

محب الله شهید فرزند عظیم گل مسکونه چهاردهی ولسوالی غوربند ولایت پروان که در سال ۱۳۶۰ بمقام والای شهادت نایل شد. انا لله وانا الیه راجعون .

. محمد طاهر شهید فرزند حاجی امام نظر مسکونه قریه کاریز ولایت سمنگان که در یک بر خورد با قوای روس بتاریخ ۲۰-۵-۱۲۶۳ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

. ملا محمد خان شهید فرزند طوطی گل مسکونه قریه سوخته قول دره کفشان غوربند ولایت پروان که در منطقه شکر دره ولایت کابل به اثر اصابت مرمی قوای کفر بمقام شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون .

ملا تور شهید فرزند محمد یعقوب مسکونه پاینده خیل ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا که بعد از مدت ها جهاد مسلحانه در برج میزان ۱۳۶۱ بمقام والای شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون .

اخبار جهاد

کنړ:-

د کنړ ولایت په راغلی رپوټ کی ویل شوی دی چی د ۱۳۶۳ کال د سلواغی د میاشتی په ۲۰ نیټه د روس یو پوځی کاروان چی په سلگونو ټانکونه او پر وسلو بار موټر یکی و د بریکوټ پرخوا روان و د برمیالو مجاهدینو داتلوال برید له امله تارمار او تیښتی ته اړشو. پدی نښته کی د روس څه د پاسه دوه سوه عسکر ووژل شول او ٤٥ مسلمان عسکر له خپلو مجاهدو ورونو سره یوځای شول .

جوز جان:-

۳۰- تن سر باز قوای متهاجم روسهای وحشی و عساکر قوای ملحد کارملی توسط مجاهدین ولایت جوز جان هلاک و ٦٤ میل سلاح مختلف النوع را مجاهدین انجا به غنیمت گرفتند .

طبق اطلاع و اصله در اثر درگیری مسلحانه مجاهدین ولسوالی سنگچارک ولایت جوز جان که بتاریخ ۱۰-۱۱-۱۳۶۳ با نیروهای اشغالگر روسی و قوای مزدورکارملی بوقوع پیوست . ۳۰- تن سر باز روسی و عساکر وطن فروش کارملی به قتل رسیده و پنجاه نفر انها را مجاهدین دلیرانولایت دستگیر نموده اند .

طی بر خورد مذکور ٦٠ میل گرینوف و ۲ دستگاه مخابره نمبر ۵۰۱ - قوای دشمن را بایکمقدار مواد غذائی مجاهدین به غنیمت گرفتند درین درگیری ٦ نفر مجاهدین بمقام والای شهادت نایل گردیده ویک تعداد انها جراحت برداشتند .

ننگرهار:

۱۵- نفر سر باز روسی باکشمیر نام جاسوس خاد رژیم ملحد توسط مجاهدین دلیر ولایت ننگرهار بقتل رسیدند .

طبق یک گذارش مؤثق مبنی بر اطلاعیه کشمیر نام جاسوس ناشناخته شده ۲۶ - نفر مجاهد در قریه پیره خیل ولسوالی کجه ولایت ننگرهار بتاریخ ۲۹ - برج دلو سال ۱۳۶۳ بصورت فریبانه توسط عساکر اشغالگر روس بدرجه رفیع شهادت نائیل شدند .

در گذارش علاوه شده کشمیر نام جاسوس چهره ناشناس قبل از جاسوسی بحیث مجاهد در منطقه مذکور ایفاء وظیفه کرده ولی دفعتاً بتاریخ ۲۹ - برج د لو سال جاری بشهر جلال آباد بصورت سری رفته و ۲۵- تانک محاربوی را مملو از عساکر اشغالگر روسی با خود اورده ساعت ۱۲- بجه شب عقب خانه هر مجاهد رفته او شانرا صدا کرده که من فلان مجاهد هستم همرای شما کار دارم . به همین ترتیب ۲۶ نفر مجاهد را یکا یک از خانه های شان کشیده ذریعه برچه عساکر اشغالگر روسی انها را به شهادت رسانیدند .

متعاقباً کشمیر نام با تمام عساکر اشغالگر روسی و ملیشه که جهت نا بودی مراکز مجاهدین با خود اورده بودند . مرکز جبهه تور با چا را محاصره نموده لیکن

چهار نفر مجاهد زرنگ که در مرکز جبههٔ مذکور بودند . توطه و فریب کشمیر نام جاسوس پی برده انرا با همراهانش تحت آتش شدید قرار داده عساکر رژیم اشغالگر روسی بعقب راندند . درین ضمن اورابا ٤١ نفر از نیروی اشغالگران بقتل رسانیده شدند در گذارش امده است که نیروهای اشغالگر و اجیران دیگر اجساد کشته شدگان خویش را برداشته و جسد کشمیر نام جاسوس را که لباس عسکری رژیم به تن کرده بود در صحنه جنگ گذاشته و فرار نمودند .

روزگان :

یک طیاره جت (مگ ۲۷) توسط مجاهدین سقوط داده شد .

اطلاع واصله از ولایت روزگان حاکیست که مجاهدین دلاور سربکف بتاریخ اول حوت ۱۳۶۳ یک طیاره جت (مگ ۲۷) روسی را در منطقه ترین کوت توسط فیر دافع هوا سقوط داده اند .

شاهدان عینی سقوط این طیاره را در حالیکه از عقب ان شعله های دود و آتش می برآمد بچشم مشاهده نموده اند .

اطلاع هم چنان می افزاید .

بعد ازینکه مرمی دافع هوا به جت متذکره اصابت نمود ، بعد از شعله ورشدن درد امنه های کوه اصابت نموده و از هم متلاشی شده است .

از پیلوت و سر نشینان ان کدام اطلاعی در دست نیست .

تخار :

یک دستگاه تانک محاربوی ۲ عراده موتر قوای متجاوز روسی با ۳۸ نفر سر نشینانش در اثر بر خورد مجاهدین ولایت تخار از بین رفت .

مبنی بر راپور واصله طی برخورد شدیدی که فی ما بین مجاهدین راه حق و نیروهای متجاوز دشمن بتاریخ ۲-۱۰-۱۳۶۳ در مرکز ولایت تخار بوقوع پیوست ۸ نفر از پرچمی های مزدور بقتل رسیده ده نفر شان زنده دستگیر شده‌اند .

همچنان در اثر بر خورد دیگری که بتاریخ ۶-۱۰-۱۳۶۳ بین مجاهدین و دشمن ملحد بین سرک خواجه غار وار چی صورت گرفت ۲ عراده موتر ویک دستگاه تانک محاربوی دشمن بکلی منهدم گردیده و ۳۰ نفر از سر نشینان به هلاکت رسیدند درین بر خورد سه میل کلاشینکوف را مجاهدین به غنیمت گرفته ولی بفضل خداوند کدام تلفات و اسیبی بمجاهدین نرسیده است .

پکتیکا :-

له پکتیکا ولایت خخه تر لاسه شوی رپوټونه وائی چی د سلواغی د میاشتی په ۲۸ دښمن دار گون د جنوب شرق د جبهی پر مجاهدینو ناځاپي برید وکړ چی د اتلو مجاهدینو د شدید مقاومت له امله ئی ۸ تنه عسکر سره له وسلو ونیول شول او د ۲۰ کسو په شاوخوا کی سخت ژوبل شول رپوټ زیاتوی چی په دی نښته کی د حق دلاری پنځه تنه مجاهدین هم د شهادت لوړ مقام ته ورسیدل .

---

٦ ارباب خال محمد شهید فرزند صوفی خان مسکونه سفید آب تشگان ولایت بدخشان که وظیفه قوماندانی حوزه خود را نیز عهده دار بود در سال ۱۳۵۹ به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

مسکونه سفید آب تشگان ولایت بدخشان که در سال ۱۳۵۹ به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

میرزا محمد فرزند نور شاه بای مسکونه دره جیم تشگان بدخشان که در سال ۱۳۶۱ به درجه والای شهادت نایل شد .

انا لله و انا الیه راجعون

محمد افضل فرزند امیر محمد مسکونه سفید آب تشگان ولایت بدخشان که در سال ۱۳۶۱ به شهادت رسید .

انا لله و انا الیه‌راجعون

بسم الله الرحمن الرحیم

ورک دی شی

چی ملحد کافر بی دین وی ورک دی شی
چی دښمن زموږ د دین وی ورک ، دی شی

چی جوهر ئی د افغان مسلمان نه وی
که ترهکی که «امین» وی ، ورک دی شی

چی ئی نوم د کمونست شو مرګ یی ژر وای
که د روس او که د چین وی ، ورک دی شی

دښمنان زموږ د خاوری او اسلام دی
چی ئی سور بیرغ آئین وی ، ورک دی شی

چی اختیار د پرواز نلری په خپله
که قفس ئی د سرو سپین وی ، ورک دی شی

چی ئی واک او اراده د بل په لاس وی
که چوکی سیزیی زرین وی ، ورک دی شی

ساهیت چی یی لکه زهر کشنده وی
که په خوله باندی ګبین وی ، ورک دی شی

دوروری او د دوستی خبری یی مه کړه
چی زما د ملک بد بین وی، ورک دی شی

زه (همت) یم مسلمان ، بیرغ می شین دی
د دښمن بیرغ که شین وی ، ورک دی شی

عبدالقیوم (همت) کامه وال

آدرس مکاتباتی :
کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان .
نمبر پوست باکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

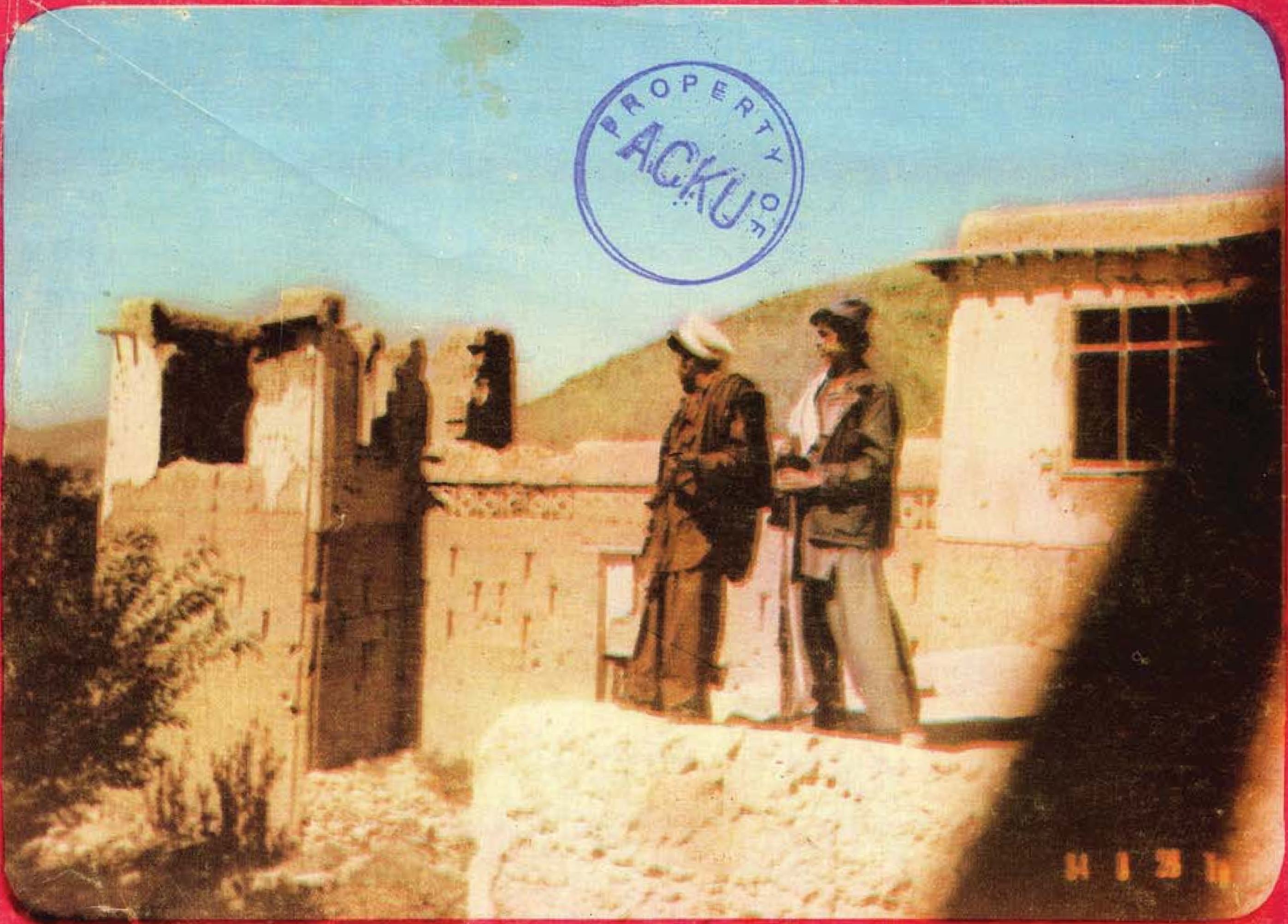

PROPERTY OF ACKU